

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

21 februari 1997

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	837
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	859
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	868
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	875
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	876
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	896
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	898
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	907
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	913
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	914
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	919
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	919

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 91
van 20 januari 1997
van de heer ROBERT VOORHAMME**

Subsidies onderzoek en ontwikkeling – Werkgelegenheidseffect

Enerzijds stellen we vast dat er op de Vlaamse begroting aanzienlijk meer middelen worden uitgetrokken voor onderzoek en ontwikkeling (O&O). Anderzijds is het zo dat een aantal bedrijven (zoals Philips, Siemens, Alcatel, enz.) die geregeld een beroep doen op subsidies in het kader van het wetenschaps- en technologiebeleid, hun werkgelegenheid in zekere mate afbouwen.

Graag zou ik vernemen of de diensten van de minister-president regelmatig het verband onderzoeken – globaal, per sector en per bedrijf – tussen de O&O-uitgaven die door de Vlaamse overheid worden gesubsidieerd en de evolutie van de betrokken werkgelegenheid.

Indien in een aantal gevallen dat verband positief zou zijn, lijkt het mij belangrijk om te weten welke factoren daartoe bijdragen (procesinnovaties die aanleiding geven tot een hogere productiviteit en lagere productiekosten, productinnovaties, rationeel grondstoffen- en energieverbruik, e.d.).

Indien in een aantal gevallen dat verband negatief zou zijn, is het evenzeer belangrijk om de factoren te kennen die daartoe bijdragen. In dat kader kan eventueel worden overwogen om een regeling uit te werken waarbij ofwel een deel van de toegekende subsidies door de overheid kan worden teruggevorderd in verhouding tot de afbouw van de werkgelegenheid, ofwel de betrokken ondernemingen

een bijdrage moeten leveren aan een reconversiecel, die voor de afgedankte en overblijvende werknemers nieuwe activiteiten moet ontwikkelen die gunstig zijn voor hun werkgelegenheid. Die bijdrage zou in verhouding kunnen staan tot de toegekende subsidies van de afgelopen vijf jaar en de afbouw van de werkgelegenheid.

1. Kan de minister-president mij de resultaten meedelen van eventuele onderzoeken naar het verband tussen O&O-uitgaven en werkgelegenheid ?
2. Heeft de minister-president initiatieven genomen om dit verband meer diepgaand te onderzoeken ?
3. Is de mogelijkheid reeds onderzocht om van de bedrijven die substantiële subsidies hebben ontvangen van de Vlaamse overheid en toch hun werkgelegenheid fors afbouwen, een duidelijke bijdrage te vragen om de nodige reconversieactiviteiten te ontwikkelen ?

Antwoord

1. In Vlaanderen is geen recent systematisch empirisch onderzoek uitgevoerd naar het verband tussen uitgaven voor wetenschappelijk onderzoek en technologische ontwikkeling enerzijds, en werkgelegenheid anderzijds.

Vlaanderen is wel betrokken bij de werkzaamheden van de OESO (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) over de relatie tussen productiviteit, tewerkstellingscreatie en technologie. Vlaanderen neemt in dit verband deel aan de werkgroep "Technologie en Innovatiebeleid" van het CSTP (Committee for Science and Technology Policy). De eerste fase van een grootschalig studieprogramma is in 1996 beëindigd met de uitgave van een rapport over technologie, productiviteit en werkgelegenheid.

Dit rapport toont een positieve relatie aan tussen innovatie en werkgelegenheid, maar het verband is niet eenduidig en mechanisch. Zo wordt onder meer vastgesteld dat, ondanks hoge O&O-uitgaven en ruimere innovatieinvesteringen, sedert 1974 de totale factorproductiviteit in alle OESO-landen een dalende trend vertoont, de zogenaamde "Solow-paradox". Dit zou onder meer te maken hebben met de lage absorptiecapaciteit van innovaties door bedrij-

ven, consumenten en door de maatschappij in het algemeen.

In het Groenboek voor Innovatie van de Europese Commissie (20 december 1995, Bulletin van de Europese Unie) worden ook een aantal gegevens vermeld over de vastgestelde relatie tussen onderzoeksuitgaven en werkgelegenheidsontwikkeling.

2. De Vlaamse regering heeft haar goedkeuring gegeven aan de oprichting van een Vlaams Technologie-observatorium (VTO) binnen het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT). De algemene opdracht van het VTO bestaat erin om technologie- en innovatie-indicatoren te verzamelen en te interpreteren, zodat onder meer het verband tussen technologie en werkgelegenheid kan worden geanalyseerd.

Het VTO zal het innovatieprofiel van bedrijven en sectoren in kaart brengen vanuit het oogpunt jobcreatie en jobverlies, intreden en uittreden van ondernemingen, enzovoort.

Het VTO is echter pas sinds kort van start gegaan, zodat op korte termijn nog geen bruikbare resultaten zullen kunnen worden voorgelegd.

3. Het eerste criterium dat van belang is bij de toekenning van steun, is de kwaliteit van het voorgestelde wetenschappelijk onderzoek en de factoren die daarvoor bepalend zijn. Dit moet ook het basiscriterium blijven bij de toewijzing van steun. Complementair daaraan moet ook rekening worden gehouden met de mogelijkheden voor industriële valorisatie en sociaal-economische baten, zoals inzake werkgelegenheid.

De mogelijkheid die de Vlaamse volksvertegenwoordiger suggereert, werd nog niet onderzocht. Ik meen dat de zogenaamde "Vesocrichtlijn voor ondernemingen in moeilijkheden" (Vlaams Economisch-Sociaal Overlegcomité) voldoende elementen bevat voor een aanpak inzake reconversie bij een forse afbouw van werkgelegenheid. De richtlijn werd op 4 februari 1987 aangepast om beter rekening te houden met de gevolgen van een bedrijfssluiting voor de streek. Ik meen dat deze benadering niet moet worden vermengd met het beleid inzake O&O.

**Vraag nr. 94
van 23 januari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Gewestoverschrijdend openbaar vervoer – Taalgebruik (2)

Aansluitend bij mijn schriftelijke vraag nr. 125 van 26 november 1996 aan de Vlaamse minister van Vervoer over het taalgebruik bij gewestoverschrijdend openbaar vervoer tussen het Vlaams en het Brussels Gewest (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 13 december 1996, blz. 517 – red.*), eveneens gesteld aan de minister-president in mijn vraag nr. 68 van 26 november 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 10 januari 1997, blz. 587 – red.*), wil ik de minister-president graag nog een paar bijkomende vragen stellen.

Overeenkomstig artikel 92bis, § 2, van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980, dienen de federale overheid en de gewesten in ieder geval een samenwerkingsakkoord te sluiten over de diensten voor gemeenschappelijk stads- en streekvervoer en taxidiensten die zich uitstrekken over meer dan een gewest.

Overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 17 juni 1991 tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in verband met het geregeld vervoer van en naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, antwoordt minister Baldewijns dat het beheer van gewestoverschrijdende diensten van de MIVB (Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Brussel) aan deze maatschappij toekomt.

Aangezien de in mijn eerdere vraag vermelde feiten betrekking hebben op een tussengewestelijke aangelegenheid waarvoor de bijzondere wetgever uitdrukkelijk voorziet in een verplicht samenwerkingsakkoord, is de Vlaamse regering medeverantwoordelijk voor het sluiten en opvolgen van dergelijke akkoorden, temeer daar de van openbare orde zijnde taalwetgeving in het geding is.

Het antwoord op desbetreffende vragen behoort bijgevolg mede tot de bevoegdheid van de minister-president. Graag had ik dan ook antwoord op volgende vragen .

1. Welke stappen heeft de minister-president ondernomen om aan de in bovenvermelde vraag beschreven feiten een einde te stellen ?
2. Heeft de Vlaamse regering de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur

reeds gevat om meer gestructureerd op te treden tegen dergelijke feiten, bijvoorbeeld door een (gedeeltelijke) herziening van het samenwerkingsakkoord ?

3. Werd daarbij aandacht besteed aan zowel een preventieve als een curatieve aanpak en aan de afdwingbaarheid van een dergelijke structurele oplossing ?
4. Op welke wijze ziet de minister-president toe op de volledige naleving van de taalwetgeving voor tussengewestelijk openbaar vervoer, ook na de indienstneming van een voorstadsnet ?
5. Heeft de minister-president reeds stappen gezet om het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor de bedoelde feiten ter verantwoording te roepen, bijvoorbeeld door het Overlegcomité te vatten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Overeenkomstig de bevoegdheidsverdeling in de schoot van de Vlaamse regering is elk Vlaams minister bevoegd voor de relaties en samenwerking met de andere overheden op zijn eigen bevoegdheidsdomeinen.

Ik verwijs dan ook naar het antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, aan wie dezelfde vraag werd gesteld.

Vraag nr. 95 van 23 januari 1997 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Samenwerkingsakkoorden – Overzicht – Beleidsprincipes

Sedert de (gedeeltelijke) tenuitvoerlegging van het Sint-Michielsakkoord, zoals verankerd in een juridisch kader, wordt ons staatsbestel door sommigen getypeerd als een "coöperatief federalisme".

Daarmee wordt verwezen naar de vele mogelijke samenwerkingsvormen, waaronder vooral het stelsel van verplichte en vrijwillige samenwerkingsakkoorden.

Opdat de betrokken wetgevende vergaderingen ten volle hun wetgevende en controlerende taak zouden kunnen uitoefenen, moeten ze nauw betrokken worden bij de onderhandeling en de afsluiting van dergelijke akkoorden.

In de eerste plaats veronderstelt dit een regelmatige en inzichtelijke voorlichting van de volksvertegenwoordigers over de stand van zaken.

Ten tweede moeten de betrokken regeringen rekening houden met de algemene en bijzondere krachtlijnen uitgetekend door de vergaderingen waarvoor zij verantwoording moeten afleggen.

1. Kan de minister-president een chronologisch overzicht geven van de samenwerkingsakkoorden en soortgelijke akten gesloten sinds begin 1993, telkens met korte toelichting over inhoud, vermelding van de rechtsgrond en de betrokken overheden en verwijzing naar de mededeling in het publicatieblad ?

2. Heeft de minister-president reeds stappen gezet om deze stand van zaken naar de toekomst toe geregeld te actualiseren en het parlement daarvan in kennis te stellen ?

3. Is het burgers en a fortiori volksvertegenwoordigers toegestaan om, in het kader van de openbaarheid van bestuur, de inventaris terzake van het secretariaat van het Overlegcomité in te zien en er afschriften of uittreksels uit te krijgen ?

4. Welke algemene gedragslijnen volgt de Vlaamse regering met betrekking tot de onderhandeling en de sluiting van dergelijke akkoorden ?

5. Wordt daarbij rekening gehouden met de parlementaire krachtlijnen, bijvoorbeeld inzake de vereiste van voorafgaandelijke erkenning van de federale beginselen van territorialiteit en nabuurschap (loyauteit) ?

Antwoord

1. De bijgevoegde lijst die de Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt als **bijlage 1** geeft een overzicht van de samenwerkingsakkoorden en protocollen gesloten sinds 1993, met de nodige toelichting.

2. Het antwoord op deze vraag is bevestigend. Door de diensten van de Vlaamse regering wordt deze inventaris, in overleg met de kanse-

larij van de eerste minister, bijgehouden, bekendgemaakt en permanent bijgewerkt.

Het Vlaams Parlement is in het bezit van een periodiek aangevuld Vademecum van de Vlaamse regering, een publicatie die ruim wordt verspreid. In het Vademecum is de inventaris opgenomen van de samenwerkingsakkoorden waarin de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest betrokken zijn.

3. Zowel op Vlaams als op federaal niveau gelden hier ten volle de regels inzake de openbaarheid en kan eenieder die erom verzoekt de inventaris opvragen of inzien en eventueel afschriften of uittreksels krijgen.

Dit geldt zowel voor de gepubliceerde als voor niet-gepubliceerde samenwerkingsakkoorden.

4. Deze aangelegenheid is geregeld in het protocol van 31 maart 1992 tot regeling van de onderscheiden vormen van medewerking tussen de

federale regering en de gemeenschaps- en gewestregeringen (**bijlage 2**), deels in het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 1992 tot delegatie van de beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse regering en deels in het huishoudelijk reglement van de Vlaamse regering.

Zo zal de Vlaamse regering steeds collegiaal beraadslagen over alle samenwerkingsakkoorden, aangezien hierin per definitie een andere gemeenschaps- en/of gewestregering, en/of de federale regering, is betrokken.

5. Het antwoord op deze vraag is bevestigend. Er wordt bij het afsluiten van een samenwerkingsakkoord rekening gehouden met het feit dat de Vlaamse regering steeds verantwoording verschuldigd is aan het Vlaams Parlement, alsmede gebonden is door een aantal fundamentele beginselen vervat in de Grondwet en de bijzondere wetten op de institutionele hervormingen, zoals de territorialiteit en de loyaleit.

Bijlage 1

Samenwerkingsakkoorden en protocollen goedgekeurd door de Vlaamse regering

Opschrift	Doc. nr., notulering, beslissing en datum beslissing	Ondertekening	Publicatie BS	Agenderende minister(s)	Betrokken partijen
1993					
Samenwerkingsakkoord betreffende de milieutaks en de coördinatie van het gewestelijk beleid terzake	VR/93/24.03/doc. 0184 - PV 19 Pt.7 goedkeuring - ondertekening 24.03.1993	30.04.93	05.10.93	De Batselier	Gewesten
Samenwerkingakkoord betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten	VR/93/22.07/doc. 0519 - PV 40 Pt. 10 goedkeuring - ondertekening 22.07.1993	04.07.93	11.08.94	De Batselier	Staat-Gewesten
Protocol inzake het te voeren gezondheidsbeleid (art. 59bis, 59ter en 108ter G.W.)	VR/93/22.07/doc. 0577 - PV 40 Pt. 75 goedkeuring mits wijzigingen - ondertekening 22.07.1993	28.07.93	28.09.93	Demeester-De Meyer	Staat-Gemeenschappen
Samenwerkingsakkoord inzake de toepassing van artikel 146 van het Europees Unieverdrag	VR/93/02.08/doc.0598 - PV 40 Pt. 1 goedkeuring standpunt 02.08.1993	08.03.94	17.11.94	Van den Brande	Staat - Gemeenschappen - Gewesten
Samenwerkingsakkoord inzake de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie	VR/93/17.11/doc.0806 - PV 57 Pt. 22 goedkeuring - ondertekening 17.11.1993	28.02.94	18.03.94	Demeester-De Meyer	Staat - Vlaamse Gemeenschap
Samenwerkingsakkoord betreffende de gewestelijke handelsattachés	VR/93/17.11/doc.0810 - PV 57 Pt. 26 goedkeuring - ondertekening 17.11.1993			Sauwens	Gewesten
Protocol inzake het beheer van afvalstoffen - actualisering	VR/93/08.12/doc. 0859 - PV 63 Pt. 6 goedkeuring - ondertekening 08.12.1993			De Batselier	Vlaams Gewest - Waals Gewest
Samenwerkingsakkoord betreffende de tenlasteneming van de kosten van de opvang en van de sociale en professionele integratie van personen met een handicap	VR/93/08.12/doc. 0874 - PV 63 Pt. 24 goedkeuring - ondertekening 08.12.1993			Demeester-De Meyer	Vlaamse Gem. - Franse Gem.

Opschrift	Doc. nr., notulering, beslissing en datum beslissing	Ondertekening	Publicatie BS	Agenderende minister(s)	Betrokken partijen
Samenwerkingsakkoord over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen	VR/93/08.12/doc.0880A - PV 64 Pt. 11 goedkeuring mits voorwaarden - aanhangigmaking bij interminist. confer. 15.12.1993	08.03.94		Van den Brande	Staat - Gemeenschappen -
Samenwerkingsakkoord over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen	VR/93/08.12/doc. 0880B - PV 64 Pt. 11 goedkeuring mits voorwaarden - aanhangigmaking bij interminist. confer. 15.12.1993	08.03.94		Van den Brande	Staat - Gemeenschappen - Gewesten - Gem. Gem. Commissie
Samenwerkingsakkoord m.b.t. de vertegenwoordiging van het koninkrijk België in de Ministerraad van de Europese Unie	VR/93/08.12/doc. 0881A - PV 64 Pt. 12 goedkeuring, mits voorwaarden - aanhangigmaking bij interminist. confer. 15.12.1993	08.03.94	17.11.94	Van den Brande	Staat - Gemeenschappen - Gewesten
Samenwerkingsakkoord m.b.t. de vertegenwoordiging van het koninkrijk België in de Ministerraad van de Europese Unie	VR/93/08.12/doc.0881C - PV 64 Pt. 12 goedkeuring, mits voorwaarden - aanhangigmaking bij interminist. confer. 15.12.1993	08.03.94	17.11.94	Van den Brande	Staat - Gemeenschappen - Gewesten - Gem. Gem. Commissie
1994					
Samenwerkingsakkoord houdende uitvoering van artikel 6bis, § 2, punt 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, ingevoegd door de wet van 8 augustus 1988 en gewijzigd bij de wet van 16 juli 1993 (wetenschappelijk potentieel)	VR/94/26.01/doc.0038 - PV 4 Pt. 3 goedkeuring mits legistische correcties - ondertekening 26.01.1994	12.06.94	17.06.95	Van den Brande	Staat - Gemeenschappen - Gewesten
Samenwerkingsovereenkomst inzake het toezicht op emissies in de lucht en op de structurering van de gegevens	VR/94/16.03/doc.0140 - PV 11 Pt. 9 goedkeuring - ondertekening 16.03.1994	18.05.94	20.06.94	De Batselier	Gewesten

Samenwerkingsakkoord voor de verplichte overheveling zonder schadeloosstelling van het personeel en de goederen, rechten en verplichtingen van de provincies Brabant naar de provincie Waals-Brabant, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Gemeenschapscommissies bedoeld in artikel 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen en naar de federale overheid	VR/94/25.05/doc. 0333 - PV 23 Pt. 19 goedkeuring, mits technisch nazicht en aanpassing - ondertekening 25.05.1994	30.05.94	17.06.94	Sauwens	Staat - Vlaams Gew. - Waals Gew. - Brussels Hoofdst. Gew. - Franse Gem.
(wijziging ingevolge correcties)	VR/94/20.07/doc. 0579 - PV 32 Pt. 62 goedkeuring - ondertekening 20.07.1994	28.10.94	02.12.94	Sauwens	
(wijziging art. 9 en 24, § 1 en bijlagen	VR/94/09.11/doc. 0803 - PV 47 Pt. 21 goedkeuring - ondertekening 09.11.1994			Sauwens	
(invoeving art.9bis, wijziging art. 45, § 1, invoeving art. 45bis)	VR/95/01.02/doc. 0070 - PV 6 Pt. 25 goedkeuring - ondertekening 01.02.1995	16.03.95		Sauwens	
Samenwerkingsovereenkomst betreffende de rechtstreekse doorstorting van het kijk- en luistergeld	VR/94/08.06/doc. 0381 - PV 25 Pt. 28 goedkeuring - ondertekening 08.06.1994	10.06.94		Demeester-De Meyer	Gemeenschappen
Samenwerkingsakkoord betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting	VR/94/15.06/doc.0405 - PV 26 Pt. 29 goedkeuring - ondertekening 15.06.1994	01.06.94	02.06.95	Demeester-De Meyer	Staat - Gewesten
Samenwerkingsakkoord betreffende de gewestelijke economische en handelsattachés en de modaliteiten op het vlak van de handelspromotie	VR/94/15.06/doc.0411 - PV 26 Pt. 35 goedkeuring - ondertekening 15.06.1994	17.06.94	26.10.94	Sauwens	Staat - Gewesten
Samenwerkingsakkoord betreffende het invoeren van een gebruiksrecht op bepaalde gewestwegen en de coördinatie van het gewestelijk beleid terzake	VR/94/22.06/doc. 0410 - PV 27 Pt. 2 goedkeuring - ondertekening 22.06.1994			Kelchtermans	Gewesten
Samenwerkingsakkoord over de rechtsgeledingvoering voor een internationaal of supranationaal rechtscollege in een gemengd geschil	VR/94/22.06/doc. 0427 - PV 27 Pt. 20 goedkeuring - ondertekening 22.06.1994	11.07.94	01.12.94	Van den Brande	Staat - Gemeenschappen - Gewesten

Opschrift	Doc. nr., notulering, beslissing en datum beslissing	Ondertekening	Publicatie BS	Agenderende minister(s)	Betrokken partijen
Kaderakkoord tot samenwerking over de vertegenwoordiging van het koninkrijk België bij de internationale organisaties waarvan de werkzaamheden betrekking hebben op gemengde bevoegdheden	VR/94/22.06/doc. 0429 - PV 27 Pt. 21 goedkeuring - ondertekening 22.06.1994	30.06.94	19.11.94	Van den Brande	Staat - Gemeenschappen - Gewesten
Samenwerking over de vertegenwoordiging van het koninkrijk België bij de internationale organisaties waarvan de werkzaamheden betrekking hebben op gemengde bevoegdheden	VR/94/22.06/doc. 0429 - PV 27 Pt. 21 goedkeuring - ondertekening 22.06.1994	01.07.94	19.11.94	Van den Brande	Staat - Gemeenschappen - Gewesten - Gem. Gemeensch. Comm.
Samenwerkingsakkoord betreffende de financiering van de collectieve centra voor het jaar 1994	VR/94/13.07/doc. 0520 - PV 30 Pt. 45 goedkeuring - ondertekening 13.07.1994	05.08.94	01.10.94	Van den Brande	Staat - Gewesten
Protocol tot regeling van de betrokkenheid van de regeringen bij het ontwerpen van de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer, alsook van de technische voorschriften inzake verkeers- en vervoermiddelen	VR/94/06.10/doc. 0712 - PV 42 Pt. 6 goedkeuring - ondertekening 12.10.1994	10.11.94	30.11.94	Kelchtermans-Sauwens	Staat - Gemeenschappen - Gewesten
Samenwerkingsakkoord betreffende de coördinatie van het beleid inzake invoer, uitvoer en doorvoer van afvalstoffen	VR/94/26.10/doc. 0786 - PV 45 Pt. 35 goedkeuring - ondertekening 26.10.1994	26.10.94	13.12.95	De Batselier	Staat - Gewesten
Samenwerkingsakkoord betreffende de uitvoering van artikel 45ter van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten inzake de storting van de bedrijfsvoorheffing	VR/94/16.11/doc. 0931 - PV 50 Pt. 18 instemming, toevoeging artikel 16.11.1994	13.12.94	17.01.95	Demeester-De Meyer	Staat - Gemeenschappen

1995

Samenwerkingsakkoord inzake de bevordering van buitenlandse investeringen	VR/95/15.02/doc. 0100 - PV 8 Pt. 7 goedkeuring - ondertekening 15.02.1995	07.02.1995	29.06.1995	Van den Brande	Staat - Gewesten
Samenwerkingsakkoord betreffende de uitvoering van de verordening 1836/93/EEG van de Raad van 29 juni 1993 inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautaire milieubeheer- en milieuauditsysteem	VR/95/22.02/doc. 0143 - PV 9 Pt. 36 goedkeuring - ondertekening 22.03.1995	30.03.1995	03.10.1995	De Batselier	Staat - Gewesten
Samenwerkingsakkoord betreffende het begeleidingsplan (vervanging voor periode 1 april 1995 - 31 december 1995)	VR/95/08.03/doc. 0186 - PV 10 Pt. 47 goedkeuring o.v.v. VESOC-overleg- ondertekening 22.03.1995	07.04.1995	04.07.1995	Peeters	Staat - Gemeenschappen - Gewesten
Samenwerkingsakkoord inzake de coördinatie van de controles inzake tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten	VR/95/15.03/doc. 0205 - PV 13 Pt. 19 goedkeuring - ondertekening 22.03.1995	31.03.1995		Peeters	Staat - Gewesten
Samenwerkingsakkoord betreffende de waterwegen	VR/95/29.03/doc. 0223 - PV 15 Pt. 4 goedkeuring - ondertekening 29.03.1995	06.04.1995		Kelchtermans	Staat - Gewesten
Samenwerkingsakkoord betreffende de financiering van de collectieve centra (vervanging samenwerkingsakkoord d.d. 08.03.1991)	VR/95/05.04/doc. 0263 - PV 16 Pt. 19 goedkeuring - ondertekening 05.04.1995	05.04.1995	30.05.1995	Van den Brande	Staat - Gewesten
Samenwerkingsovereenkomst met betrekking tot het internationaal milieubeleid	VR/95/05.04/doc. 0267 - PV 16 Pt. 23 goedkeuring - ondertekening mits voorstel tot tekstwijziging 05.04.1995	05.04.1995	13.12.1995	De Batselier	Staat - Gewesten
Samenwerkingsakkoord betreffende het Eurovignet en de rechten voor het gebruik van het wegennet of de retributies in verband met het gebruik van de wegen en hun aanhorigheden	VR/95/05.04/doc. 0318 - PV 16 Pt. 83 goedkeuring - ondertekening 05.04.1995	06.04.1995		Van den Brande	Staat - Gewesten

Opschrift	Doc. nr., notulering, beslissing en datum beslissing	Ondertekening	Publicatie BS	Agenderende minister(s)	Betrokken partijen
Samenwerkingsakkoord betreffende de tenlasteneming van de kosten van de opname en van de sociale en professionele integratie van personen met een handicap	VR/95/05.04/doc. 0329 - PV 16 Pt. 94 goedkeuring - ondertekening 05.04.1995	07.04.1995		Demeester-De Meyer	Vl. Gem. - Waals Gewest
Samenwerkingsakkoord betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval	VR/95/05.04/doc. 0330 - PV 16 Pt. 96 goedkeuring - ondertekening 05.04.1995	30.05.1996		De Batselier	Staat - Gewesten
Samenwerkingsovereenkomst inzake samenwerking op toeristisch gebied	VR/95/19.04/doc. 0349 - PV 17 Pt. 39 goedkeuring - ondertekening 19.04.1995	25.04.1995		Weckx	Vl. Gem. - Duitst. Gem.
Samenwerkingsakkoord aangaande de financiering, de werking en het beheer van het Instituut hygiëne en epidemiologie over de periode 1995-1999	VR/95/26.04/doc. 0384 - PV 18 Pt. 35 goedkeuring - ondertekening 26.04.1995	18.05.1995	06.09.1995	Peeters	Staat - Vl. Gem. Fr. Gem.
Samenwerkingsakkoord betreffende het statuut van de vertegenwoordigers van de gemeenschappen en de gewesten in de diplomatieke en consulaire posten	VR/95/10.05/doc. 0430 - PV 20 Pt. 2 goedkeuring mits onderhandeling over belastingvrijstelling - ondertekening 10.05.1995	18.05.1995		Van den Brande	Staat - Gemeenschappen - Gewesten
Samenwerkingsakkoord betreffende de structurering van de gegevens inzake leefmilieu bestemd voor het Europees Agentschap voor leefmilieu	VR/95/24.05/doc. 0539 - PV 22 Pt. 7 goedkeuring - ondertekening 24.05.1995	21.12.1995	14.06.1995	De Batselier	Staat - Gewesten
Samenwerkingsovereenkomst betreffende de samenwerkingsovereenkomst dd. 18 mei 1994 inzake het toezicht op emissies in de lucht en op de structurering van de gegevens	VR/95/24.05/doc. 0538 - PV 22 Pt. 7 goedkeuring - ondertekening 24.05.1995	21.12.1995	19.09.1996	De Batselier	Staat - Gewesten

1996

Samenwerkingsakkoord betreffende het begeleidingsplan der werklozen (1996)	VR/96/24.01/doc. 0031 - PV 3 Pt. 12 goedkeuring - ondertekening 24.01.1995	13.02.1996	24.04.1996	Kelchtermans	Staat - Gemeenschappen - Gewesten
Samenwerkingsakkoord betreffende de eerste werkvervalscontracten (EWE)	VR/96/13.03/doc. 0159 - PV 10 Pt. 9 goedkeuring - ondertekening 13.03.1996			Van den Bossche Kelchtermans	Staat - Gemeenschappen - Gewesten
Samenwerkingsakkoord tot oprichting van het Brussels Nederlandstalig Comité voor Tewerkstelling en Opleiding	VR/96/30.04/doc. 0283 - PV 19 Pt. 12 goedkeuring 30.04.1996	30.04.1996		Kelchtermans Van Asbroeck	Vlaamse Gemeenschap - Bruss. Hoofdst. Gewest
Samenwerkingsprotocol in verband met de toepassing van het werkvervalsplan in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	VR/96/30.04/doc. 0283 - PV 19 Pt. 13 goedkeuring 30.04.1996	30.04.1996		Kelchtermans Van Asbroeck	Vlaamse regering - Bruss. Hoofdst. regering
Samenwerkingsakkoord met betrekking tot de toepassing van de verordeningen van de Europese Gemeenschappen betreffende de structurele sanering van de binnenvaart – Aanhangels 1 en 2	VR/96/30.04/doc. 0264 - PV 19 Pt. 16 goedkeuring 30.04.1996			Baldewijns	Staat - Vlaams Gewest - Waals Gewest - Bruss. Hoofdst. Gewest
Samenwerkingsakkoord betreffende de administratieve en wetenschappelijke coördinatie inzake bioveiligheid	VR/96/26.06/doc. 0482 - PV 30 Pt. 5 goedkeuring - ondertekening 26.06.1996	16.07.1996		Kelchtermans	Staat - Gewesten
Samenwerkingsakkoord betreffende de begrotingsdoelstellingen voor de periode 1996-1999	VR/96/09.07/doc. 0545 PV 33 Pt. 4 goedkeuring mits opmerkingen 09.07.1996	19.07.1996		Demeester-De Meyer	Staat - Gemeenschappen - Gewesten
Samenwerkingsakkoord met betrekking tot de Interuniversitaire attractiepolen fase IV	VR/96/24.07/doc. 0603 - PV 35 Pt. 25 goedkeuring - ondertekening 24.07.1996			Van den Brande	Staat - Gemeenschappen
Samenwerkingsakkoord betreffende het Plan voor wetenschappelijke ondersteuning van een beleid gericht op duurzame ontwikkeling	VR/96/24.07/doc. 0603 - PV 35 Pt. 25 goedkeuring - ondertekening 24.07.1996			Van den Brande	Staat - Gewesten
Samenwerkingsovereenkomst inzake de grondwaterlaag in de kolenkalk in het gebied van Doornik	VR/96/08.10/doc. 0788 - PV 45 Pt. 19 goedkeuring 08.10.1996			Kelchtermans	Vlaams Gewest - Waals Gewest

Bijlage 2

Protocol tot regeling van de onderscheiden vormen van medewerking tussen de federale regering en de gemeenschaps- en gewestregeringen

Hoofdstuk I. Algemeenheden

Artikel 1. Dit protocol is van toepassing op alle vormen van medewerking tussen de Federale Regering en de Gemeenschaps- en/of Gewestregeringen, waarvan sprake is in de wetten tot hervorming der instellingen, alsmede ingevolge andere wets- en reglementaire bepalingen.

Artikel 2. Wanneer een van de vormen van medewerking bepaald in artikel 1 wordt toegepast, ontvangen de betrokken leden tijdig alle documenten die noodzakelijk zijn voor het verstrekken van een antwoord.

Artikel 3. Na afloop van een medewerkingsprocedure zoals bedoeld in artikel 1, stelt de vragende partij de andere betrokken partijen in kennis van haar beslissing, uiterlijk binnen vijf werkdagen na het nemen van haar beslissing.

Artikel 4. Telkens wanneer de betrokken overheden het nodig achten, zal een geïnstitutionaliseerde band worden gecreëerd tussen de betrokken federale administratie en de diensten van de betrokken Gemeenschaps- en Gewestregering(en). Daartoe wijzen zij telkens de personeelsleden aan die gelast worden deel te nemen aan de bespreking die de beslissing voorafgaat, de overheden zullen tevens het mandaat waarmee de personeelsleden worden bekleed, vaststellen.

Hoofdstuk II. Schriftelijke procedure

Artikel 5. Onverminderd de toepassing van artikel 31bis van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, verloopt de medewerking voor medewerkingsvormen zoals advies, eensluitend advies, akkoord, goedkeuring en beslissing op voorstel volgens de in dit hoofdstuk voorziene procedure

De vragende partij(en) verzoekt (verzoeken) de andere partij(en) schriftelijk om antwoord.

Elke partij aan wie de vraag werd gesteld antwoordt schriftelijk binnen een termijn van 15 werkdagen vanaf de ontvangst van de vraag. Bij dringende noodzakelijkheid kan de vragende partij de termijn herleiden tot 6 werkdagen. De dringende noodzakelijkheid is gemotiveerd.

De termijnen waarvan sprake in het 3de en het 4de lid van dit artikel zijn louter indicatief wat de procedures betreft inzake eensluitend advies, akkoord, goedkeuring en beslissing op voorstel.

Hoofdstuk III. Procedure in het overlegcomité en in de interministeriële conferentie

Artikel 6. Onverminderd artikel 7 en andere modaliteiten voor overleg en betrokkenheid overeengekomen tussen de partijen, onder meer de protocols die afgesloten werden binnen de interministeriële conferenties, hebben het overleg tussen de Federale regering en de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en de betrokkenheid van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen bij de beslissingen van de Federale Regering, voorgeschreven door de wetten tot hervorming der instellingen of door andere wets- of reglementaire bepalingen, plaats, naargelang het geval, binnen het Overlegcomité of binnen elke bevoegde interministeriële conferentie.

Artikel 7. Voor de in artikel 6 bedoelde medewerkingsvormen kan de vragende partij de andere partij uitzonderlijk verzoeken om in te stemmen met een schriftelijke procedure. In dat geval vermeldt de vragende partij uitdrukkelijk dit artikel van het protocol en motiveert ze het beroep op deze uitzondering.

Indien één van de partijen de schriftelijke procedure weigert, of indien binnen een termijn van 15 werkdagen vanaf de datum van ontvangst van de vraag, alle partijen hun schriftelijk antwoord niet hebben gegeven, dan verloopt de procedure zoals bepaald in artikel 6.

Artikel 8. De interministeriële conferenties worden samengesteld uit de leden van de Federale Regering en van de Gemeenschaps- en/of Gewestregeringen die belast zijn met de betrokken aangelegenheden, de onderscheiden gezagsniveaus kunnen echter hun afvaardiging aanvullen voor het onderzoek van bepaalde dossiers.

Artikel 9. De voorzitter van elke interministeriële conferentie dient deze samen te roepen op verzoek van één van haar leden, van de Federale Regering, van een Gemeenschaps- of Gewestregering of van het Overlegcomité.

Artikel 10. De werking van de interministeriële conferenties is geregeld bij de omzendbrief betreffende de interministeriële conferenties.

Artikel 11. De procedures bedoeld in artikel 6 die plaats vonden in de interministeriële conferenties maken het voorwerp uit van notulen die door de secretaris van de interministeriële conferenties overgemaakt worden aan de betrokken Regeringen. Deze notulen worden aan deze Regeringen ter goedkeuring voorgelegd.

Indien binnen 15 werkdagen na het versturen van deze notulen geen reactie komt, worden deze geacht te zijn goedgekeurd. Bij dringende noodzakelijkheid wordt deze termijn tot 6 werkdagen herleid. De dringende noodzakelijkheid is gemotiveerd.

Artikel 12. Dit protocol treedt in werking op 12 september 1995.

1 december 1995.

Inwendig reglement van het Overlegcomité

Artikel 1. Voor de toepassing van dit inwendig reglement moet worden verstaan onder het "Comité" het Overlegcomité bedoeld in artikel 31 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Art. 2. Het Comité wordt voorgezeten door de Eerste Minister.

Art. 3. Het Comité organiseert het secretariaat op voorstel van de Eerste Minister.

Art. 4. Onverminderd artikel 7, vergadert het Comité de eerste dinsdag van elke maand. Het vergadert tussentijdig, hetzij op eigen initiatief, hetzij op vraag van zijn Voorzitter of van de Minister-President van een Regering.

Art. 5. § 1. De Voorzitter stelt de agenda vast waarover het Comité beraadslaagt.

De leden van het Comité, die krachtens de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen een zaak bij het Comité aanhangig kunnen maken, kunnen op de agenda alle punten brengen waarvan zij wensen dat zij onderzocht worden.

Te dien einde maken zij aan het secretariaat van het Comité 40 exemplaren in het Nederlands en 40 exemplaren in het Frans, of 40 exemplaren in het Duits, met een vertaling in het Nederlands en in het Frans van een behoorlijk ondertekende synthesesnota over, alsook een diskette met de desbetreffende tekst. Zij voegen hierbij alle andere nuttig geachte aanvullende en verklarende bescheiden.

De aanvraag tot inschrijving van een punt op de agenda en de nota moeten uiterlijk de vijfde werkdag voor de datum van de vergadering toekomen.

§ 2. Wanneer een zaak aan het Comité wordt voorgelegd met toepassing van artikel 32 of van artikel 33 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, moet het verzoek tot inschrijving op de

agenda het bestaan van een ernstige benadeling of de niet-naleving van de voorgeschreven procedureregels, bedoeld in voormelde bepalingen, vermelden.

§ 3. Een beslissing of een ontwerp van beslissing kan slechts het voorwerp uitmaken van één enkel beroep door dezelfde partij of achtereenvolgens door verschillende partijen, of het nu krachtens artikel 32, § 2, is of krachtens artikel 33 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Wanneer een partij een beroep heeft aangetekend tegen een ontwerp van beslissing, kan zij later wanneer het ontwerp van beslissing, beslissing is geworden, tegen de beslissing geen beroep meer instellen.

De partijen die zich aansluiten bij een beroep doen dit op grond van artikel 5, § 1, van onderhavig reglement.

§ 4. In geval van hoogdringendheid kan het Comité met de instemming van al zijn leden beraadslagen over punten die niet op de agenda voorkomen, op voorwaarde dat geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling een termijn voor het nemen van de beslissing oplegt.

Art. 6. De Voorzitter van het Comité schrijft elke overeenkomstig artikel 5, § 1, binnengekomen zaak in op de agenda van de eerstvolgende vergadering van het Comité.

De Voorzitter deelt uiterlijk de vierde werkdag voor de datum van de vergadering deze agenda, samen met de ingezonden stukken, aan de leden van het Comité mee.

Art. 7. In de gevallen, waarin het Comité krachtens een wets- of reglementsbeeping binnen een bepaalde termijn dient te beslissen, begint deze termijn te lopen vanaf de datum van het indienen bij het secretariaat van het Comité, van het verzoek tot inschrijving op de agenda.

Art. 8. In de gevallen, waarin het Comité krachtens de wet volgens de procedure van de consensus dient te beslissen stelt het Comité vast of de consensus al dan niet bereikt is.

Art. 9. Behoudens aan de Voorzitter genotificeerde onbeschikbaarheid mogen de leden van het Comité zich niet laten vertegenwoordigen.

Het Comité kan iedere persoon uitnodigen om te worden gehoord met het oog op advies.

Art. 10. Een notificatie van de beslissingen van het Comité evenals van de aan het Comité gedane officiële mededelingen wordt door het secretariaat opgesteld en aan de leden toegestuurd binnen de twee dagen.

Binnen de vijf werkdagen na de notificatie kunnen bij het secretariaat opmerkingen worden overgemaakt.

In voorkomend geval, wordt de betwiste notificatie eventueel tijdens de volgende vergadering van het Comité goedgekeurd.

Het secretariaat deelt de beslissingen van het Comité mede aan de personen en instellingen, voor wie zij krachtens een wets- of reglementsbeeping bestemd zijn.

Art. 11. Een ontwerp van notulen wordt door het secretariaat opgesteld en aan de leden toegestuurd binnen de acht dagen.

Binnen de vijf werkdagen na deze zending kunnen bij het secretariaat opmerkingen worden overgemaakt.

De notulen worden goedgekeurd in de volgende vergadering van het Comité. Deze notulen worden aan de leden van het Comité medegedeeld.

Art. 12. Een centrale werkgroep is opgericht met het oog op de assistentie van het Comité. Zij is samengesteld uit een vertegenwoordiger van ieder lid van het Comité, onder voorzitterschap van de Secretaris van het Comité.

Art. 13. Dit reglement treedt in werking op 12 september 1995.

1 december 1995.

Vraag nr. 96
van 23 januari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Interministeriële conferenties – Overzicht –
Beleidsprincipes

Sedert de (gedeeltelijke) tenuitvoerlegging van het Sint-Michielsakkoord, zoals verankerd in een juridisch kader, wordt ons staatsbestel door sommigen getypeerd als een "coöperatief federalisme".

Daarmee wordt verwezen naar de vele mogelijke samenwerkingsvormen, waaronder ook het stelsel van interministeriële conferenties.

Opdat de betrokken wetgevende vergaderingen ten volle hun wetgevende en controlerende taak zouden kunnen uitoefenen, moeten ze nauw betrokken worden bij het overleg in de schoot van deze conferenties.

In de eerste plaats veronderstelt zulks een regelmatige en inzichtelijke voorlichting over samenstelling en werkingsterrein van deze conferenties, evenals over aantal en dagorde van hun vergaderingen en over de daaruit voortvloeiende besluiten.

Ten tweede moeten de betrokken ministers rekening houden met de algemene en bijzondere krachtlijnen uitgetekend door de vergaderingen waarvoor zij verantwoording moeten afleggen.

1. Kan de minister-president mij een overzicht geven van de interministeriële conferenties, telkens met vermelding van hun samenstelling, werkingsterrein, voorzitterschap, ... en met verwijzing naar oprichtingsakte, reglement van orde, ... ?
2. Wie bekleedt het voorzitterschap van deze conferenties en onder wiens verantwoordelijkheid valt hun secretariaat en bestaffing ? Kan de minister-president een overzicht geven van het aantal vergaderingen, de voornaamste dagordepunten en besluiten, ... van deze conferenties ?
3. Op welke wijze wordt de voorlichting over interministeriële conferenties en hun vergaderingen van burgers en a fortiori van volksvertegenwoordigers, en de betrokkenheid van deze laatsten, geregeld ? Hoe wordt daarbij de openbaarheid van bestuur in acht genomen ?
4. Op welke wijze betrekken de betrokken ministers in het verloop van het overleg de wetgevende vergaderingen waarvoor zij verantwoording

moeten afleggen, en hoe wordt met de parlementaire krachtlijnen rekening gehouden ? Kan een regelmatige, ook tussentijdse verslaggeving over de werking van het interministeriële comité hier soelaas bieden ?

Antwoord

1. Tijdens zijn vergadering van 12 september 1995 heeft het Overlegcomité beslist om een aantal interministeriële conferenties op te richten. De omzendbrief van 12 september 1995 betreffende de interministeriële conferenties die de Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt als **bijlage 1**, geeft een overzicht van hun werkingsterrein en hun samenstelling.

Wat hun werking betreft, zijn de bepalingen van het inwendig reglement van het Overlegcomité, mits de nodige aanpassingen, van toepassing op de interministeriële conferenties, tot op het ogenblik waarop de conferenties een eigen inwendig reglement hebben opgesteld inzake het voorzitterschap, de periodiciteit van de vergaderingen, de plaats van vergadering en de vaststelling van de agenda.

2. Behoudens uitdrukkelijke regeling door de desbetreffende conferentie, wordt het voorzitterschap bekleed door de eerste minister. Het administratief secretariaat van de conferentie wordt waargenomen door de diensten van de dienstdoende voorzitter van de conferentie ; er is evenwel de centrale secretarie van het Overlegcomité, ressorterend onder de kanselarij van de eerste minister, die het centrale secretariaat waarneemt.

De eerste minister neemt niet in alle gevallen het voorzitterschap waar ; op een paar uitzonderingen na (migrantenbeleid, sociale integratie, ...) wordt de desbetreffende conferentie meestal voorgezeten door de federale minister waarvan de bevoegdheid aansluit bij de materie die onder de conferentie ressorteert.

Het voorzitterschap wordt geregeld bij de installatievergadering van de interministeriële conferentie.

Aangezien het administratief secretariaat van elke conferentie verantwoordelijk is voor het doorzenden van de vergaderdata, agenda, stukken, notulen, enzovoort, naar de centrale secretarie van het Overlegcomité, waar alles wordt gearchiveerd, beschikt de Vlaamse regering niet

over een gecentraliseerd overzicht van de werkzaamheden. Zelfs de centrale secretarie beschikt hierover niet. Zij is hiervoor afhankelijk van de medewerking van het secretariaat van de voorzitters.

3. De regeling inzake de openbaarheid geldt hier ten volle, zowel op het Vlaams als op het federaal niveau. Eenieder die erom verzoekt, kan inzage vragen, uittreksels of afschriften verkrijgen van de stukken die hij nodig acht, al dan niet door raadpleging ter plaatse.

De eerste minister heeft de gewoonte om aan gelegenheden die de bevolking aanbelangen, mee te delen in een perscommuniqué.

Het Vlaams Parlement is in het bezit van het Vademecum van de Vlaamse regering, dat de omzendbrieven en gedragsregels van de Vlaamse regering bevat in verband met de interministeriële conferenties. De periodieke bijwerkingen worden eveneens aan het Vlaams Parlement overgemaakt.

4. Wat de informatiedoorstroming van de Vlaamse regering naar het Vlaams Parlement toe betreft, verwijs ik naar de bijgevoegde omzendbrief van de Vlaamse regering, die onder meer voorziet in de mededeling van samenwerkingsakkoorden die principieel zijn goedgekeurd, persmededelingen, voorbereidende documenten en dergelijke.

Bijlage 1

Omzendbrief van 12 september 1995 betreffende de interministeriële conferenties

1. Oprichting

Overeenkomstig artikel 31bis van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, heeft het Overlegcomité, tijdens zijn vergadering van 12 september 1995, beslist om interministeriële conferenties op te richten voor de volgende aangelegenheden :

- Economie en energie : Staat, Gewesten ;
- Verkeer en Infrastructuur : Staat, Gewesten ;
- Wetenschapsbeleid : Staat, Gemeenschappen, Gewesten ;
- Buitenlands Beleid : Staat, Gemeenschappen, Gewesten ;
- Financiën en Begroting : Staat, Gemeenschappen, Gewesten ;
- Binnenlandse Zaken : Staat, Gewesten ;
- Tewerkstelling : Staat, Gemeenschappen, Gewesten ;
- Ambtenarenzaken : Staat, Gemeenschappen, Gewesten ;
- Landbouw : Staat, Gewesten (+ Gemeenschappen voor de vraagstukken inzake opleiding) ;
- Volksgezondheid : Staat, Gemeenschappen, Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, Waalse Gewest ;
- Leefmilieu : Staat, Gewesten ;
- Migrantenbeleid : Staat, Gemeenschappen, Gewesten ;
- Sociale Integratie : Staat, Gemeenschappen, Gewesten ;
- Drugbeleid : Staat, Gemeenschappen, Waalse Gewest.

2. Samenstelling

De interministeriële conferenties worden samengesteld uit de leden van de Federale Regering en van de Gemeenschaps- en/of Gewestregeringen die belast zijn met de betrokken aangelegenheden ; de onderscheiden gezagsniveaus kunnen echter hun afvaardiging aanvullen voor het onderzoek van bepaalde dossiers.

De eigenlijke beraadslagingen gebeuren op het niveau van de Ministers en van de Staatssecretarissen.

3. Rol

- 3.1. De interministeriële conferenties hebben geen enkele dwingende beslissingsmacht, maar zijn het meest aangepaste instrument voor een soepel en efficiënt overleg tussen de betrokken overheden, met eerbiediging van de autonomie van elk van hen.
- 3.2. Zij kunnen niet alleen het forum zijn voor de uitwerking van de samenwerkingsakkoorden waarvan sprake in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, maar ook de plaats om aan de diverse medewerkingsprocedures die voorzien zijn in de wetten tot hervorming der instellingen, een vaste vorm te geven.

4. Werking

- 4.1. De bepalingen van het inwendig reglement van het Overlegcomité zijn, mits de nodige aanpassingen, van toepassing op de interministeriële conferenties tot op het ogenblik waarop de conferenties een eigen inwendig reglement hebben opgesteld meer bepaald inzake het voorzitterschap, de periodiciteit van de vergaderingen, de plaats van vergadering en de vaststelling van de agenda.
- 4.2. De secretaris, die een medewerker is van de dienstdoende Voorzitter van de conferentie, stelt in ieder geval notulen op, die binnen 8 dagen aan de leden worden toegestuurd. Indien hierop binnen 8 dagen (deze termijn kan in het eigen reglement gewijzigd worden) geen opmerkingen worden geformuleerd (1), worden zij geacht te zijn goedgekeurd.
- 4.3. Wanneer het administratief secretariaat van de conferentie wordt waargenomen door de diensten die van de dienstdoende Voorzitter van de conferentie afhangen, worden de agenda's, de bijhorende documenten, de notulen overgemaakt aan de Centrale Secretarie van het Overlegcomité met het oog op de elektronische archivering ervan. Deze zendt een afschrift van de agenda en van de notulen aan de Regeringsleden en aan de leden van het Overlegcomité.
- 4.4. Ieder lid van een conferentie kan collega's uitnodigen wanneer in de conferentie problemen behandeld worden die tot de bevoegdheden van deze laatste behoren. Deze kunnen zich laten vergezellen door een medewerker.

5. Logistiek

5.1. Centrale Secretarie

5.1.1. De Secretarie van het Overlegcomité is een vaste Centrale Secretarie ter beschikking van het Comité en van de interministeriële conferenties.

5.1.2. Opdrachten van de Centrale Secretarie :

- registratie en elektronische archivering van de documenten en de notulen betreffende het overlegcomité en de interministeriële conferenties ;
- registratie en archivering van ten minste een voor eensluidend verklaard afschrift van alle samenwerkingsakkoorden, ondertekend met toepassing van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en in ieder geval van het origineel van ieder akkoord waarbij de Staat partij is, alsook het zorg dragen voor de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad ;
- centralisatie van de inlichtingen die het voor het Overlegcomité mogelijk moeten maken de taak uit te voeren, die bedoeld wordt in het artikel 33 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals het werd vervangen door artikel 30 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen.

(1) Te noteren valt echter dat voor de procedures van overleg en betrokkenheid, die voorgeschreven zijn door de wetten tot hervorming der instellingen, of door andere wets- of reglementaire bepalingen, de termijnen van toepassing zijn waarvan sprake in artikel 11 van het Protocol tot regeling van de onderscheiden vormen van medewerking tussen de Federale Regering en de Gemeenschaps- en Gewestregeringen.

Daarenboven kan iedere conferentie een beroep doen op deze Secretarie als haar eigen administratief secretariaat.

5.1.3. Het bestaan van de Centrale Secretarie doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de conferenties om :

- een geïnstitutionaliseerde band te scheppen tussen de bevoegde Federale en Gemeenschaps- of gewestadministraties (zie het protocol tot regeling van de onderscheiden vormen van medewerking tussen de Federale Regering en de Gemeenschaps- en Gewestregeringen)
- gebruik te maken van eigen administratieve diensten of instellingen, meer bepaald voor de uitoefening van gedeelde bevoegdheden.

5.2. Werkgroepen

Zoals het Overlegcomité kunnen de interministeriële conferenties eveneens hun eigen werkgroepen oprichten op permanente of occasionele basis.

Deze werkgroepen :

- worden samengesteld uit de vertegenwoordigers aangewezen door ieder gezagsniveau ;
- worden voorgezeten door de Secretaris van het Comité of van de betrokken conferentie ;
- beschikken over de diensten van de Centrale Secretarie of over eigen administratieve diensten of instellingen.

Samenstelling van de interministeriële conferenties (*)

1. Economie en Energie	8. Ambtenarenzaken
2. Verkeer en Infrastructuur	9. Landbouw
3. Wetenschapsbeleid	10. Volksgezondheid
4. Buitenlands Beleid	11. Leefmilieu
5. Financiën en Begroting	12. Migrantenbeleid
6. Binnenlandse Zaken	13. Sociale Integratie
7. Tewerkstelling	14. Drugbeleid

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Staat	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	xA	x	x
Gemeenschappen			x	x	x		x	x	x	x		x	x	x
Gewesten	x	x	x	x	x	x	x	x	x	xB	x	x	x	

Federale regering	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Dehaene												x	x	
Di Rupo	x	x		x										
Vande Lanotte						x						x		x
Maystadt				x	x									
Van Rompuy					x			x						
Ylief			x								x			
Colla								x8		x		x	x	x
Derycke				x								x		
Smet								x				x	x	
De Galan										x		x	x	x
Pinxten	x								x					
Daerden		x												
De Clerck												x	x	x
Flahaut								x						
Poncelet														
Moreels				x								x		
Peeters		x				x					x	x	x	x

(*) algemeen : ieder lid van een conferentie mag collega's uitnodigen voor dossiers die tot hun bevoegdheden behoren

(xA) het Centrum voor de gelijkheid van kansen en racismebestrijding wordt uitgenodigd

(xB) enkel het Waals Gewest

(x8) wordt uitgenodigd voor de dossiers die de pensioenen van het overheidspersoneel betreffen

Vlaamse regering	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Van den Brande			x	x										
Van den Bossche								x						
Kelchtermans							x				x			
Demeester-De Meyer					x					x				x
Peeters						x							x	
Baldewijns		x												
Martens												x	x	
Van Rompuy	x								x					
Van Asbroeck														

Franse Gem. regering	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Onkelinx				x1						x		x	x	x
Grafé			x	x					x					
Picqué												x	x	x
Van Cauwenberghe					x		x	x	x					

(x1) wordt uitgenodigd voor de dossiers betreffende de inter-Belgische betrekkingen (samenwerkingsakkoorden betreffende de gemengde verdragen, betreffende de Belgische vertegenwoordiging. ...).

Bijlage 2**Omzendbrief VR96/17**

Datum : 16 juli 1996

Betreft : de mededeling van voorontwerpen van decreet, regeringsbeslissingen, samenwerkingsakkoorden en de bekendmaking van belangrijke regeringsbeslissingen en persmededelingen aan het Vlaams Parlement.

De Vlaamse regering streeft een goede verhouding na tussen regering en parlement. Met het oog op een optimale werking van de democratie zal de Vlaamse regering zich houden aan de volgende gedragslijn.

De Vlaamse ministers zullen na beslissing door de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement volgende documenten bezorgen :

- *voorontwerpen van decreten* die de regering voorlegt aan diverse adviesraden (bijvoorbeeld SERV, MINA-raad) of aan de afdeling wetgeving van de Raad van State ;
- *samenwerkingsakkoorden* met de federale staat en/of de gemeenschappen en de gewesten die *principiël* zijn goedgekeurd ;
- *samenwerkingsakkoorden* met de federale staat en/of de gemeenschappen en de gewesten die *definitief* zijn goedgekeurd.

Voor de decreten dienen enkel de tekst van het decreet en de memorie van toelichting verzonden te worden, voor de samenwerkingsakkoorden enkel de tekst van het akkoord.

Samenwerkingsakkoorden met andere landen of met andere (buitenlandse) regio's vallen niet onder deze gedragslijn.

Van de overzending kan worden afgeweken in uitzonderlijke omstandigheden. De appreciatie hiervan behoort de functioneel bevoegde minister toe.

De Vlaamse ministers bezorgen aan het Vlaams Parlement de *definitieve regeringsbeslissingen* en de daaraan voorafgaande documenten indien het Vlaams Parlement daar na de regeringsbeslissing om verzoekt.

De voorafgaande documenten zijn deze vermeld in artikel 7, § 2, 2° a en b van het huishoudelijk reglement van de Vlaamse regering, met name de documenten die bij een in te dienen nota behoren. Ter verduidelijking worden zij hierna geciteerd :

"Art. 7, § 2 ...

2° a) voor elk voorstel tot principiële beslissing :

- het in voorkomend geval verplichte advies van de Inspectie van Financiën, van de gemachtigde(n) van Financiën of van de commissaris(sen) of afgevaardigde(n) van de Vlaamse regering is toegevoegd ;
- de in voorkomend geval verplichte goedkeuring van de Vlaamse minister bevoegd voor ambtenarenzaken, van de Vlaamse minister bevoegd voor begroting of van een andere Vlaamse minister is toegevoegd ;

b) voor elk ander voorstel tot beslissing :

- de in voorkomend geval verplichte adviezen en goedkeuringen, vermeld sub a), zijn toegevoegd, voor zover niet al vervat in een nota waarvan het voorstel van beslissing de principiële goedkeuring van de regering gekregen heeft ;
- de in voorkomend geval verplichte adviezen (onder meer van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, van het college van secretarissen-generaal, van de administratie Ambtenarenzaken, van de bevoegde Hoge Raad, van de Raad van State, ...), goedkeuringen

gen (onder meer van de minister bevoegd voor ambtenarenzaken), evenals protocollen en notulen (van onderhandelings- of overlegcomités) zijn toegevoegd.

..."

De eerste bekendmaking van belangrijke beslissingen zoals de septemberverklaring, de begroting, de beleidsnota's en beleidsbrieven zal in het Vlaams Parlement gebeuren.

Persmededelingen worden door de Vlaamse ministers onverwijld aan het Vlaams Parlement meegedeeld.

Luc Van den Brande

Vraag nr. 97
van 27 januari 1997
van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Unesco-conventie cultureel erfgoed – Ratificatie – Brugge

Begin december 1996 werd een aantal historische en landschappelijke monumenten door de Verenigde Naties op de lijst van het werelderfgoed opgenomen. De VN-organisatie Unesco (United Nation Educational, Scientific and Cultural Organisation) plaatste onder meer de koepelruïne van de kamer van koophandel in Hiroshima, het vulkaanlandschap van het Siberische schiereiland Kamtsjatka en het okapi-reservaat in Zaïre op die lijst.

Gelet ook op de vermelding van het historisch centrum van Salzburg, rees de gedachte om de kandidatuur van Brugge als historisch en cultureel zeer waardevol geheel in te dienen.

Wel zouden echter eerst de federale staat België en de deelstaat Vlaanderen de Unesco-conventie moeten ondertekenen.

1. Heeft de Vlaamse regering reeds stappen ondernomen opdat de Unesco-conventie wordt ondertekend ?
2. Ondersteunt de regering de kandidatuur van Brugge ?

Antwoord

De "Overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld" werd door de federale staat België geratificeerd op 24 juli 1996 en trad voor België in werking op 24 oktober 1996.

Deze ratificatie werd mogelijk nadat drie deelgewesten en de Duitstalige gemeenschap, bevoegd voor Monumenten en Landschappen, deze Unesco-conventie via een goedkeuringsdecreet aanvaardden. Door de toenmalige Vlaamse Raad gebeurde dit door een decreet van 1 juli 1994.

Opdat een monument of landschap kan worden opgenomen op de lijst van het werelderfgoed, een uitgebreid dossier moet worden ingediend bij de Unesco, uit een indicatieve lijst die elke lidstaat, partij bij de werelderfgoedconventie, bij de Unesco moet neerleggen.

Op dit ogenblik lopen onderhandelingen met het Waals en Brussels Gewest en de Duitstalige Gemeenschap over de samenstelling van deze Belgische indicatieve lijst.

De Vlaamse minister van Cultuur vroeg hieromtrent het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen. In een uitvoerig gemotiveerd advies raadde deze aan in eerste instantie de oude stadskern van Gent, de Onze-Lieve-Vrouwkathedraal en het stadhuis in Antwerpen met de onmiddellijke omgeving, de binnenstad van Brugge en de Vlaamse begijnhoven op de Belgische indicatieve lijst te laten plaatsen.

Op voorstel van mezelf en dat van de Vlaamse minister van Cultuur sloot de Vlaamse regering zich bij dit advies aan en besliste zij op 28 januari 1996 deze vier reeksen monumenten te laten opnemen op de Belgische indicatieve lijst van waaruit dossiers kunnen worden ingediend bij de Unesco voor opname op de lijst van het werelderfgoed.

Tevens werd beslist om, wat de effectieve voordracht betreft, prioriteit te geven aan het dossier van de Vlaamse begijnhoven.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 106
van 20 januari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Toelagen

1. Kan de minister mij voor het schooljaar 1995-1996 meedelen hoeveel de totaal uitgekeerde weddetoelage per gemeente bedroeg voor het Franstalig onderwijs in de zes randgemeenten rond Brussel en in Ronse ?
2. Graag vernam ik tevens wat er aan werkings- en uitrustingsstoelagen werd uitgekeerd.
3. Hoe hoog lag de kostprijs per leerling van het lager en middelbaar onderwijs ?
4. Kan de minister mij ten slotte meedelen hoeveel leerlingen het Franstalig onderwijs per faciliteitengemeente in Vlaanderen tijdens het vermelde schooljaar telde ?

Antwoord**Basisonderwijs**

1. De totaal uitgekeerde weddetoelage voor het Franstalig onderwijs in de zes Brusselse randgemeenten en in Ronse bedroeg voor het schooljaar 1995-1996 :
 - Drogenbos : 13.317.238 fr.
 - Kraainem : 23.525.093 fr.
 - Linkebeek : 17.166.296 fr.
 - Sint-Genesius-Rode : 42.278.975 fr.
 - Wemmel : 31.227.072 fr.
 - Wezembeek-Oppem : 52.050.610 fr.
 - Ronse : 13.137.708 fr.
2. Voor het schooljaar 1995-1996 werden volgende werkingstoelagen uitgekeerd :
 - Drogenbos : 1.568.139 fr.
 - Kraainem : 2.862.738 fr.
 - Linkebeek : 2.144.797 fr.
 - Sint-Genesius-Rode : 5.389.536 fr.
 - Wemmel : 3.890.280 fr.

- Wezembeek-Oppem : 6.568.361 fr.
- Ronse : 1.770.852 fr.

Aan de ARGO wordt een dotatie toegekend voor de werkingsmiddelen van de scholen van het gemeenschapsonderwijs. Voor het bedrag van de werkingsmiddelen voor de basisschool Koningin Astridplein 1 in Ronse dient de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich te wenden tot de ARGO.

3. De kostprijs per leerling voor het lager onderwijs bedroeg voor het schooljaar 1995-1996 :
 - kleuter : 6.619 fr.
 - leerling in het lager onderwijs : 9.859 fr.
4. Aantal leerlingen in het Franstalig basisonderwijs in de zes Brusselse randgemeenten en Ronse (telling 1 februari 1995) :

	Kleuters	Leerlingen lager onderwijs
– Drogenbos	79	106
– Kraainem	142	195
– Linkebeek	104	143
– Sint-Genesius-Rode	269	366
– Wemmel	187	269
– Wezembeek-Oppem	316	454
– Ronse	125	390

Secundair onderwijs

1. De problematiek van het Franstalig onderwijs in Vlaamse gemeenten met taalfaciliteiten heeft inzonderheid betrekking op het niveau basisonderwijs.

Wat het secundair onderwijs betreft, zijn er Franstalige afdelingen aan het Koninklijk Atheneum (KA) en het Koninklijk Technisch Atheneum (KTA) Ronse en in de vestigingsplaats Ronse van het KTA Vesaliusinstituut Oostende.

De regelmatige leerlingen van deze afdelingen per 1 februari van het voorafgaand schooljaar, worden door de Vlaamse onderwijsverheid enkel in aanmerking genomen enerzijds voor de toepassing van de rationalisatienormen en anderzijds voor de berekening van het aantal ambten administratief personeel en opvoedend hulp personeel in voornoemde scholen.

2. Het aantal regelmatige leerlingen in de Franstalige afdelingen bedroeg :

- aan het KA Ronse :

op 1 februari 1995 :	41
op 1 februari 1996 :	37
- aan het KTA Ronse :

op 1 februari 1995 :	77
op 1 februari 1996 :	77
- aan het KTA Oostende :

op 1 februari 1995 :	14
op 1 februari 1996 :	19

3. De aanwezigheid van de onder punt 2 vermelde aantallen heeft, zowel voor het schooljaar 1995-1996 als voor het schooljaar 1996-1997, geleid tot :

- aan het KA Ronse :
1 extra studiemeester-opvoeder

- aan het KTA Ronse :
1 extra studiemeester-opvoeder ;

het bereiken van de rationalisatienorm. De toepasbare norm bedraagt 129 leerlingen, terwijl per 1 februari 1995 slechts 126 en per 1 februari 1996 slechts 127 Nederlandstalige leerlingen werden geteld. Een school die de norm niet haalt, dient ofwel af te bouwen, ofwel te fusioneren. Een autonome school die wordt opgeheven impliceert het verdwijnen van een ambt van directeur en een ambt van opvoeder-huismeester, zijnde ambten inherent aan het bestaan van een school. Wat de minkosten naar andere personeelsbetrekkingen betreft, is de zaak genuanceerder omdat leerlingen op zich altijd kosten voor de overheid vertegenwoordigen, ongeacht de school van inschrijving ;

- aan het KTA Oostende :
geen extra ambten.

4. De gemiddelde bruto jaarkosten zijn als volgt :

- voor een studiemeester-opvoeder : 1.000.000 fr.
- voor een directeur (bovenbouwschool) : 1.700.000 fr.
- voor een opvoeder-huismeester : 1.100.000 fr.

Deze cijfers houden in dat voor elk van de schooljaren 1995-1996 en 1996-1997 de Franstalige afdelingen als meerkosten genereren :

- aan het KA Ronse : 1.000.000 fr.
- aan het KTA Ronse (los van de reglementering terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking en reffectatie) : 3.800.000 fr.

Vraag nr. 107
van 20 januari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige scholen faciliteitengemeenten – PMS

Het komt me voor dat de meeste leerlingen van de Franstalige basisscholen in Vlaamse faciliteitengemeenten hun middelbare studies voortzetten in het Franstalig onderwijs, dit in tegenstelling met de oorspronkelijke bedoeling van de faciliteiten inzake onderwijs. Mogelijk worden ze daarbij gestimuleerd door de PMS-centra (psycho-medisch-sociaal centrum).

Kan de minister mij bevestigen dat de leerlingen van Franstalige faciliteitenscholen inderdaad worden gevolgd door Franstalige PMS-centra uit het Brusselse ?

Is het normaal dat de Cocof (Commission Communautaire Française) terzake akkoorden afsluit met (weliswaar Franstalige) scholen in Vlaanderen ?

Zijn daaraan financiële gevolgen verbonden voor het departement Onderwijs ?

Bestaat er hieromtrent enig akkoord ?

Beschikt de minister ook over gegevens over het aantal kinderen uit de Franstalige basisscholen in Vlaanderen dat overgegaan is naar het Nederlandstalig secundair onderwijs ?

Antwoord

Ik wijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop dat de problematiek van de Franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten en de begeleiding en inspectie ervan herhaaldelijk werden besproken in het Vlaams Parlement.

Dit was onder meer het geval ingevolge de actuele vraag van 27 november 1996 van de heer Etienne

Van Vaerenbergh en zijn interpellatie in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid op 2 mei 1996, evenals bij de behandeling van het actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse rand rond Brussel. In een motie van 22 mei 1996 werd in het Vlaams Parlement aangedrongen op een herziening van het protocol van juni 1970 en van 24 mei 1973 betreffende het beheer der Franstalige scholen in het Nederlandse taalgebied. Dit protocol kent de pedagogische inspectie van de betrokken scholen toe aan de Franstalige Gemeenschap. Verder heeft ook vraag nr. 121 van 2 april 1996 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betrekking op deze materie (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996, blz. 515 – red.*).

Wat de vraag betreft of ik kan bevestigen dat de leerlingen van Franstalige faciliteitenscholen inderdaad worden gevolgd door Franstalige PMS-centra uit het Brusselse, kan ik enkel meedelen dat de overeenkomsten tussen de scholen en de PMS-centra van de Franstalige Gemeenschapscommissie niet worden toegezonden aan de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs, noch aan de bevoegde diensten van het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, zodat ik het bestaan ervan noch kan bevestigen, noch ontkennen.

Inzake het afsluiten van akkoorden van de Cocof met Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten, merk ik op dat het PMS-centrum van de Cocof de begeleiding heeft overgenomen van het vroegere Franstalige provinciale PMS-centrum. De problematiek van de PMS-begeleiding van deze scholen is verbonden met de problematiek van de protocolakkoorden van juni 1970 en van 24 mei 1973 betreffende het beheer van de Franstalige scholen in het Nederlands taalgebied, waarbij de pedagogische inspectie is toegewezen aan de Franstalige Gemeenschap. In afwachting dat het protocol wordt gewijzigd, zoals gevraagd door het Vlaams Parlement in zijn motie van 22 mei 1996, blijft de bestaande regeling behouden.

De financiële gevolgen van de huidige toestand zijn niet negatief, integendeel. De leerlingen worden immers niet in aanmerking genomen voor het bepalen van het aantal ambten in de Vlaamse PMS-centra en voor de berekening van de werkingstoelage van deze centra.

Ten slotte kan worden meegedeeld dat het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap niet beschikt over cijfergegevens met betrekking tot de overgang van leerlin-

gen van Franstalige basisscholen naar Nederlands-talige instellingen voor secundair onderwijs.

**Vraag nr. 109
van 20 januari 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vlaamse lectoren in het buitenland – Situatie

De studie van het Nederlands en de Vlaamse culturele aangelegenheden krijgen in het buitenland meer belangstelling. Geregeld worden er Vlaamse lectoren gevraagd om aan buitenlandse universiteiten een leerstoel te komen innemen, hetzij in bovenvermelde richtingen, hetzij in een meer wetenschappelijke richting.

1. Wat is de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap :
 - in het propaganderen van deze mogelijkheid in het buitenland,
 - in het propaganderen van deze mogelijkheid bij afgestudeerden aan de universiteiten,
 - in het selecteren van de kandidaten,
 - in het financieel, materieel en moreel ondersteunen van de lectoren ?
2. Welke regelingen bestaan er, bijvoorbeeld inzake overname van anciënniteit, pensioenrechten, werkloosheid, wanneer deze personen naar Vlaanderen terugkomen ?
3. Heeft de minister een overzicht van deze lectoren ? Zo ja, over hoeveel lectoren (m/vr) gaat het, wat is hun opdracht, in welke landen werken zij en hoelang duren hun opdrachten ?

Antwoord

We moeten een onderscheid maken tussen vastbenoemde Vlaamse hoogleraren aan buitenlandse universiteiten en Vlaamse lectoren.

1. Vlaamse hoogleraren

Hier hangt de aanstelling en de salariëring volledig af van het regime dat de plaatselijke universiteit c.q. overheid hanteert (bv. : een Vlaams docent Neerlandistiek aan de New York University volgt de Amerikaanse spelregels.). Op de benoeming heeft niemand in Vlaanderen invloed. De bekendmaking van vacatures gebeurt via de vakpers (wetenschappelijke tijdschriften, circulaires faculteiten in Vlaanderen en Nederland, ...).

2. Vlaamse lectoren

Hier zijn vier mogelijkheden :

a) het gaat om een uitwisselingsakkoord tussen twee universiteiten (bv. Leuven-Lublin (Polen), of Praag-Amsterdam) : in dat geval geschiedt de selectie binnenshuis in de universiteit, en wordt de tijdelijke docent doorbetaald door de eigen universiteit. Hier moet men vooral denken aan gastprofessoren, tijdelijke docenten, uitwisselingen, enzovoort. Vaak maken deze uitwisselingen voor neerlandistiek deel uit van globale inter-universitaire samenwerkingsakkoorden. Wanneer Vlaamse neerlandici hierbij betrokken zijn, blijven ze onder de Belgische sociale zekerheid, belastingen, ... vallen.

b) lectoren in de neerlandistiek – vreemde talen-
onderwijs

Behalve regime (a) zijn er ook docentenplaatsen die worden uitgeschreven in het kader van culturele akkoorden en samenwerkingprogramma's tussen Nederland, Vlaanderen en het derde land (bv. Rusland, veel Oost-Europese landen, ...). Nederland en Vlaanderen hebben afgesproken dat hiervoor de Nederlandse Taalunie verantwoordelijk is. Verschillende mogelijkheden :

- in alle gevallen is het de universiteit in het land in kwestie die optreedt als werkgever, en die de werknemer (docent) selecteert. De Taalunie maakt de vacatures wel bekend via de faculteiten c.q. departementen Neerlandistiek aan Nederlandse en Vlaamse universiteiten ;
- wanneer de aanstelling valt onder het samenwerkingsakkoord dat de Taalunie afsloot (van 1993 tot en met 1997 voor veel Oost-Europese landen, dit in het kader van een impulsprogramma voor de neerlandistiek in die landen), wordt een extra suppletie op het plaatselijke (zeer geringe !) salaris gegeven : ongeveer 200.000 frank/jaar. De Taalunie is hier echter noch werkgever, noch uitbetaler van salarissen. De werkloosheid en pensioenrechten zijn volledig te regelen ter plekke. Als deze personen naar Vlaanderen terugkomen, hebben ze recht op werkloosheid. De lengte van deze opdrachten hangt af van de aanstellende universiteit ;
- wanneer de aanstelling buiten dit akkoord valt (meestal voor docenten Nederlands in

West-Europese landen (Londen, Parijs, Barcelona, Madrid, Wenen, ...) is de Taalunie enkel bemiddelaar voor vacatures. In ieder geval blijft het principe gelden dat het de plaatselijke universiteit is die aanstelt, en het land van de universiteit dat werkloosheid- en pensioenrechten doet gelden.

c) leerstoelen in de Verenigde Staten : Brueghel-leerstoel en P.P. Rubens-leerstoel

- P. Brueghel-leerstoel : op basis van een akkoord tussen de Vlaamse regering en de universiteit van Pennsylvania, wordt ieder academiejaar in het kader van het "Dutch Studies Program" voor een semester een Vlaams hoogleraar uitgenodigd om gastcolleges te geven in de Nederlandse (Vlaamse) taal-, letterkunde en cultuur.
- P.P. Rubens-leerstoel : zelfde invulling als de P. Brueghel-leerstoel. De overeenkomst is hier gesloten met de universiteit van Berkeley Californië.

De Amerikaanse universiteiten aanvaarden de gastprofessor op voorstel van de Vlaamse universiteit. De Vlaamse Gemeenschap komt financieel tussen voor reis- en verblijfskosten, verzekering en betaalt aan de professoren een expatriatievergoeding.

d) Belgische leerstoel aan de Universiteit van Londen

- De Belgische leerstoel aan de universiteit van Londen, opgericht dank zij een schenking beheerd door de Belgische ambassade, heeft als doel de banden tussen de Belgische academische wereld en de universiteit van Londen te bevorderen. Tot 1980 werd beurtelings de titularis gekozen uit de Franstalige en Nederlandstalige universiteiten, daarna werd overeengekomen om jaarlijks een Nederlandstalige en Franstalige titularis aan te stellen. Alle disciplines komen in aanmerking voor de leerstoel. De Vlaamse en Franse Gemeenschap zijn bevoegd om kandidaten voor te stellen. De definitieve toewijzing van de kandidaten voor de leerstoel en de keuze van de discipline gebeurt door de universiteit van Londen.

Er zijn verscheidene verblijfsformules mogelijk : meerdere bezoeken van korte duur verspreid over het ganse jaar, of een enkel verblijf van

een trimester. De reis- en verblijfsonkosten worden door de leerstoel vergoed.

3. Overzicht van de lectoren

Vaste docenten : geen cijfer te geven. Aan zo'n 120 universiteiten over de hele wereld wordt Nederlands als vreemde taal gedoceerd (hetzij voltijds, hetzij deeltijds, als onderdeel van neerlandistiek). Vaak zijn de docenten Nederlanders of Vlamingen, of genaturaliseerd.

Lectoren in het buitenland : sterk wisselend. Eén voorbeeld : voor Oost-Europa zijn in totaal zo'n twintig lectoren aan het werk, waarvan een viertal Vlamingen. Ook dit aantal fluctueert voortdurend.

Algemeen blijkt dat Nederlanders sterker vertegenwoordigd zijn dan Vlamingen. De verklaring hiervoor is wellicht de sterkere identificatie van Nederlanders ("dutch studies") met Nederland en de langere tradities in Nederland. Vaak ook blijken Nederlanders wat mobieler dan Vlamingen. Het aantal Vlamingen dat participeert is stijgende, en de Taalunie doet grote inspanningen om de initiatieven terzake bekend te maken in Vlaanderen.

**Vraag nr. 110
van 21 januari 1997
van de heer MARC VAN DER POORTEN**

Vlaamse administratie – HOKT-diploma en niveau B

Een paar jaar geleden werd in de Vlaamse administratie een niveau B gecreëerd, bedoeld voor de houders van een HOKT-diploma (hoger onderwijs van het korte type). Deze mensen werden voordien immers ingedeeld in het niveau 2 (thans C). De deskundigheid van deze personeelsleden rechtvaardigt overigens ten volle deze inschaling bij een specifiek hoger niveau.

Uit diverse contacten met houders van een dergelijk diploma blijkt echter dat lang niet iedereen bij niveau B is ondergebracht. Heel wat van hen bevinden zich nog altijd in het niveau C. De verwachtingen van deze personeelsleden werden dan ook niet ingelost, met alle gevolgen vandien op het vlak van motivatie en loopbaanmogelijkheden.

1. Waarom worden niet alle houders van een HOKT-diploma ingeschaald bij niveau B ?

Is dit alleen het geval voor bepaalde HOKT-diploma's en/of voor de nieuw aangeworvenen

met een dergelijk diploma ? Zo ja, wat is daar de reden voor ?

2. In het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) blijkt er een sterke onderbezetting te zijn van het niveau B.

Kan de minister dit bevestigen ? Zo ja, waarom wordt dit dan niet aangepast ?

Antwoord

1. De inschaling 4 bij niveau B die een aantal jaren geleden heeft plaatsgevonden, gebeurde op basis van de functie die de ambtenaar uitoefende en niet op basis van het bezit van een HOKT-diploma. Enkel indien voor de uitoefening van de functie een HOKT-diploma vereist is, werd de houder van deze functie ingeschaald bij niveau B. De ambtenaren die houder zijn van een HOKT-diploma werden dus niet automatisch ingeschaald bij niveau B.

Deze regeling geldt voor alle HOKT-diploma's en is ook op de nieuwe aanwervingen van toepassing ; enkel indien de functie vereist dat men houder is van een HOKT-diploma, wordt men na slagen in het aanwervingsexamen ingeschaald bij niveau B.

2. Het aantal betrekkingen dat de Vlaamse regering nodig heeft om de permanente taken in het beleid dat zij wil realiseren, uit te voeren, wordt weergegeven in de personeelsformatie. De huidige personeelsformatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (besluit van de Vlaamse regering van 13 juni 1996) trad in werking op 15 juni 1996.

De Vlaamse regering zal bij het vaststellen van het aantal betrekkingen dat in elk niveau nodig is, rekening houden met de resultaten van de organisatieontwikkelingsplannen die in haar opdracht werden opgesteld.

Wat het departement LIN betreft, zijn er in de A-kolom (dit zijn de niet-uitdovende betrekkingen) 192 betrekkingen opgenomen voor niveau B ; dit zijn de ambtenaren met de graden van maritiem verkeersleider, hoofdeskundige, hoofdprogrammeur, deskundige en programmeur.

Van deze 192 betrekkingen voor niveau B zijn er op dit ogenblik 32 niet ingevuld. Van een sterke onderbezetting kan er dan ook geen sprake zijn.

Bovendien zullen er weldra ingevolge het vervangingsplan '95 zes deskundigen worden aangeworven. De ontwerpen van de vervangingsplannen '96 en '97 voorzien in een bijkomende werving van elf deskundigen. De overige betrekkingen zullen naargelang de noden van het departement worden begeven bij bevordering of werving.

Vraag nr. 111
van 21 januari 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Leerlingenvervoer buitengewoon onderwijs – Reistijd – Organisatie

Ongetwijfeld beschikken we in Vlaanderen over een goed netwerk van voorzieningen, zowel in de onderwijssector als in de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen.

Helaas is de bereikbaarheid niet altijd optimaal, zodat bepaalde voorzieningen niet of moeilijk toegankelijk zijn.

Het gemeenschappelijk leerlingenvervoer voor mindervalide kinderen naar een gemeenschapschool in het buitengewoon onderwijs (BO) werkt niet altijd optimaal.

Het is niet ongewoon dat deze kinderen vanaf 6.30 uur op de schoolbus zitten en 's avonds rond 17.30 uur thuiskomen.

's Woensdags zitten sommige kinderen soms langer op de bus dan in de klas.

1. Worden er kwaliteitseisen gesteld aan het leerlingenvervoer, meer bepaald wat de reistijd betreft? Welke?

Zijn er bepaalde grenzen aan de reistijd?

2. Hoeveel kilometer leerlingenvervoer organiseert de minister jaarlijks in het gemeenschapsonderwijs – lagere school – buitengewoon onderwijs?

Evolueert dit aantal km in vergelijking met de voorgaande jaren? Hoe? Wat zijn de gemiddelde kosten per km voor 1996?

3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om het leerlingenvervoer, meer bepaald voor kinderen met een handicap, adequater te organiseren?

4. Heeft de minister alternatieve mogelijkheden voor het busvervoer onderzocht? Welke?

Antwoord

1. De kwaliteitsgaranties betreffende het leerlingenvervoer zijn vastgesteld in het ministerieel besluit van 20 september 1993 tot vaststelling van bijzonder bestek voor vervoer van de leerlingen die de door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde of gesubsidieerde onderwijsinstellingen bezoeken. Artikel 3 stipuleert de modaliteiten voor de uitvoering van de bijzondere ophaaldiensten. De aanbesteding/gunning van BO-ophaaldiensten leerlingenvervoer is bovendien gekoppeld aan een lastencohier dat de bijzondere voorwaarden schetst waaraan de ingezette voertuigen moeten voldoen.

Wat de reistijd betreft, zijn er geen begrenzungen vastgelegd, aangezien het recht op gratis leerlingenvervoer voor rechthebbende leerlingen onverminderd moet gevrijwaard blijven. De reistijd kan derhalve, zeker in het geval van het vervoer van leerlingen uit het buitengewoon onderwijs die op een zekere afstand van de dichtsbijzijnde school wonen, inderdaad lang zijn. Zonder evenwel na te laten de organisatie van het leerlingenvervoer steeds structureel te evalueren, dient met betrekking tot de reisduur elke rit afzonderlijk te worden beschouwd en eventueel te worden geoptimaliseerd.

2. Het is mij niet mogelijk de concrete evolutie van het georganiseerd aantal kilometer of van de gemiddelde kostprijs per kilometer voor 1996 in het buitengewoon basissamenlevingsonderwijs te schetsen. De meeste BO-gemeenschapsscholen zijn namelijk geïntegreerd in kernen-BO of zones gemeenschappelijk leerlingenvervoer, waarvan leerlingen van zowel het gemeenschaps- als van het officieel en vrij onderwijs gebruik maken.

Om toch enigzins tegemoet te komen aan de gestelde vraag, volgt hierna een beknopt overzicht van leerlingenvervoer, vanaf 1993 in Vlaanderen georganiseerd voor BO-gemeenschapsonderwijs, niet in zones of kernen BO-geïntegreerd. De cijfermatige gegevens zijn aldus niet relevant voor de ganse sector van het BO-gemeenschapsonderwijs en zijn bovendien tweërlei geïnspireerd, namelijk volgens:

- vestigingsplaatsen BO-gemeenschapsonderwijs waar uitsluitend kleuter- en basisonderwijs wordt georganiseerd:

Referentie	Contractueel georganiseerd aantal km per dag	Gemiddelde kostprijs per km, excl. BTW
1.9.1993	1.428 km	44,64 fr.
1.9.1994	1.395 km	48,00 fr.
1.9.1995	1.439 km	47,40 fr.
1.9.1996	1.484 km	52,90 fr.

- vestigingsplaatsen BO-gemeenschapsonderwijs waar naast kleuter- en basisonderwijs ook buitengewoon secundair onderwijs wordt georganiseerd :

Referentie	Contractueel georganiseerd aantal km per dag	Gemiddelde kostprijs per km, excl. BTW
1.9.1993	6.605 km	56,52 fr.
1.9.1994	6.729 km	58,21 fr.
1.9.1995	7.147 km	58,36 fr.
1.9.1996	7.366 km	59,43fr.

3. Zoals reeds geantwoord op de eerste vraag, wordt het leerlingenvervoer buitengewoon onderwijs georganiseerd overeenkomstig het ministerieel besluit van 20 september 1993 tot vaststelling van het bijzonder bestek voor vervoer van de leerlingen die de door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde of gesubsidieerde onderwijsinstellingen bezoeken. Ik verwijs eveneens naar het genoemde lastencohier. In beide documenten zijn specifiek bijzondere voorwaarden opgenomen inzake het adequaat vervoer van kinderen met een handicap.

Het komt tenslotte de scholen toe een verantwoord en kindvriendelijk vervoer te betrachten, in acht genomen de af te leggen afstand en de reisduur. Uitzonderingen op deze regel worden individueel benaderd en administratief behandeld in de Commissie Leerlingenvervoer voor het Buitengewoon Onderwijs.

4. Het koninklijk besluit van 7 februari 1974 betreffende de wijze waarop de reisonkosten van leerlingen uit het buitengewoon onderwijs ten laste genomen worden door de staat, regelt de wijze waarop collectief of individueel vervoer wordt georganiseerd. Alternatieve mogelijkheden op het collectief busvervoer binnen de perken van de huidige regelgeving op het leerlingenvervoer, zijn momenteel niet aan de orde.

**Vraag nr. 112
van 24 januari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Koepels ouderverenigingen VCOV en EVO – Subsidies

Bij de bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de subsidiering van de ondersteuningscentra van ouderverenigingen en van erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen organiseren (Stuk 287 (1995-1996) – Nr.1), heeft de minister van Onderwijs zowel in de commissie (Stuk 287 (1995-1996) – Nr. 3, blz. 9 en 10) als in de plenaire vergadering (Handelingen 51 van 4 juni 1996, blz. 2554 en 2555) ontkend dat de bestaande koepels van ouderverenigingen al subsidies ontvangen van het departement Cultuur.

Op een schriftelijke vraag hieromtrent antwoordde de minister van Cultuur dat de verenigingen VCOV (Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen) en EVO (Educatieve Vereniging voor Ouderwerking in het Officieel Onderwijs) zowel in 1995 als in 1996 subsidies ontvingen van de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken (vraag nr. 244 van 12 juli 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1063).

Op de begroting 1997 is eenzelfde bedrag ingeschreven als in 1996.

Ik sta argwanend tegenover het systeem van het "dubbel loket". Het kan aanleiding geven tot een dubbele subsidiering van dezelfde activiteiten en controle hierop is moeilijk.

1. Hoe komt het dat de ministers van Cultuur en Onderwijs elkaar terzake tegenspreken ?
2. Hoe worden de taken van VCOV en EVO/NVO opgesplitst om ze jaarlijks subsidieerbaar te maken voor het departement Cultuur en het departement Onderwijs ?
3. Hoe verloopt de controle hierop ?

Antwoord

1. In eerste instantie valt de zagezegde tegenspraak tussen mijn collega minister Martens en mijzelf sterk te nuanceren.

Het zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet onbekend zijn dat een koepelorganisatie uit verschillende rechtspersonen kan samengesteld zijn. De verschillende VZW's die deel uitmaken van de organisatie worden dusdanig samengesteld en hebben een dusdanige werking dat zij voldoen aan de voorwaarden van de regelgeving die een specifieke subsidiëring op het oog heeft. Zo werkt het Vlaams Centrum voor Ondersteuning van Ouderverenigingen enkel en alleen met subsidies die vanuit het departement Onderwijs worden verleend en niet met middelen van Cultuur. Hoewel de Vlaamse Confederatie partner is, ontvangt ze geen middelen van Onderwijs.

Derhalve is er geen enkele tegenspraak tussen mijn collega en mijzelf. Uit contacten met het kabinet van mijn collega blijkt trouwens dat aldaar deze situatie omstandig werd uiteengezet aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

2. Wat het tweede luik van de vraag betreft, moet ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat het niet aan het departement Onderwijs, noch aan het departement Cultuur toekomt, na te gaan hoe de interne organisatie van de ondersteuningscentra, in casu het Vlaams Centrum voor Ondersteuning van Ouderverenigingen en het ondersteuningscentrum van de Koepel van Ouderverenigingen van het Officieel Gesubsidieerd Onderwijs (KOOGO) en de Raad van Ouders van het Gemeenschapsonderwijs (ROGO), geschiedt. Conform de desbetreffende decreten wordt nagegaan of er wordt voldaan aan de terzake geldende voorwaarden. Indien dit het geval is, kunnen er naargelang de beschikbare middelen subsidies worden verleend.

Zo wordt de aanvraag om te worden erkend en middelen te ontvangen als ondersteuningscentrum ingediend door het Vlaams Centrum voor Ondersteuning van Ouderverenigingen, terwijl de VCOV zelf geen aanvraag indient tot erkenning als ondersteuningscentrum. De subsidieaanvraag door het Vlaams Centrum voor Ondersteuning van Ouderverenigingen geschiedt enkel bij het departement Onderwijs. Geen enkel van de projecten die via haar partner VCOV in het ondersteuningscentrum worden ingebracht, is het voorwerp van een aanvraag tot subsidiëring elders. Het is uiteraard zo dat de VCOV nog anderen vragen heeft lopen, maar dan voor projecten die niet in het dossier "onderwijs" zijn opgenomen.

3. De controle op de activiteiten van de ondersteuningscentra en van de erkende verenigingen op de aanwending van de subsidies en de eventuele sancties die opgelegd kunnen worden, werden decretaal vastgelegd in het hoofdstuk IV van het decreet betreffende de subsidiëring van de ondersteuningscentra van ouderverenigingen en van erkende verenigingen die vorming voor ouders van schoolgaande kinderen organiseren. Ook het uitvoeringsbesluit van 10 mei 1995 van het decreet houdende een subsidiëring voor verenigingen van volksontwikkelingswerk voorziet terzake in een omstandige controle en eventuele sanctionering.

**Vraag nr. 115
van 4 februari 1997
van de heer MARC OLIVIER**

Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven

Bij haar beleidsvoorbereidend werk doet de Vlaamse regering vaak een beroep op externe audit- of onderzoeksbureaus.

Bij het overlopen van de recentelijk uitgevoerde of toegewezen onderzoeksopdrachten is het opvallend dat heel vaak een beroep wordt gedaan op buitenlandse bureaus :

- Ernst & Young voor de auditopdracht bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening ;
- Ernst & Young (samen met het Hoger Instituut voor de Arbeid – HIVA) voor het doelmatigheidsonderzoek VDAB-beroepsopleiding ;
- Mc Kinsey voor een studieopdracht bij de BRTN ;
- Ernst & Young voor een doorlichtingsopdracht bij de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel ;
- Arthur Andersen voor het onderzoek van de sociale subsidiëring van Boelwerf Vlaanderen NV ;
- Arthur Andersen voor de doorlichting van de beschutte werkplaatsen.

1. Hoeveel onderzoeks- of doorlichtingsopdrachten heeft de Vlaamse regering sinds het begin

van de legislatuur laten uitvoeren of toegewezen, voor welke administraties en/of dossiers ?

Hoeveel opdrachten werden toegewezen aan Vlaamse ondernemingen of diensten en voor welke administraties en/of dossiers ?

2. Wat zijn de criteria voor toewijzing van een opdracht tot doorlichting of onderzoek ?
3. Waarom komen zo weinig Vlaamse ondernemingen in aanmerking voor de toewijzing van een dergelijke opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 125 van 13 februari 1997 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Terugbetaling kabinetsmedewerkers – Kritiek Rekenhof

In het Boek van het Rekenhof 1996 wordt ingegaan op het probleem van de wedden van kabinetsmedewerkers (blz. 193 e.v.). Twee knelpunten worden daarbij toegelicht.

Enerzijds worden wedden van kabinetsmedewerkers afkomstig uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, zowat een kwart van bedoelde medewerkers, voortbetaald door het ministerie en niet terugbetaald door de kabinetten. Dat leidt tot een opgesmukte beeldvorming van de kabinetsbegrotingen, die niet de volledige (werkelijke) personeelskosten vervatten. Het Rekenhof maakte daarvan melding aan de minister van Financien in een brief van 6 september 1995. De minister zou de brief vooralsnog niet hebben beantwoord.

Anderzijds worden wedden van kabinetsmedewerkers afkomstig van de privé-sector doorbetaald door hun dienst van oorsprong en, overeenkomstig het kabinetsbesluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995, teruggestort door de kabinetten. Strikte beperkingen op deze terugstortingen werden opgenomen om allerlei misbruiken (bijvoorbeeld : zoge-

zegde loonstijgingen, ...) te voorkomen. Het Hof stelde vast dat deze beperkingen niet werden nageleefd en weigerde visa voor een tiental medewerkers. In antwoord daarop schrapte de Vlaamse regering, bij besluit van 23 april 1996, de bedoelde beperkingen, waardoor de deur voor misbruiken werd opengezet.

Wat het eerste knelpunt betreft, stelt het Rekenhof als oplossing voor verlof voor uitoefening van een ambt bij een ministerieel kabinet voortaan onbezoldigd te maken, doch – zoals voorheen – met een periode van dienstactiviteit gelijk te stellen. Wat het tweede knelpunt betreft, stelt het Hof vast dat de betreffende problematiek formeel-juridisch opgelost is, doch "inhoudelijk een nieuw probleem (is) geschapen. Het wegvallen van de vroegere beperking (...) heeft immers een mogelijkheid tot misbruik in het leven geroepen."

1. Wat is de reactie van de minister op het voorstel van het Rekenhof ter "uitzuivering" van de kabinettaire begrotingen inzake (niet-)terugbetaling van wedden van medewerkers afkomstig uit het ministerie ?
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen inzake de mogelijkheid tot misbruik in verband met de onbeperkte terugstorting van wedden van kabinetsmedewerkers afkomstig uit private kring ?
3. Kan de minister ten aanzien van het Rekenhof en het Vlaams Parlement een termijn vooropstellen voor een uiteindelijke oplossing en regeling van beide bovenvermelde knelpunten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financien, Begroting en Gezondheidsbeleid en aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 137
van 20 januari 1997
van de heer GEORGES CARDOEN

Afzet mestoverschotten – Pajottenland

Het is de minister welbekend dat bepaalde streken in ons land met enorme mestoverschotten kampen. Door de onwil van de veehouders blijven deze overschotten bestaan en worden die nu verspreid over regio's waar de bodemgesteldheid in evenwicht is.

Het Pajottenland werd door de Mestbank terecht aangeduid als streek waar overbemesting momenteel nog onbestaande is. Het resultaat hiervan is dat de mestbedrijven de weg naar het Pajottenland en sommige gemeenten ervan hebben gevonden, met alle gevolgen vandien.

Het valt niet te ontkennen dat dergelijke gang van zaken het milieu en de leefbaarheid van het Pajottenland aantast.

Wordt, naast het optreden van de gemeentelijke politie, ook enige ondersteuning verleend aan de gemeenten van het Pajottenland door de bevoegde administratie van de minister ?

Aangezien de vloeibare drijfmest die men aanvoert niet afkomstig is uit de eigen streek, moet er toch een mogelijkheid bestaan om de overtreders makkelijk op te sporen.

Zijn er hier maatregelen genomen en is er in toezicht voorzien ?

Wat heeft de minister terzake ondernomen ?

Antwoord

In ongeveer 1/3 van de Vlaamse gemeenten is de productie van dierlijke mest groter dan het ecologisch verantwoord mogelijk gebruik ; in 1/3 van de gemeenten is de productie in evenwicht met het gebruik en in 1/3 is de productie lager dan het potentieel gebruik.

Meerdere landbouwers in de gemeenten van het Pajottenland kunnen dierlijke mest zeer nuttig gebruiken op hun cultuurgronden. Het mestde-

creet regelt op verschillende wijzen de productie en het gebruik van dierlijke mest, maar ook van chemische en andere meststoffen. Belangrijk hierbij is dat men uitgaat van een spreidingsprincipe van de mest en niet van de veeteeltbedrijven en het subsidiariteitsbeginsel. De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger overtuigt mij ervan dat het spreidingsprincipe werkt en dat de landbouwers uit zijn streek minder chemische meststoffen gebruiken. Het is toch onverantwoord nog chemische meststoffen uit verre landen in te voeren, terwijl er in Vlaanderen globaal reeds mestoverschotten zijn. Het is daarenboven landbouwtechnisch en ecologisch verantwoord met dierlijke mest een basisbemesting te geven aan de gewassen, terwijl de fijnregeling gebeurt met chemische bemesting. Het vervoer van overschotmest uit overschotgebieden naar tekortgebieden wordt daarom zelfs verplicht. De leefbaarheid en het leefmilieu worden daardoor in het Pajottenland zeker niet aangetast, indien alles gebeurt zoals in het mestdecreet beschreven.

Daarom is in het decreet ruim voorzien in toezichtsmogelijkheden (art. 35 en 36) en strafbepalingen. De rijkswacht, de burgemeester en zijn politiediensten, de beëdigde ambtenaren van de afdelingen Bos en Groen, Natuur en Milieu-inspectie en de beëdigde ambtenaren van de Mestbank kunnen controle op de bepalingen van het decreet uitoefenen. De Mestbank beschikt over de mogelijkheden om de overtreders op te sporen omdat alle vervoer, andere dan bedrijfseigen mest, aan haar op voorhand wordt gemeld. De vervoerders zijn ook door de Mestbank erkend, zodat zelfs de nummerplaat van het voertuig bekend is. De Mestbank is zeker bereid om nauw met de gemeenten samen te werken om het toezicht op te voeren.

Vraag nr. 138
van 20 januari 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Werkgelegenheidsbeleid – Ouderen, jongeren en laaggeschoolden

De regio Meetjesland – nu erkend als 5b-gebied – kent bijna 40.000 werklozen. Ongeveer 60 % van de werklozen zijn vrouwen. De werkzoekenden zijn voor de werkgevers te jong of te oud, vrouw of reeds te lang werkloos of te weinig geschoold, of vaak een combinatie van beide.

Onlangs verschenen de nationale werkgelegenheidscijfers, waaruit eveneens bleek dat vooral de jongeren en de oudere werklozen uit de boot val-

len. Het huidige systeem van brugpensioenen verdriest duidelijk (te dure) oudere werknemers massaal uit de arbeidsmarkt, maar leidt ondertussen niet tot meer banen voor jongeren.

1. Wat heeft de minister ondernomen om deze toestand tegen te gaan ?

Is er sprake van nieuwe initiatieven om oudere werklozen nog aan werk te helpen, onder andere in het besef dat het met de groeiende vergrijzing van de bevolking voor de staat en de actieve bevolking onmogelijk wordt om voor iedereen vanaf zijn of haar 55ste in een vervanginkomen te voorzien ?

Werden er in dit kader reeds ideeën ontwikkeld in verband met (gedeeltelijke) tewerkstelling en andere arbeidsvormen voor oudere werknemers of werkzoekenden ?

2. Worden er nieuwe initiatieven gezocht om ook de jongeren aan een job te helpen ?

Een groot probleem van deze groep werkzoekenden is hun gebrek aan ervaring. Kan er in samenwerking met het onderwijs en de werkgevers naar meer stagemogelijkheden worden gezocht ? Veel werkgevers klagen immers over het feit dat het onderwijs te veel achterophinkt wat praktische kennis betreft : de aangeleerde technieken en vaardigheden zijn achterhaald en bijgevolg niet meer relevant om aan de slag te kunnen gaan. Moet er niet meer naar een nauwere samenwerking tussen het bedrijfsleven en het onderwijs worden gestreefd ?

3. Laaggeschoolden vinden in Vlaanderen maar zeer moeilijk werk. Het aandeel van laaggeschoolden binnen de werkzoekende beroepsbevolking is in Vlaanderen tweemaal zo groot als in onze buurlanden. Volgens het Vlaams Steunpunt Lokale Netwerken blijft er amper genoeg geld over voor de opleiding van deze werkzoekenden ; een groot deel van het budget zou immers worden uitgegeven aan de vorming van mensen met werk.

Kan er een overzicht worden gegeven van de uitgaven voor de verschillende opleidingen van de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) en een beschrijving van het profiel van de deelnemers ? Heeft men er een zicht op hoe snel en hoeveel van deze mensen na hun opleiding aan de slag kunnen (indien mogelijk voor de regio Gent-Eeklo) ?

4. "Voor de een stempel je te lang, voor de ander niet lang genoeg."

Uit de getuigenissen van sommige (laaggeschoolde) langdurige werklozen blijkt dat zij nog voor zij in aanmerking komen voor bepaalde weer-werkprojecten voor langdurig werklozen, hun werkloosheidsuitkering vaak gevoelig verminderd zien. Daarnaast blijkt ook dat men soms beter niet kan werken dan bijvoorbeeld twee uur per week officieel te gaan poetsen. Aangezien men werkt, wordt het stempelgeld immers verlaagd en soms meer dan men met werken kan verdienen.

Is de minister van deze situatie voldoende op de hoogte ? Zo ja, welke maatregelen heeft hij genomen om dit probleem te verhelpen ?

Antwoord

1. Het huidige Vlaamse tewerkstellingsbeleid is nog in zeer sterke mate bepaald door initiatieven daterend van voor de regionalisering in 1988, dus van de (vroegere) federale overheid. Tot deze federaal geïnitieerde wedertewerkstellingsprogramma's behoren het Derde Arbeids-circuit, het Programma voor de Bevordering van de Werkgelegenheid in de niet-commerciële sector en sommige gesubsidieerde contractuelen. Deze programma's lenigen grotendeels structurele noden. Vandaag slorpen deze programma's nog ruim 88 % van het Vlaams tewerkstellingsbudget op.

Het Vlaams tewerkstellingsbudget wordt door de federale overheid gespijsd met trekkingsrechten. Het aldus van het federale naar gewestelijke niveau overgehevelde bedrag bleef behouden op het (lage) niveau van 1989.

Het Vlaamse tewerkstellingsbeleid zal zich, onder meer in uitvoering van het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord, toespitsen op de regularisering van (bovenvermelde) klassieke tewerkstellingsprogramma's en het uitbouwen van een Vlaams werkervaringsbeleid.

De nieuwe Vlaamse tewerkstellingsinitiatieven, die 12 % van het desbetreffende budget uitmaken, richten zich uitsluitend tot de zwakkere groepen binnen de werklozenpopulatie. Dit betekent dat de kandidaat-werknemers langdurig werkloos en laaggeschoold moeten zijn. Daarnaast wordt geen leeftijdscriterium als extra aanwervingsvoorwaarde toegepast. De

overige nieuwe initiatieven zijn : de begeleide werkervaringsprojecten (= de vroegere weerwerkprojecten), de projecten in het kader van het werkervaringsplan, de invoegbedrijven, de leereilandprojecten en de sociale werkplaatsen.

De doelgroepgerichtheid, met als criteria lage scholing en langdurige werkloosheid, zal ook in de toekomst een basiskarakter van het Vlaams tewerkstellingsbeleid blijven. Het rotatieprincipe, meer bepaald het beperken van de werkervaringsgarantie tot maximum 12 maanden voor de individuele tewerkgestelden, blijft van toepassing. Daarnaast zal het deeltijds werken worden gestimuleerd in het kader van het geplande nieuwe werkervaringsplan. Dit moet toelaten het aantal werklozen die een concrete werkervaringskans krijgen, te maximaliseren. Hoewel de verschillende maatregelen de oudere werklozen noch uitsluiten, noch expliciet als doelgroep stellen, is het aan de VDAB (via de toeleiding) en aan het STC (subregionaal tewerkstellingscomité) om de participatie in de verschillende maatregelen te doen aansluiten bij de subregionale werkloosheidsstructuur.

Verder is er sinds 1 maart 1994 een premiestelsel ter stimulering van de deeltijdse arbeid en de loopbaanonderbreking ingevoerd voor de werknemers uit de privé-sector in het Vlaams Gewest. Het tewerkstellingsinstrumentarium van de federale overheid bevat een aantal arbeidsherverdelende maatregelen. De halftijdse loopbaanonderbreking en brugpensionering schept de mogelijkheid voor oudere werkzoekenden om voor zichzelf een uitgroei baan te creëren. De Vlaamse overheid versterkt deze maatregel via de aanmoedigingspremie voor Vlaamse werknemers die hun arbeidsduur verminderen of hun loopbaan onderbreken. De wettelijke basis is het besluit van de Vlaamse regering van 1 februari 1995 houdende de aanmoediging in het Vlaams Gewest van de wedertewerking van uitkeringsgerechtigde volledig werklozen of van de daarmee gelijkgestelde personen door middel van herverdeling van de arbeid (Belgisch Staatsblad 10 februari 1995). Werknemers van de privé-sector die tewerkgesteld zijn in het Vlaams Gewest, kunnen aanmoedigingspremies krijgen bij vermindering van hun arbeidsduur en in bepaalde gevallen van loopbaanonderbreking. Ook het geval van de overstap van een verminderde arbeidsduur naar loopbaanonderbreking en omgekeerd wordt uitdrukkelijk geregeld. Vanzelfsprekend staat ook deze maatregel open voor werknemers van om het even welke leeftijd.

De VDAB heeft een reeks gespecialiseerde begeleidingsactiviteiten, zoals Weer-Werk, Jobclub en Maatschappelijk Werk. Algemeen kenmerk is het individuele karakter van deze verschillende begeleidingsvormen. Oudere werkzoekenden, geconfronteerd met specifieke problemen bij hun integratie op de arbeidsmarkt, worden via deze gepersonaliseerde begeleidingsvormen geschakeld naar een nieuwe baan.

Oudere werkzoekenden kunnen bij hun zoektocht naar werk ook een beroep doen op de klassieke arbeidsbemiddeling. Ze kunnen verder vacatures consulteren via WIS. WIS staat voor Werkinformatiesysteem. De WIS-vacaturebank bevat duizenden openstaande jobs en is consulterbaar in ieder VDAB-kantoor en in tal van andere locaties. Daarnaast kunnen ook oudere werkzoekenden hun curriculum vitae laten verspreiden via KISS (Kandidaten Informatie- en Selectiesysteem). KISS is de nieuwe sollicitantenbank van de VDAB, raadpleegbaar via Internet.

Tenslotte is er nog het experiment "outplacement na falen" in het kader van het Werkgelegenheidsakkoord 1996-1997, waarin oudere werknemers een specifieke aandachtsgroep vormen.

2. Het gebrek aan ervaring is een rem op de intrede van jongeren op de arbeidsmarkt.

Het creëren van stageplaatsen, aansluitend op de VDAB-beroepsopleiding, is een beproefde methode om de cursisten de nodige werkervaring aan te reiken. De VDAB zoekt voor zijn cursisten die bepaalde opleidingen volgen, stageplaatsen in bedrijven.

Een andere VDAB-opleidingsvorm die op een directe wijze de brug slaat naar de) praktijk, is de individuele beroepsopleiding. De individuele beroepsopleidingen zijn on-the-job-trainingen in een bedrijf voor vergoede werklozen. Deze opleidingen zijn bedoeld als voorbereiding op vast werk. Een individuele beroepsopleiding kan echter ook in een technische school plaatsvinden (bv. voor verpleegkundigen).

Een nauwe samenwerking tussen onderwijs en bedrijfsleven, specifiek tussen VDAB-beroepsopleiding en bedrijfsleven, wordt verder via verschillende kanalen gerealiseerd.

Er zijn :

- de paritaire samenstelling van het Beheerscomité ;
- de paritaire samenstelling van het subregionaal tewerkstellingscomité ;
- de betrokkenheid van de sectoren bij de omzetting van arbeidsmarktgegevens en de concrete opleidingsplanning ;
- de inhoudelijke samenwerking met de sectoren en sectorfondsen ;
- de permanente vorming van de VDAB-instructeurs via bedrijfsstages.

Verder is er binnen elk subregionaal tewerkstellingscomité een permanente werkgroep opgericht, belast met het overleg op subregionaal vlak inzake onderwijs en vorming gericht op arbeid en tewerkstelling. Deze werkgroep neemt subregionaal gecoördineerde initiatieven

om de discrepantie tussen de behoeften van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt te reduceren of te voorkomen.

3. In de hiernavolgende **tabel 1** wordt een overzicht gegeven van de in 1996 in Vlaanderen beëindigde opleidingen, **tabel 2** geeft een overzicht van de opleidingsuren, uitgesplitst naar subregio. Een opsplitsing van het VDAB-beroepsopleidingsbudget naar opleiding kan vooralsnog niet worden gemaakt ; op termijn zal dat wel kunnen. De VDAB-beroepsopleiding stapt over naar analytische kostprijsberekening, de rechtstreeks toewijsbare kosten zullen worden toegerekend aan een specifieke kostenplaats, in casu opleiding. De indirecte kosten zullen volgens een verdeelsleutel worden toegevoerd aan specifieke opleidingen.

Tabel 1 : Aantal beëindigde opleidingen in 1996

	Werknemers			Werkzoekenden			Totaal		
	1995	1996	verschil	1995	1996	verschil	1995	1996	verschil
A. VDAB-centra									
Secundaire sector	8.476	11.204	2.728	16.469	15.860	-609	24.945	27.064	2.119
Tertiare sector	24.565	27.045	2.480	12.343	11.428	-915	36.473	38.473	1.565
Social Profit	94	184	90	1.527	1.1890	363	1.621	2.047	453
Weerwerk		0	0	2.294	525	-1.769	2.294	525	-1.769
Jobclub		52	52	2.989	2.590	-399	2.989	2.642	-347
Totaal	33.135	38.485	5.350	35.622	32.293	-3.329	68.757	70.778	2.021
B. Centra opgericht m.m.v. ondernemingen (art. 105)	844	399	-445	0		0	844	399	-445
C. Erkende centra	237	237	0	1.087	988	-99	1.324	1.225	-99
D. Individuele centra									
Onderneming	0	0	0	2.896	3.065	169	2.896	3.065	169
Technische school	0	0	0	201	763	562	201	763	562
Totaal A+B+C+D	34.216	39.121	4.905	39.806	37.109	-2.697	74.022	76.230	2.208
E. Opleiding CPOS	2.762	2.760	-2	0		0	2.762	2.760	-2
P. Profielbepalingen	0		0	10.937	17.099	6.162	10.937	17.099	6.162
Algemeen totaal	36.978	41.881	4.903	50.743	54.208	3.465	87.721	96.089	8.368

Tabel 2 : Aantal oplegingsuren '96 per regio voor werknemers en werkzoekenden (exclusief begeleidingsplan)

	Werknemers	Werkzoekenden	Totaal
Aalst	8.407	233.848	242.255
Antwerpen	110.290	785.320	895.609
Boom	0	37.748	37.748
Brugge	44.044	354.177	398.221
Dendermonde	36.105	240.831	276.936
Gent	11.830	862.191	974.021
Hasselt	93.552	1.219.132	1.312.683
Ieper	3.998	135.284	139.282
Kortrijk	59.307	320.578	379.884
Leuven	58.590	658.825	717.414
Mechelen	11.607	254.866	266.473
Oostende	34.127	403.871	437.998
Oudenaarde	5.458	147.994	153.452
RDB Brussel	54.564	388.871	443.435
Roeselare	27.744	361.135	388.880
Sint-Niklaas	12.597	297.930	310.527
Tongeren	13.713	272.972	286.685
Turnhout	67.142	601.596	668.738
Vilvoorde	65.123	282.608	347.731
Centrale dienst	192	5.762	5.954
Totaal	818.388	7.865.536	8.683.924

De tabellen als **bijlage** geven het profiel van de cursisten in de VDAB-opleidingscentra in de regio Gent-Eeklo, evenals een overzicht van de resultaten naar tewerkstelling toe.

Tabel 3 geeft een overzicht van het aantal opleidingen, geventileerd naar sector, opleiding, geslacht en resultaten op vlak van tewerkstelling, m.b.t. het eerste semester 1996.

Tabel 4 schetst het profiel van de werkzoekenden (geslacht, leeftijd, studieniveau, nationaliteit, werkloosheidsduur) die in de eerste semester van 1996 een VDAB-beroepsopleiding gevolgd hebben in de beroepsopleidingscentra van de regio Gent-Eeklo.

Tabel 5 geeft een overzicht van de tewerkstellingsresultaten van de VDAB-centra uit de regio Gent-Eeklo 1990-1996, 1996 beperkt tot eerste semester.

Tabellen 6 en 7 geven een gedetailleerd overzicht van het aantal beëindigde opleidingen, respectievelijk secundaire en tertiaire sector, in regio Gent-Eeklo.

In de tabellen 8 en 9 worden de concrete cijfers gegeven met betrekking tot de Vlaamse opleidingsinitiatieven in de regio's Meetjesland (doelstelling 3 en 5b) en Gent-Eeklo (doelstelling 3) die gefinancierd worden met middelen uit het Europees Sociaal Fonds.

In de regio Meetjesland, erkend als 5b-gebied, heeft de VDAB-beroepsopleiding initiatieven in de pijplijn m.b.t. volgende opleidingen :

- systeembekisting ;
- open distance learning ;
- polyvalent verzorgster ;
- leidinggeven voor KMO-meestergasten.

4. Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Miet Smet, federaal minister van Arbeid. Wel kan ik mededelen dat de werkloosheidsuitkering wordt berekend volgens loon en gezinssituatie. Na één jaar werkloosheid wordt evenwel, bij de berekening van de werkloosheidsuitkering, minder rekening gehouden met het vroegere loon dan wel met de gezinssituatie. Zo daalt na één jaar de werkloosheidsuitkering van alleenstaanden en van samenwonenden. Projecten voor langdurig werklozen richten zich precies tot werklozen die reeds een zekere periode werkloos zijn. Niet-gezinshoofden binnen deze groep zien door boven beschreven mechanisme hun werkloosheidsuitkering terugvallen.

Wat de situatie van de deeltijds werkenden betreft, kan ik mededelen dat de inkomensgarantie-uitkering ervoor zorgt dat de werkloze die deeltijds gaat werken een gewaarborgd netto-inkomen heeft, minimaal gelijk aan zijn volledige werkloosheidsuitkering, vermeerderd met een forfaitair bedrag.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 143
van 21 januari 1997
van de heer PIETER HUYBRECHTS**

Verontreinigde percelen en bodemattesten – Stand

1. Vanaf 29 april 1996 is de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) officieel begonnen met de aanleg van het register van verontreinigde gronden. Het is

op basis van dit register dat bodemattesten zullen worden afgeleverd.

Hoeveel verontreinigde gronden werden er reeds opgenomen in dit register ?

- Sinds 1 oktober 1996 is het aanvragen van een bodemattest en het meedelen ervan aan de kandidaat-verwerver verplicht telkens wanneer een overeenkomst betreffende de "overdracht van gronden" wordt gesloten.

Hoeveel bodemattesten heeft OVAM sinds 1 oktober 1996 reeds afgeleverd ?

Hoeveel heeft OVAM hiervoor ontvangen ?

Antwoord

- Momenteel zijn er 536 kadastrale percelen opgenomen in het register van verontreinigde gronden.
- De OVAM heeft in de periode van 1 oktober 1996 tot en met 31 december 1996 56.232 attesten afgeleverd. Voor ieder attest werd 1.000 frank ontvangen.

Vraag nr. 145
van 23 januari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Containerpark

Ik verwijs naar het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 3 van 23 september 1996 aangaande een overeenkomst van de gemeente Voeren omtrent het gebruik van het containerpark te Wezet (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz 175-176 – red.*). Ik ontvang thans een brief van de gouverneur van Limburg die mij meedeelt dat, blijkens een onderzoek van de adjunct-arrondissementscommissaris, er in dat verband geen overeenkomst werd afgesloten met de Luikse gemeente Wezet.

Aangezien de geldingsduur van het afvalstoffenplan op 31 december 1996 verliep, had ik graag vernomen of Voeren voor deze datum melding heeft gemaakt van de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad van 28 juni 1995 tot inrichting van een eigen containerpark te 's Gravenvoeren Schophem, dan wel elders, of van een akkoord omtrent het gebruik van een containerpark in een andere gemeente.

Antwoord

De gemeente Voeren heeft voor 31 december 1996, einde van de geldingsduur van het afvalstoffenplan, geen melding gedaan aan de OVAM omtrent de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad van 28 juni 1995 tot inrichting van een containerpark op het Voerense grondgebied gelegen te 's Gravenvoeren Schophem, of over een overeenkomst inzake het gebruik van het containerpark van de gemeente Wezet of een andere gemeente.

Vraag nr. 146
van 24 januari 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Jeugdwerkgarantieplan – Evaluatie

Het jeugdwerkgarantieplan werd vervangen door het zogenoemde werkervaringsplan. Elke Vlaamse minister kreeg hiervan een bepaald contingent toegewezen naargelang zijn/haar bevoegdheid : zo kan hij/zij zelf bepalen op welke effectieve noden binnen de eigen bevoegdheid kan worden ingespeeld.

- Welke projecten zijn in 1996 bij de verschillende ministers opgestart in het kader van dit werkervaringsplan ?
- Hoeveel werkzoekenden (m/v) zijn hierbij betrokken ?

Antwoord

In navolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 inzake de ombouw van het jeugdwerkgarantieplan (JWP) tot het werkervaringsplan werden in totaal 1.400 VE (voltijdse equivalenten) toegekend. Er werd beslist 900 VE te reserveren voor de vroegere JWP-projecten. In een eerste fase werd het contingent van 900 VE verdeeld onder de verschillende bevoegdheden.

De verdeling over de verschillende bevoegdheden is de volgende :

- minister-president Luc Van den Brande : 13 VE
toerisme
- minister vice-president Luc Van den Bossche : 1 VE
- Vlaams minister Theo Kelchtermans : 154 VE

departement Leefmilieu en Infrastructuur
 – afdeling Bos en Groen
 departement Leefmilieu en Infrastructuur
 – afdeling Natuur
 OVAM

– Vlaams minister Wivina Demeester-De Meyer : 33 VE

projecten in gezondheidsinstellingen
 projecten klusjesdiensten/huisvuilsortering

– Vlaams minister Leo Peeters : 5VE

stedelijk beleid

– Vlaams minister Eddy Baldewijns : 108 VE

administratie Wegen en Verkeer, dienst Regionale Luchthavens
 Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
 Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn

– Vlaams minister Luc Martens : 576 VE

afdeling Beeldende Kunst en Musea
 afdeling Jeugdwerk
 afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten
 Bibliotheken
 Bloso
 culturele centra

– Vlaams minister Eric Van Rompuy : 10 VE

energie
 landbouw.

Voor 400 VE-betrekkingen werd een aantal type -projecten opgesteld, waarbij de nadruk lag op stedelijk beleid en milieu. Voor deze projecten kon elke promotor individueel intekenen.

Ten slotte werd een budget (het equivalent van 100 VE) gereserveerd voor de verlenging van arbeidscontracten in het kader van het jeugdwerkgarantieplan, die anders vroegtijdig zouden zijn afgelopen op 31 december 1995.

Op 4 februari 1997 zijn er in totaal reeds 822 personen tewerkgesteld in het kader van het werkervaringsplan, waarvan 305 mannen en 517 vrouwen.

Vermits de aanwervingstermijn van veel projecten nog loopt, gebeuren er dagelijks nieuwe aanwervingen.

Vraag nr. 154
van 31 januari 1997
van de heer GEORGES BEERDEN

Bouw- en milieuvergunning hondenpensioens – Gewestplanzones

Op het terrein zijn er nogal wat problemen omtrent het al dan niet vergunnen van hondenpensioens, zowel wat de bouwvergunning als wat de milieuvergunning betreft.

Zo stel ik in de praktijk vast dat die instellingen in sommige zones van het gewestplan (onder andere KMO-zones) een bouwvergunning krijgen maar geen milieuvergunning. Uit andere voorbeelden blijkt dat voor bepaalde andere zones (onder andere woongebieden, al dan niet met landelijk karakter) het omgekeerde zich voordoet.

1. In welke zones van het gewestplan kan men in principe beide vergunningen verkrijgen ?
2. Is er omtrent dit probleem overleg tussen de twee bevoegde ministers om een passende oplossing te vinden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 163
van 4 februari 1997
van de heer MARC OLIVIER

Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 115

van 4 februari 1997

van de heer Marc Olivier

Blz. 866

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 183
van 13 februari 1997
van de heer JOS STASSEN

Bescherming dorpsgezichten Roborst (Zwalm) – Stand van zaken

Voor Roborst, deelgemeente van Zwalm, zijn de initiatieven voor de bescherming van twee dorpsgezichten (respectievelijk "Omgeving van de Bostmolen" en "Roborst Dorpskom") zeer belangrijk en ver gevorderd. Alle voorbereidende fasen volgens de oude procedure zijn doorlopen, namelijk voorontwerp van lijst, ontwerp van lijst, overmaking aan het hoofdbestuur en ter ondertekening voorgelegd aan de bevoegde minister.

Een aantal bewoners begrijpt dan ook niet waarom de definitieve bescherming uitblijft.

De definitieve bescherming van deze twee dorpsgezichten is zeer belangrijk, ook voor de plaatselijke horeca, aangezien het merendeel van hun klanten toeristen zijn, die precies komen voor het pittoreske uitzicht.

Kan de minister mij, uitgesplitst per beschermingsdossier, volgende informatie verschaffen ?

1. Wat zijn de data waarop elk van de verschillende voorbereidende fasen is afgerond ?
2. Wat zijn de data waarop de twee dossiers ter ondertekening aan de minister werden aangeboden ?
3. Waarom heeft de minister deze dossiers nog niet ondertekend ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
 GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 57
van 12 februari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Voormalig Asfaltco-terrein Asse – Maatregelen

Vlaanderen telt heel wat vervuilde sites, gemeenzaam "black points" genoemd. Alle hebben ze met illegaliteit te maken, meestal bodemverontreiniging.

In deze reeks is het bedrijventerrein gelegen aan het station in Asse en in de gemeente bekend onder de naam "Asfaltco", naar de firma die hier vroeger gehuisvest was, een uniek geval. Deze site heeft te maken met illegaliteit op alle mogelijke terreinen : orde, tucht, samenscholing, zwartwerk, sociale rechten, verblijven, volksgezondheid, historische vervuiling, recente vervuiling, storten, afvalverbranding, ruimtelijke ordening, autozwendel, drugstrafiek, enzovoort.

Ondanks de afwezigheid van enige vergunning, lijkt dit wel de drukste plek in de gemeente.

Sinds vele jaren is OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) bezig met studies van het dossier. Tot uitvoering komt het voorlopig nog steeds niet, onder meer door administratieve en technische problemen.

Enkele jaren geleden werd hier door de burgemeester en de politie een inval gedaan. Het resultaat van die actie op papier is niet bekend, maar op het terrein lijkt er alleszins niets veranderd.

Alleen een gecoördineerde actie kan dergelijke complexe situatie remediëren.

Vandaar de vragen aan verschillende ministers van zowel de Vlaamse als de federale regering.

1. Welke maatregelen heeft de minister binnen zijn/haar bevoegdheid genomen om het probleem "oud-Asfaltco-terrein" op te lossen ?
2. Tot welke concrete resultaten hebben deze ingrepen geleid of zullen ze nog leiden in de nabije toekomst ?

3. Past een gecoördineerde actie van verschillende bevoegde departementen in de aanpak van de minister ?
4. Neemt de minister in deze zaak het voortouw, of is hij bereid dat te doen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media en aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 60
Van 13 februari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Terugbetaling kabinetsmedewerkers – Kritiek Rekenhof

Zie
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 125
 van 13 februari 1997
 van de heer Etienne Van Vaerenbergh
 Blz. 867

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
 VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
 RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 46
van 4 oktober 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Carpooling – Initiatieven

Begin september 1996 kondigde de minister aan dat de Vlaamse regering het carpoolen gaat stimuleren. Zo zou er een affichecampagne komen en zouden er carpoolparkings worden aangelegd.

1. Heeft de minister in dit verband nog andere initiatieven genomen ?
2. Welk bedrag wordt er voor dit carpoolinitiatief vrijgemaakt ?
3. Hoeveel mensen maken er momenteel gebruik van het carpoolsysteem ? Beschikt de minister over gegevens terzake ?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 15 november 1996, blz. 306 – red.)

1. De administratie Wegen en Verkeer neemt volgens de noodwendigheden en binnen de beschikbare kredieten initiatieven om op cruciale punten degelijk uitgebouwde parkings aan te leggen die als carpoolparking zijn bestemd.
2. Voor 1996 was er in een bedrag van 64 miljoen voorzien voor de aanleg van carpoolparkings. Het ligt in mijn bedoeling om in de toekomst 50 miljoen per jaar per provincie te reserveren voor de aanleg van carpoolparkings.
3. Er maken momenteel gemiddeld 930 wagens gebruik van de beschikbare carpoolparkings aangelegd door het gewest.

De gemiddelde bezettingsgraad van deze carpoolparkings kan worden geschat op 65 %. Het reële aantal carpoolers ligt natuurlijk aanzienlijk hoger, aangezien sommigen gebruik maken van openbare parkings, grote parkings van grootwarenhuizen, enzovoort.

Vraag nr. 75
van 16 oktober 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Ring Willebroek – Tijdelijk traject

Aansluitend op de antwoorden van de minister op de vragen nr. 124 en nr. 237 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 18 maart 1996, blz. 473 en nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 798-800 – red.*), kreeg ik graag antwoord op de volgende vragen.

Allereerst spreken buurtbewoners de stelling van de minister tegen dat de verkeersstoestand sinds de tijdelijke aansluiting van de ring rond Willebroek niet is gewijzigd. Het toegenomen aantal opstopingen wijst op een extra verkeerslast, terwijl er in elk geval meer zwaar vrachtverkeer zou zijn, ook 's nachts. Bovendien doet de vaststelling dat er ook tevoren reeds veel verkeer voorbij reed weinig terzake, aangezien dat er alleen maar op wijst dat de ontlasting van de weg reeds veel eerder had moeten gebeuren.

Ten tweede stelt de minister dat er hem geen klachten bekend zijn over schade aan woningen wegens de toestand van de weg.

Heeft de minister de omwonenden te velde ondervraagd over de situatie? De werkelijkheid is dat er wel degelijk schade aan en in woningen wordt veroorzaakt door het vele zware verkeer, terwijl de kosten van een rechtsgeding en de zware bewijslast van die aard zijn dat een klacht weinig vooruitzichten biedt. De ontstentenis van klachten volgt daar vanzelfsprekend uit.

Ten derde bestaat er ernstige twijfel over de representativiteit van de aangehaalde aantallen (aangegeven) ongevallen en doden. Gezien de vele ongevallen en de dagelijkse oversteek van talrijke schoolgaande kinderen, lijkt de plaatsing van een enkel verkeerslicht even voorbij de Zennebrug dan ook veeleer een druppel op een hete plaat.

Ten vierde meent de minister dat van de betrokken streek moeilijk kan worden gesteld dat ze uit de boot valt bij politieke beslissingen allerlei, aangezien het bewuste baanvak zich op grondgebied van de stad Mechelen bevindt. Niet alleen beschouwt de minister daarbij het grondgebied van de gemeente Mechelen in zijn geheel, maar ook laat hij het grondgebied van Willebroek buiten beschouwing. Uit de feiten blijkt de achterstelling van de streek. Zo wordt onder meer de aanleg van de riolering langs de N16 in Willebroek en Mechelen langs beide zijden niet doorgetrokken tot aan de gemeentegrens.

Ten slotte bevestigt de minister het belang van een oostwestverbinding, maar lijkt hij geen begin te willen maken met de aanleg ervan.

1. Wanneer gebeurde de laatste meting van de verkeersdrukte? Werd daarbij ook rekening gehouden met de aard van het verkeer, bijvoorbeeld door de weging van het aantal rekening houdend met het vrachtverkeer? Wanneer is de drukte volgens de minister voldoende groot om het paralleltracé toch te realiseren? Kan de minister toelichting geven bij het aantal ongevallen, zwaargewonden en doden van de laatste jaren op de provincieweg?
2. Heeft de minister reeds bij de omwonenden rondvraag laten doen naar de schade aan woningen ten gevolge van het zware vrachtverkeer? Heeft de minister in het verlengde daarvan de schade aan het steunvlak onder de weg en aan de Zennebrug ten gevolge van het zware vrachtverkeer reeds laten nagaan? Heeft hij reeds stappen gedaan om toe te zien op mogelijke overschrijdingen van het toegelaten gewicht van de vele voorbijrijdende vrachtwagens? Wordt daarbij ook gepeild naar andere schade, zoals aanslepende slapeloosheid, die zelfs kan leiden tot het uiteenvallen van gezinnen?
3. Wordt er werk gemaakt van de opvolging en evaluatie van de nieuwe toestand? Is er al besloten tot overleg met alle betrokken partijen over maatregelen ter ontlasting van de provincieweg? Zo ja, wie wordt daarbij beschouwd als betrokken partij? Wordt het wegcomité als volwaardige partij betrokken bij het overleg?

Zijn er andere maatregelen dan de aanleg van het oorspronkelijk geplande tracé onderzocht?

4. Kan de minister ten slotte intussen reeds uitsluitel geven omtrent de doortrekking van het geplande tracé en over het tijdstip van uitvoering?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 29 november 1996, blz. 435 – red.)

1. De laatste verkeersstellingen op het bewuste baanvak dateren van 1995. Recentelijk is echter gebleken dat de bewuste automatische telpost ter hoogte van de Zennebrug einde 1995 buiten dienst is gesteld. Derhalve beschikt men niet

over vergelijkbare gegevens voor de periode na de openstelling van de ring Willebroek tot op heden. In de loop van 1997 zullen nieuwe tellingen worden uitgevoerd. Het is waarschijnlijk dat de verkeersdrukke op de provinciebaan sinds de openstelling van de ring is toegenomen, maar van de toename van ongevallen is niets bekend bij de wegbeheerder, en gedetailleerde informatie over ongevallen werd van geen enkele van de betrokken partijen verkregen.

De eventuele doortrekking van de ring Willebroek volgens het gewestplantracé zal afhankelijk zijn van verschillende elementen, waaronder de verkeersdrukke, en een beslissing dienaangaande zal pas worden genomen na grondig onderzoek van alle elementen.

2. Gelet op het feit dat het bewuste wegvak door het provinciebestuur van Antwerpen wordt beheerd, worden alle klachten en problemen, zowel in verband met de weg zelf als met de aanpalende eigendommen, behandeld door het provinciebestuur. Inzake schade aan woningen en infrastructuur is er niets bekend sinds de openstelling van de ring Willebroek. Het provinciebestuur stelt verder : "Evident is dat de hoge verkeersintensiteit, met een relatief groot aantal vrachtwagens, hinder voor omwonenden meebrengt en de bestaande rijweg (ca. 40 jaar oude betonverharding) het zwaar te verduren krijgt". Het behoort tot de taak van de wegbeheerder binnengekomen klachten te onderzoeken. Er werden bij de administratie Wegen en Verkeer geen klachten ontvangen. Controle op de overbelasting van vrachtwagens behoort tot de taak van de rijkswacht. Door toedoen van de diensten van de administratie Wegen en Verkeer wordt gezorgd voor de uitbouw van een net van aswegers. Zo zal onder andere nog dit jaar een asweger worden geïnstalleerd ter hoogte van het complex A12-N16-N17 in Breen-donk-Puurs.
3. De nieuwe toestand wordt opgevolgd en in de loop van 1996 werden herhaaldelijk verkeersstellingen uitgevoerd op de ring en ook in het centrum van Willebroek. Deze tellingen wijzen op een voortdurende toename van de verkeersdrukke op de ring (10.300 vtg/dag in april 1996 en 11.300 vtg/dag in oktober 1996). Over de evolutie in het centrum van Willebroek en op het wegvak richting Mechelen zijn nog geen gegevens beschikbaar. Dit wordt echter in de loop van 1997 verder opgevolgd.

Indien er zich bijzondere feiten voordoen, zoals abnormaal veel of zware ongevallen, of indien de verkeersdrukke buitengewoon toeneemt, zal met alle betrokken partijen overleg worden georganiseerd om na te gaan hoe dergelijke dringende noodsituaties kunnen worden verholpen. Indien dat echter niet het geval is, zal deze weg, zoals alle wegen van het zwaar belaste Vlaamse wegennet, worden geëvalueerd in het kader van het nieuwe mobiliteitsbeleid. De verschillende instrumenten voor dat beleid, met name het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, de provinciale en de gemeentelijke mobiliteitsplannen, zijn in volle ontwikkeling en bespreking. Op basis van deze plannen en studies zal ook voor deze weg worden bepaald wat de bestemming en de verdere ontwikkeling moet zijn.

Alleszins kan reeds worden opgemerkt dat de N16 in het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan gecategoriseerd is als primaire weg I, en derhalve een belangrijke verbindingfunctie zal vervullen. Bij het overleg worden in principe alleen de overheidsdiensten van gewest, provincie en gemeente betrokken. Het is echter steeds mogelijk dat door de gemeente participatie of inbreng wordt georganiseerd van de lokale bevolking.

4. Zoals uit het voorgaande blijkt, is het nog helemaal niet uitgemaakt of het op het gewestplan voorkomende tracé zal worden aangelegd, en a fortiori ook niet wanneer. De aanleg is afhankelijk van de beschikbare budgettaire middelen en de prioriteit ten opzichte van andere belangrijke wegen en projecten.

**Vraag nr. 161
van 13 januari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

N16 Mechelen – Steunpalen verkeerslichten – Definitief tracé

Onlangs is de heraanleg van enkele kruispunten in Heffen (Mechelen) van het voorlopige tracé van de N16 afgerond. Op een van die kruispunten werden verkeerslichten geplaatst om overstekende scholieren veilige doorgang te verlenen.

1. Waarom zijn de palen van de nieuwe verkeerslichten rood-wit gekleurd in plaats van het gebruikelijke geel-zwart, met een discontinu en onveilig verkeersbeeld tot gevolg ?

Wanneer zullen de juiste kleuren worden aangebracht, tegen welke prijs en onder wiens verantwoordelijkheid ?

2. Wanneer wordt er een einde gemaakt aan de dichtslibbing van de N16 en de toevlucht naar sluiptwegen (Tisselt, Leest, Heffen, ...) ? Wordt daarbij eindelijk werk gemaakt van het definitieve tracé van de N16, zoals bepaald in het gewestplan ?

Antwoord

1. Aangezien de installatie waarvan sprake in dit deel van de vraag werd geplaatst op de provincieweg door het provinciebestuur van Antwerpen, dient de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich te wenden tot de gouverneur van de provincie Antwerpen.
2. Bij mijn diensten zijn geen klachten bekend in verband met dichtslibbing van de N16 of abnormaal gebruik van sluiptwegen door verschillende gemeenten.

In verband met het eventueel doortrekken van het in het gewestplan bepaalde tracé van de N16, verwijs ik naar het uitvoerige antwoord dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger werd verstrekt naar aanleiding van zijn vraag nr. 75 van 16 oktober 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 29 november 1996, blz. 435 – red.*).

Vraag nr. 162 van 13 januari 1997 van de heer JOS GEYSELS

Geplande verbindingsweg Turnhout-Geel – MER (2)

Naar aanleiding van het antwoord van de minister op mijn schriftelijke parlementaire vraag nr. 64 van 8 oktober 1996 met betrekking tot de verbindingsweg Turnhout-Geel, wil ik graag nog volgende bijkomende vragen stellen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr.4 van 15 november 1996, blz. 317 – red.*).

1. In zijn antwoord maakt de minister melding van het feit dat "er nog een afweging moet gebeuren met betrekking tot de positionering van de N19, vak Kasterlee-Geel, in de verkeersstructuur van de Kempische regio".

Kan de minister meer informatie verschaffen over de inhoud en/of draagwijdte van deze "afweging met betrekking tot de positionering" ?

2. Kan de minister bovendien meer informatie geven over de timing van het daar geplande milieueffectrapport (MER) ? Wanneer zal dit worden afgerond ?

Antwoord

1. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt aandacht besteed aan de categorisering van de gewestwegen.

Om de wegcategorie van de N19 te kunnen bepalen, moet men nagaan welke functie deze gewestweg vervult op gewestelijk niveau : primeert de (internationale) verbindingfunctie, de verzamelfunctie of de lokale ontsluitingsfunctie ? Naargelang het antwoord op deze vraag wordt de wegcategorie van de N19 vastgesteld, alsmede de gewenst inrichtingsprincipes die met de vastgestelde wegcategorie overeenstemmen. Daarna moet er worden nagegaan of de vastgestelde functie en inrichtingsprincipes al dan niet kunnen worden verwezenlijkt op het bestaande wegtracé en, hieruit volgende, welke nieuwe tracés al dan niet moeten worden aangelegd.

Het antwoord op deze vragen kan pas worden gegeven nadat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen definitief is vastgesteld.

2. Het bestek tot gunning van de noodzakelijke MER-studie is voltooid. Het wordt eerstdaags aan mij ter ondertekening voorgelegd, waarna een beperkte aanbesteding zal worden ingeleid.

Vraag nr. 163 van 13 januari 1997 van de heer JOS STASSEN

Haaltertse plannen voor bedrijventerrein – Ruimtelijke Structuurplan

De gemeente Haaltert heeft onlangs beslist de Vlaamse regering te vragen het gewestplan te herzien om op "Anderenbroek" een bedrijventerrein van 30 ha te realiseren. Dit gaat zeker in tegen het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (Haaltert ligt in het buitengebied en is geen economisch knooppunt).

Bij de begrotingsbespreking stelde de minister dat enkel die gewestplannen worden herzien die "prioritair moeten behandeld worden hetzij omdat door uitstel het algemeen belang wordt geschaad, hetzij omdat rechtsgronden dit vereisen – in het geval van vernietigingsarresten bijvoorbeeld – hetzij omdat de dynamiek van de maatschappelijke ontwikkelingen met duidelijk lokaliseerbare ruimtelijke behoeftes zo vlug mogelijk de ruimtelijke en planologische verantwoorde vertaling moet krijgen" (Stuk 15 (1996-1997) – Nr. 8-G, blz. 5).

1. Heeft de regering al beslist om de herzieningsprocedure van het gewestplan op te starten ?
2. Voldoet het dossier-Anderenbroek volgens de minister aan de door hem in de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer gestelde criteria ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft nog niet beslist tot (gedeeltelijke) herziening van het gewestplan Aalst-Geraardsbergen-Ninove uit oogpunt van de in de vraag gestelde problematiek.
2. Zoals door de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf werd aangegeven, wordt Haaltert in het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen als een kern van het buitengebied beschouwd.

Dit impliceert dat de gemeente Haaltert slechts kan voorzien in een lokaal bedrijventerrein van maximaal 5 ha per hoofddorp, zo hiertoe de nood kan worden aangetoond. Het voorgestelde bedrijventerrein van 30 ha dient, niet alleen gelet op de grootte doch ook gelet op de ligging, te worden beschouwd als een regionaal bedrijventerrein.

Zoals gesteld komt Haaltert, vermits het niet werd geselecteerd als economisch knooppunt, niet in aanmerking voor een regionaal bedrijventerrein. Een gewestplanwijziging in die zin wordt dan ook niet overwogen.

Vraag nr. 164
van 16 januari 1997
van de heer GEORGES CARDOEN

Indicatief driejarenprogramma wegen – Vlaams-Brabant

In het indicatief driejarenprogramma 1997-1999 van de administratie Wegen en Verkeer zijn voor Vlaams-Brabant een aantal secundaire wegen voor verbetering of heraanleg opgenomen.

Mijn vraag heeft betrekking op volgende wegen.

N255 Edingen-Ninove, N263 grondgebied Bever, N269 grondgebied Herne, N272 Pepingen-Galmaarden, N28 Halle-Ninove, N282 Anderlecht-Gooik, N495 Geraardsbergen-Edingen (grondgebied Herne-Galmaarden), N6 Brussel-Bergen (grondgebied Halle), N7 Halle-Edingen, N8 Brussel-Ninove, N9 grondgebied Zemst-Vilvoorde en grondgebied Asse, N207 Roosdaal-Liedekerke en N211 grondgebied Grimbergen.

1. Wordt voor elk van de voor deze wegen geplande aanpassingswerken rekening gehouden met specifieke vereisten inzake de veiligheid van de wegen ?

Bij wegen met beperkte breedte waar zich moeilijkheden voordoen inzake onteigeningen zorgt het aanleggen van "verkeerspoorten" vaak voor een oplossing. Is voor sommige van de bovenstaande wegen in de aanleg van dergelijke "poorten" voorzien ?

2. Is er ook rekening gehouden met het feit dat, als verbeteringswerken worden uitgevoerd in een dorpskern, de uitvoeringstermijn zo kort mogelijk moet worden gehouden en dat er naar alternatieven moet worden gezocht om de doorgang van verkeer naar handelszaken mogelijk te maken ? Anders dreigt het gevaar dat plaatselijke handelaars op enkele maanden tijd werkelijk "kapot" worden gemaakt door het opdrogen van de klantenstromen.
3. Zijn er voor deze wegen wijzigingen inzake aard van de werken, jaar van uitvoering en geplande investeringen ten opzichte van gegevens terzake in de bijlage 2 bij het commissieverslag "Ruimtelijke Structuur van Vlaanderen" (Stuk 15 (1996-1997) – Nr. 8-G – red.) ?

Antwoord

1. Voor elk van de geplande aanpassingswerken wordt rekening gehouden met alle eisen van de veiligheid, zoals stroefheid en effenheid van het wegdek, visuele aspecten, oversteekbaarheid en dergelijke.

De aanleg van verkeerspoorten wordt gepland op de plaats waar door een optische vernauwing de snelheid kan worden gedrukt, dit wil zeggen in doortochten van gemeenten waar de configuratie van de weg en de aangrenzende bebouwing aan automobilisten de indruk geven dat de snelheid kan worden opgedreven.

In de ontwerpplannen van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger opgesomde projecten is de aanleg van verkeerspoorten dan ook effectief opgenomen. De concrete uitvoeringsplannen zullen te gelegener tijd met de lokale overheden worden besproken.

2. De uitvoeringstermijnen worden zo kort mogelijk gehouden, volgens de uit te voeren werken en de mogelijkheid van wegomleggingen.

Uiteraard moet ermee rekening worden gehouden dat het geheel of gedeeltelijk behouden van doorgangen en toegangen voor plaatselijk verkeer een negatieve invloed kan hebben op de duur van de werken.

Er dient dus te worden afgewogen wat de voor- en nadelen zijn van elk van de mogelijkheden.

3. Het indicatief rollend driejarenprogramma wordt op jaarlijkse basis aan de commissieleden ter informatie meegedeeld naar aanleiding van de bespreking van de begroting.

**Vraag nr. 165
van 20 januari 1997
van de heer CARL DECALUWE**

N357 Ingelmunster – Fietspad

Op dit ogenblik moeten fietsers die langs de Oostrozebekestraat (N357) in Ingelmunster het centrum willen bereiken, over een afstand van een paar honderd meter (vanaf de Lenteakkerstraat tot aan de rotonde met de ringlaan N50) tot tweemaal toe deze drukke weg oversteken omdat er slechts aan één kant een fietspad ligt.

1. Is in de huidige planning de aanleg van een bijkomend fietspad op het vermelde stuk van de N357 opgenomen ?
2. Bestaan er reeds plannen over hoe zo'n bijkomend fietspad langs de N357 eruit kan zien ? Wat is de geraamde kostprijs ?

3. Kan dit dossier worden bespoedigd door het ondertekenen van een mobiliteitsconvenant ?

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord van de afdeling Wegen West-Vlaanderen van 29 januari 1997 op de vraag van 24 december 1996 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger aan die afdeling, waarvan kopie als bijlage. Ik sluit mij aan bij het antwoord van de administratie.

Mag ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger vriendelijk verzoeken om eenzelfde vraag niet meermaals via verschillende kanalen te stellen, zodat eventuele misverstanden worden voorkomen.

Concreet kan ik derhalve op de verschillende punten opnieuw kort het volgende meedelen.

1. Neen.
2. Neen.
3. De programmering van infrastructuurwerken wordt in het algemeen alleen bepaald op basis van objectieve criteria, zoals het aantal ongevalen, de ernst ervan, enzovoort. Aangezien de bereidheid tot het afsluiten van een mobiliteitsconvenant deze verkeersparameters niet wijzigt, mag zij de prioriteitstelling dan ook niet beïnvloeden.

**Vraag nr. 166
van 20 januari 1997
van de heer MICHEL DOOMST**

Informatieakkoord De Lijn-rijkswacht – Evaluatie

De Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn zou in Limburg via haar 600 buschauffeurs sinds midden 1995 voor het uitwisselen van informatie in contact staan met de rijkswacht. Hiertoe werd in april 1995 een protocolakkoord over rechtstreekse informatie-uitwisseling gesloten. De evaluatie van het akkoord was zo positief, dat in het najaar ook de provincie West-Vlaanderen een gelijkaardig samenwerkingsakkoord afsloot.

Het contact wordt via een draadloze radioverbinding gelegd met de centrale dispatching van de rijkswacht. Het blijkt de bedoeling te zijn om snel informatie over te maken : files, ongevallen, onverwachte optochten, branden, vluchtmisdrijven bij ongevallen, vandalisme, alcoholmisbruik op bussen ...

Uit de praktijk blijkt dat op een jaar ongeveer honderd meldingen waren aan de rijkswacht : vooral files, ongevallen en verkeersproblemen, relletjes op de bus. Het doorseinen van verdachte feiten of personen blijkt veeleer beperkt te zijn.

1. Bestaat er een officieel evaluatierapport van die samenwerking ?
2. Bestaan er inderdaad plannen om deze vorm van protocol naar andere provincies uit te breiden ?
3. Werden hiervoor welomschreven instructies overgemaakt aan de chauffeurs ?
4. Wordt het huidige systeem nog bijgestuurd ?

Antwoord

De autobusbestuurders van De Lijn Limburg – en sinds 11 oktober 1996 ook die van De Lijn West-Vlaanderen – kunnen, wanneer zij een voorval te melden hebben, contact opnemen met de dispatching van hun respectievelijke entiteit. Die brengt indien nodig de centrale dispatching van de rijkswacht op de hoogte.

1. Er worden permanent rapporten en statistieken bijgehouden over het aantal en het type meldingen. Deze rapporten worden regelmatig uitgewisseld en besproken.
2. Er zijn eveneens besprekingen aan de gang tussen De Lijn Vlaams-Brabant en de rijkswacht om een akkoord tot stand te brengen.
3. De autobusbestuurders kregen welomschreven richtlijnen over het type meldingen dat onder het akkoord valt.
4. Het huidige systeem wordt uiteraard permanent opgevolgd en waar nodig bijgestuurd.

Vraag nr. 167
van 20 januari 1997
van de heer MANDUS VERLINDEN

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Stationsbuurt Leuven

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) voorziet in veertien treinstations, waaronder dit van Leuven, die binnen een straal van 1.000 meter

bijkomende kantoren, handels- en dienstenactiviteiten dienen op te vangen.

De centrale werkplaatsen in Kessel-Lo liggen in een straal van minder dan 700 meter van het station van Leuven.

1. Kunnen de plannen voor de Leuvense stationsbuurt wel in voldoende mate bijkomende kantoren, handels- en dienstenactiviteiten opvangen ?
2. Zijn de plannen van het Leuvense stadsbestuur voor een woningbouwproject in de centrale werkplaatsen dan niet strijdig met bovenvermelde doelstelling van het RSV ?
3. Welke initiatieven heeft de minister genomen ten aanzien van de stad Leuven met betrekking tot de bestemming van deze twee gebieden ?
4. In welke maatregelen is er voorzien ingeval gemeenten en provincies beslissingen nemen die strijdig zijn met de doelstellingen van het RSV ?

Antwoord

1. In opdracht van de stad Leuven, de NMBS, De Lijn en de Vlaamse regering is voor de stationsomgeving van Leuven een stedenbouwkundige visie en een globaal stedenbouwkundig ontwerp gemaakt. De uitwerking van de stedenbouwkundige visie gebeurt door de opmaak van meerdere bijzondere plannen van aanleg (BPA). Tot op vandaag zijn in dit kader twee BPA's aan de administratie ter bespreking voorgelegd. De betrokken BPA's (BPA Station en BPA Diestsevest-Vuurkruisenlaan) voorzien in een voldoende verdichting van de stationsomgeving. Daarbij is onder meer uitgegaan van de ruimtelijke potenties van de locatie.

Over het totale aanbod aan bijkomende kantoren, handels- en dienstenactiviteiten in het spoorweggebied van Leuven kan op basis van deze gedeeltelijke uitwerking geen definitieve uitspraak worden gedaan.

2. In het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen van 24 juli 1996 wordt het station van Leuven geselecteerd als hoofdstation. De geselecteerde hoofdstations zijn structuurbepalend voor Vlaanderen of voor het regionaalstedelijk gebied waarvan zij deel uitmaken. Het station van Leuven is structuurbepalend voor

het regionaalstedelijk gebied van Leuven. Rond de hoofdstations wordt een hogere dichtheid en de lokalisatie van personenvervoergegerichte activiteiten nagestreefd. Bij de inrichting van de stationsomgevingen staan volgende principes voorop :

- hoge kwaliteitseisen aan de aanlooproutes voor het langzaam verkeer ;
- een gedifferentieerd aanbod aan park and ride-faciliteiten afhankelijk van de locatie ;
- aandacht voor de ruimtelijke potenties en kwaliteiten van de locatie (ruimtelijk profiel) ;
- de functie van het station in het spoornetwerk (bereikbaarheidsprofiel) ;
- de mobiliteitsbehoeften van het stedelijk gebied en van de stationsomgeving zelf ;
- de marktvrage op basis van het economisch profiel van het stedelijk gebied.

Niet alle locaties binnen de straal van 1.000 meter rond het station moeten noodzakelijk worden ingericht voor kantoren, handel en diensten. Dit zou in tegenspraak zijn met de zorg voor ruimtelijke kwaliteit. Het verdichten van de stationsomgeving moet gebeuren met respect voor de ruimtelijke draagkracht van de plek. De ruimtelijke draagkracht kan niet op een algemene manier worden vastgesteld, maar is specifiek voor de locatie.

De uitwerking van de stedenbouwkundige visie op het spoorweggebied in Leuven gebeurt door de opmaak van meerdere BPA's. Een ontwerp van BPA met betrekking tot de NMBS-werkplaatsen in Kessel-Lo is nog niet aan de administratie voorgelegd. Naar aanleiding van de opmaak van een dergelijk BPA zal de opportuniteit van een woningbouwproject aan de inhoudelijke opties van het RSV worden getoetst.

3. Het gewestplan Leuven is herzien door de vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Leuven in Leuven (besluit Vlaamse regering 01.06.1995 / Belgisch Staatsblad 27.07.1995). De gronden gevat in het BPA Station zijn door deze gewestplanwijziging bestemd als bedrijfsgebied met stedelijk karakter (artikel 2 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften gewestplan Leuven). De ontwikkeling van deze gebieden is slechts mogelijk nadat voor de stedenbouwkundige inrichting een bijzonder plan van aanleg is opgemaakt.

Voor de centrale werkplaatsen van de NMBS in Kessel-Lo zijn recent geen nieuwe initiatieven genomen m.b.t. de bestemming. Bij de vaststelling van het gewestplan Leuven (koninklijk besluit 07.04.1977) zijn de NMBS-werkplaatsen in Kessel-Lo bestemd als woongebied (grondkleur rood) met de bestemming renovatiegebied (ZR) in overdruk.

4. Er moet onderscheid worden gemaakt tussen beslissingen die gemeenten en provincies nemen in het kader van de structuurplanning, en beslissingen die strikt genomen niet binnen het kader van structuurplanning worden genomen.

Wat de structuurplannen op te maken door provincies en gemeenten betreft, wordt het juridisch kader geboden door het decreet van 24 juli 1996 houdende de ruimtelijke planning.

Volgende elementen zijn van belang.

Er is duidelijk hiërarchie ingebouwd tussen de verschillende planniveaus. Het provinciaal structuurplan richt zich naar het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (art. 12). Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan richt zich naar het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en naar het provinciaal structuurplan van de provincie waarbinnen de gemeente ligt (art. 19). De provincie kan van het richtinggevend gedeelte van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen slechts afwijken omwille van onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten, of omwille van dringende sociale, economische of budgettaire redenen (art. 7 § 3). De gemeente kan van het provinciaal ruimtelijk structuurplan slechts afwijken onder de bovengenoemde voorwaarden (art. 7 § 3). Van het bindende gedeelte van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het provinciaal ruimtelijk structuurplan kan niet worden afgeweken.

Voor de provinciale structuurplannen beschikt de Vlaamse regering over een goedkeuringstoezicht (bijzonder administratief toezicht). Voor de gemeentelijke structuurplannen geldt dit toezicht zolang er geen provinciale structuurplannen zijn goedgekeurd. Wanneer er een provinciaal structuurplan is goedgekeurd, oefent de bestendige deputatie het goedkeuringstoezicht uit.

Voor beslissingen door gemeenten genomen buiten het kader van structuurplanning zullen

de opties van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen doorwerken op onderstaande manier.

Overeenkomstig de beslissing van de Vlaamse regering terzake (beslissing van 05.04.1995, bijgesteld bij beslissing van 31.01.1996 en bevestigd op 02.04.1996) geldt het huidige ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen als toetskader voor de gewestplanwijzigingen en voor de beoordeling van gemeentelijke plannen m.b.t. materies die worden geraakt door de principes uit het RSV.

Voor gemeentelijke aanlegplannen (algemene en bijzondere plannen van aanleg) beschikt de Vlaamse regering over een bijzonder administratief toezicht in de vorm van het goedkeuringstoezicht.

Na de vaststelling van een ruimtelijk structuurplan neemt de overheid die het structuurplan heeft vastgesteld de nodige maatregelen om de plannen van aanleg in overeenstemming te brengen met het ruimtelijk structuurplan.

Vraag nr. 168
van 20 januari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Zeekanaal Brussel-Rupel – Vervuiling en slibophoping

Uit studies verricht in opdracht van het Brussels Gewest blijkt dat de vervuiling van het water van het Zeekanaal Brussel-Rupel vrij aanzienlijk is. Dit zou het gevolg zijn van allerlei lozingen, die dan weer bijdragen tot slibophoping.

Het verwijderen van dit slib, noodzakelijk om de vervuiling van deze waterloop te weren, vormt echter een probleem omdat het slib moet worden gezuiverd vooraleer het kan worden gestort.

1. Heeft het Brussels Gewest reeds contact opgenomen met het Vlaams Gewest om het slib te mogen storten ?
Zo ja, onder welke voorwaarden zal dit kunnen gebeuren ?
Waar bevinden zich de stortplaatsen waar men met dit slib eventueel terecht zal kunnen ?
2. Hoe staat het met de verontreiniging van het Zeekanaal op het grondgebied van het Vlaams Gewest ?

Werd er reeds slibaanvoer vastgesteld en zo ja, is die zeer belangrijk ?

Wordt dit slib geregeld verwijderd en waar wordt het dan eventueel gestort ? Wordt dit slib vooraf gezuiverd ?

Beschikt het Vlaams Gewest over een zuiveringsinstallatie voor het water van het Zeekanaal en van de Zennewateren ?

Wordt er toezicht uitgeoefend op de stortingen door bedrijven gelegen ten noorden van Brussel ? Werden daarbij overtredingen vastgesteld ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 169
van 20 januari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Binnenvaart – Federale belangstelling

De jongste tijd werden heel wat maatregelen getroffen met het oog op de geleidelijke wijziging van de marktreguleringsmechanismen in het licht van de vrijmaking van de Europese binnenvaartmarkt in het begin van het jaar 2000.

De VZW Promotie Binnenvaart Vlaanderen waarschuwt echter dat de federale minister van Vervoer een totaal gebrek aan belangstelling en initiatief toont wat de wijziging in het marktregulerend kader betreft. Het gevolg is dat er een gebrek aan rechtszekerheid is bij de actoren en dat er twijfel heerst over de toepasbaarheid van de reglementen.

1. Is de minister op de hoogte van deze situatie ?
Onderkent hij het gevaar dat alle inspanningen ten voordele van de binnenscheepvaart daardoor in het gedrang dreigen te komen ?
2. Heeft de minister in dat verband reeds contact opgenomen met federaal minister Daerden ?

Kan hij in voorkomend geval hieromtrent enige toelichting geven ?

Antwoord

In het vooruitzicht van de vrije binnenvaartmarkt die op 1 januari 2000 tot stand zal komen, heeft de federale overheid in een document van 8 september 1994 een voorstel tot herordering van deze binnenvaartmarkt ontwikkeld.

De Vlaamse regering heeft op 22 december 1994 haar goedkeuring gehecht aan dit voorstel op voorwaarde dat aan het voorstel een duidelijke tijdsplanning zou worden gekoppeld, alsook dat de financiële impact zou worden bepaald.

Het voorstel van de federale overheid omvatte reeds drie voorstellen van ministerieel besluit waarmee reeds een stap in de richting van de vrije markt wordt gezet.

De Vlaamse regering heeft ook deze besluiten op 22 december voorwaardelijk goedgekeurd.

Hierbij gold de bedenking dat, hoewel in het bijzonder het officialiseren van de grensoverschrijdende transporten naar Frankrijk en Nederland niet kon worden aanvaard, toch het geheel van de drie besluiten als een positieve stap in de richting van de vrije markt kon worden beschouwd.

Een van de gestelde voorwaarden was dat concrete maatregelen zouden worden uitgewerkt om de schipperij te begeleiden in de overgang naar een vrijere markt, en dat deze maatregelen in een strenge tijdsplanning aan het advies van de gewesten zouden worden onderworpen.

In het licht van het bovenvermelde moet het duidelijk zijn dat van Vlaamse zijde niet akkoord kan worden gegaan met de stap terug die door de federale overheid thans wordt gezet, temeer omdat ook aan de door de Vlaamse regering gestelde voorwaarden geen gevolg werd gegeven.

Een en ander houdt het gevaar in dat de nu reeds jaren gevoerde inspanning om de binnenscheepvaart te promoten, en de positieve effecten die dit reeds heeft veroorzaakt, in het gedrang dreigen te komen.

Ik neem dan ook de nodige initiatieven om de federale overheid de gemaakte afspraken te doen naleven.

Vraag nr. 170 van 20 januari 1997 van de heer LEO CANNAERTS

Sanering industriële sites – Maatregelen

De sanering van industriële sites behoort binnen de schoot van de Vlaamse regering tot de bevoegdheid van verschillende ministers. Er zijn niet alleen initiatieven binnen het domein Economie, maar ook binnen Ruimtelijke Ordening en binnen de bevoegdheid Milieu worden er beleidsmaatregelen getroffen.

Welke specifieke maatregelen heeft de minister in dit verband genomen en welke budgetten zijn hiervoor in de begroting 1997 ingeschreven ?

Eveneens vernam ik graag welke maatregelen streekgebonden zijn, bijvoorbeeld impuls gelden, enzovoort.

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, en aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 171 van 20 januari 1997 van mevrouw VERA DUA

Drongengoedhoeve Knesselare – Bestemmingswijziging

De Drongengoedhoeve in Knesselare werd in 1993 aangekocht door een privé-eigenaar met het doel daar een grootschalig horeca-complex te vestigen.

Aangezien deze site volgens het gewestplan gelegen is in natuurgebied en de hoeve zelf beschermd is, werd de vergunning tot bestemmingswijziging, na lokaal protest en negatief advies van Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen), geweigerd door het college van burgemeester en schepenen.

In beroep werd de aanvraag eveneens geweigerd door de bestendige deputatie. Momenteel loopt

nog een beroepsprocedure bij de minister van Ruimtelijke Ordening.

Ondanks deze wegeringen wordt de hoeve nog steeds als feestzaal uitgebaat en dit zonder vergunning.

Ondertussen werden ook ingrijpende werken uitgevoerd die nochtans vergunningsplichtig zijn. Het college van burgemeester en schepenen weigert de werken te laten stilleggen, ondanks aandringen van diverse instanties.

Ondertussen escaleren de spanningen: een ambtenaar werd aangevallen en verwond, het voertuig van een lid van een plaatselijke natuurvereniging werd beschadigd, de gerechtsdeskundige werd de toegang tot het domein geweigerd.

Het wordt dus hoog tijd dat er krachtdadig wordt opgetreden in dit dossier.

1. Heeft de minister reeds een beslissing genomen over de vergunningsaanvraag in beroep ?
2. Welke stappen heeft de minister reeds gezet om een definitief einde te maken aan deze illegale toestand ?
3. Eist het departement van de minister het herstel van de oorspronkelijke toestand ?

Antwoord

1. Over het beroep van de particulier tegen de beslissing van de bestendige deputatie werd gestatueerd.

Het beroep van de particulier werd inderdaad verworpen bij besluit van 18 november 1996.

2. Vernoemd besluit werd op 6 december 1996 aan de particulier genotificeerd, zodat het duidelijk weze dat er geen sprake kan zijn van regularisatievergunning.

Mijn administratie heeft mij verder bevestigd dat de gepaste herstellvordering bij het parket werd ingeleid.

3. De vordering tot herstel is gebaseerd op art. 65 § 1a van de stedenbouwwet, namelijk :
 - herstel van de plaats in de vorige staat ;
 - staken van de strijdige bestemming (café-taverne) van de hoeve.

Vraag nr. 172 van 21 januari 1997 van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Europese ministerconferentie Verkeer – Werking

De CEMT staat voor Europese Conferentie van Ministers van Verkeer.

1. Hoeveel maal per jaar wordt deze conferentie, met inbegrip van de ambtelijke bijeenkomsten, georganiseerd ?
2. Kunnen de behandelde agendapunten voor 1995 en 1996 worden meegedeeld ?
3. Zijn de dossiers met betrekking tot de Zeelandtunnel en de IJzeren Rijn reeds aan deze conferentie voorgelegd ?
Zo ja, met welk gevolg ?

Antwoord

De gewesten zijn niet betrokken bij de CEMT.

De federale overheid (ministerie van Verkeer en Infrastructuur) heeft de bevoegdheid om België (en dus ook Vlaanderen) te vertegenwoordigen op internationaal niveau, wat uiteraard betekent dat de Vlaamse belangen ook dienen te worden verdedigd door de federale overheid.

Derhalve beschik ik niet over informatie omtrent:

- het vergaderritme van de CEMT ;
- de behandelde agendapunten ;
- de eventuele behandeling van de dossiers Zeelandtunnel en IJzeren Rijn.

Vraag nr. 173 van 21 januari 1997 van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Europese ministerconferentie Ruimtelijke Ordening – Werking

De Cemat staat voor Europese Conferentie van Ministers van Ruimtelijke Ordening.

1. Hoeveel maal per jaar wordt deze conferentie bij elkaar geroepen ?
2. Kan de minister de agendapunten van de in 1995 en 1996 gehouden bijeenkomsten meedelen ?

3. Werd het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen op deze conferentie (of op de ambtelijke bijeenkomsten) reeds besproken, vooral met het oog op de grensoverschrijdende gebieden, die voor Vlaanderen haast de totaliteit van het grondgebied uitmaken ?

Zo ja, wat was het daaraan gegeven gevolg ?

Antwoord

1. De Cemat heeft twee soorten bijeenkomsten :
- de bijeenkomst van de ministers (comité des ministres) heeft om de drie jaar plaats ; de eerstvolgende conferentie heeft plaats op 9 en 10 oktober 1997 in Cyprus (Limassol) ;
 - de ministeriële conferenties worden voorbereid door het "comité des hauts fonctionnaires", een ambtelijke werkgroep die tweemaal per jaar vergadert (april en oktober).
2. De uitgebreide lijst van agendapunten van de bijeenkomsten in Bath, Praag, Athene en Straatsburg (bijeenkomsten van 1995 en 1996) vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.
3. Het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen werd op deze conferentie nog niet als dusdanig besproken, vermits de ministeriële conferenties en ook de ambtelijke werkgroepen ter voorbereiding daarvan steeds een bepaald thema behandelen. Bij de behandeling van deze thema's komen wel aspecten van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen aan bod. Tevens werd een samenvatting van het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen toegestuurd aan het permanent secretariaat van Cemat.

Het thema van de laatste conferentie in Oslo betrof enerzijds "een strategie voor de duurzame ontwikkeling van stedelijke gebieden in Europa", en anderzijds "kansen en uitdagingen voor een duurzame ontwikkeling van de ruimte in Europa na 2002".

Het thema voor de conferentie in Cyprus (oktober 1997) betreft "duurzame ontwikkeling van de ruimte in Europa en bescherming van waterrijkdommen". Op het einde van de conferentie in Cyprus zal door het comité van ministers en de ambtelijke werkgroep een nieuw thema worden gekozen voor de bijeenkomst in 2000 in Duitsland.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.).

Vraag nr. 174
van 21 januari 1997
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Snelbus Brussel-Amsterdam – Stand van zaken

Leeft de idee nog – al dan niet gerijpt – om de bestaande busverbindingen Amsterdam-Schiphol, Schiphol-Utrecht, Utrecht-Breda, Breda-Antwerpen en Antwerpen-Zaventem om te vormen tot een snelbusverbinding tussen Brussel en Amsterdam, of is hij een stille dood gestorven ?

Wat is eventueel de stand van dit gelanceerde voorstel of van het project ?

Antwoord

Door het EESV De Lijn – Verenigd Streekvervoer Nederland (VSN) is een projectvoorstel uitgewerkt voor een snelbusverbinding tussen Brussel en Amsterdam. In het voorstel wordt uitgegaan van een opdeling van het project in drie schakels :

- de verbinding Amsterdam-Schiphol-Utrecht-Breda is een specifieke aangelegenheid voor de VSN-groep in het kader van hun Interliner-netwerk ;
- de verbinding Breda-Antwerpen wordt vanaf 1 juni 1997 aanzienlijk verbeterd. Vanaf deze datum immers wordt de dienstregeling op de lijn Hulst-Antwerpen-Breda in belangrijke mate uitgebreid, waarbij de voornaamste inspanningen op de verbinding Antwerpen-Breda liggen ;
- de verbinding Antwerpen-Zaventem-Brussel zal in de nabije toekomst worden bestudeerd.

Vraag nr. 175
van 21 januari 1997
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Grenswegen – Borden

Als men Vlaanderen binnenkomt, wordt men geconfronteerd met een chaos van borden.

Voor gewestwegen die aansluiten op buitenlandse wegen is er, telkens op een afzonderlijke paal, een bord aangebracht dat verwijst naar het Europese Schengen-gebied, een bord waarop in het grootst denkbare formaat wordt aangekondigd dat de provincie u welkom heet, een bord waarop wordt aangekondigd dat u Vlaanderen en België binnenrijdt en dan nog een bord dat aangeeft welke gemeente u binnenrijdt.

Van coördinatie was er destijds dus in geen enkel opzicht sprake.

Het is echter nooit te laat om dit van te veel gastvrijheid getuigende bos van borden hetzij in te krimpen, hetzij te herschikken.

Ons voornaamste buurland is terzake soberder en, wat deze problematiek aangaat, terecht.

Heeft de minister terzake al initiatieven genomen?

Antwoord

Het Belgisch verkeersreglement voorziet in het driekleurige bord F43 voor de afbakening van de gemeentegrenzen.

Benevens deze afbakening werd het indertijd ook noodzakelijk geacht de landsgrenzen af te bakenen met een "Europees bord" (conform de regels opgesteld in het kader van het Schengen-akkoord) en met een bord dat de verschillende snelheidsregimes der wegen vermeldt. Daarenboven werd ook geopteerd om de grenzen van het Vlaams Gewest af te bakenen en werden door verschillende provinciebesturen kortelings de welkom-borden geplaatst.

Om enige orde in deze grenssignalisatie te brengen, is op dit ogenblik bij mijn departement een studie aan de gang met de bedoeling een logische en vooral eenvormige afbakening der verschillende gebieden tot stand te brengen.

De richtlijnen daartoe zullen eerlang worden uitgevaardigd.

Vraag nr. 176 van 21 januari 1997 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Haven Zeebrugge – Uitbreiding transportzone

Om de terminal voor de nieuwe aardgasverbinding tussen Zeebrugge en het Britse Bacton te kunnen

bouwen, moet in Zeebrugge de transportzone met ongeveer acht hectare worden uitgebreid.

Wanneer zullen de infrastructuurwerken starten ?

Hoeveel draagt de Vlaamse overheid bij voor de realisatie van dit project ?

Antwoord

1. Het is inderdaad zo dat de transportzone thans verder dient te worden gerealiseerd over circa acht hectare ten behoeve van de terminal voor de nieuwe aardgasverbinding. Er moet evenwel worden benadrukt dat deze acht hectare geen uitbreiding van de transportzone inhoudt, zoals bepaald in het gewestplan.
2. De infrastructuurwerken zullen op zijn vroegst starten op 1 april 1997.
3. De realisatie van dit project gebeurt zonder steun vanuit de begroting waarvoor ik verantwoordelijkheid draag.

Vraag nr. 177 van 21 januari 1997 van de heer PIETER HUYBRECHTS

*Bedrijventerrein Flanders Language Valley (Ieper)
– Stand van zaken*

In Ieper werd 25 hectare gewijzigd op het gewestplan voor de realisatie van het bedrijvenpark Flanders Language Valley.

Hoeveel bedraagt de aanvullende subsidie van het Vlaams Gewest ?

Wanneer starten de onteigeningen ?

Wanneer moet het terrein bouwrijp zijn ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Vraag nr. 178
van 21 januari 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

R4 Mariakerke (Gent) – Oversteekplaatsen – Fietspaden

De R4 Industrierweg in Gent vormt tussen de Brugsevaart en de Evergemsesteenweg (Mariakerke-Wondelgem) een scheiding tussen aan de ene zijde de woonzone (Kolegem) en aan de andere zijde het scholencomplex Higro (Hoger Instituut voor Grafisch Onderwijs) en de bedrijven aan de westkant van de Industrierweg.

Op dit deel van de R4 is er geen enkele beveiligde oversteekplaats voor voetgangers of fietsers. De veiligheid van honderden zwakke weggebruikers komt dagelijks in het gedrang.

1. Heeft de minister reeds stappen ondernomen om te voorzien in een of meer veilige oversteekplaatsen voor voetgangers en fietsers tussen de Brugsevaart en de Evergemsesteenweg ? Zo neen, waarom niet ? Zo ja, op welke plaatsen ?
2. Welke vorm van oversteekplaats geniet daarbij de voorkeur (tunnel, viaduct) ?
3. Wat zijn de recentste gegevens inzake ongevallen op deze plaats ?
4. Bestaan er plannen om een korte verbinding te maken tussen het fietspad van de Brugsevaart (richting Eeklo) op de brughelling over de ringvaart naar het jaagpad langs de ringvaart ?

Antwoord

1. De huidige middenbermdoorsteken in de Industrierweg (R4), gelegen op het vak Brugsevaart - Evergemsesteenweg, zijn niet beveiligd met lichtsignalisatie. De administratie Wegen en Verkeer overweegt de huidige doorsteek ter hoogte van H. en S. Transport Unitrans uit te bouwen met aanleg van beschermde voetgangers- en fietsersoversteek. Een rechtstreekse doorsteek vanuit de Vrouwenstraat wordt overwogen.
2. Bij de omvorming van de R4 tot hoofdtransportas zullen de bestaande gelijkvloerse aansluitingen worden afgeschaft. In het kader van deze werken zullen de nodige voorzieningen dienen te worden getroffen voor het fietsersverkeer

tussen de woonzone enerzijds en werkgelegenheid/schoolcomplex Higro anderzijds. De aanleg van een voetgangers- en fietserstunnel met beperkte hoogte onder de R4 (R4 aan te leggen in ophoging) geniet de voorkeur op een brug.

3. Over de laatste drie jaar hebben er zich op vermeld wegvak geen ongevallen voorgedaan met dwarsende fietsers of voetgangers.
4. Er bestaan plannen om een verbinding te maken tussen het fietspad langs de N9 - richting Eeklo en het jaagpad langs de ringvaart (kant Mariakerke). Dit jaagpad is nu reeds te bereiken via het fietspad langs de N9 - rijrichting Eeklo-Gent.

Vraag nr. 179
van 21 januari 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Kanaal Gent-Terneuzen – Dwarsverkeer

Op dit ogenblik kan het verkeer tussen Gent en Zelzate het kanaal Gent-Terneuzen dwarsen met veerdiensten in Langerbrugge en Terdonk.

Door een reeks ontwikkelingen op halflange termijn kunnen de oeververbindingen ingrijpend wijzigen voor het wegverkeer.

1. Hoe evolueerde het gemiddelde dagelijkse aantal voertuigen voor de veerdiensten in Langerbrugge en Terdonk tussen 1991 en 1996 ?

Hoeveel overvaarten worden er dagelijks verzorgd door deze veerdiensten ?

2. Wat zijn de meest recente plannen voor de ontsluiting van de R4 om het kanaal te dwarsen ?

Wat is de tijdsplanning en de begroting van dit bouwwerk ?

3. Welke oplossing is in dit bouwwerk opgenomen voor fietsers en voetgangers ?
4. Wat zijn de totale kosten op jaarbasis om de veerdiensten in Langerbrugge en Terdonk te exploiteren ?
5. Welke invloed zal de eventuele aanleg van een dwarsbouwwerk over het kanaal hebben op de beide veerdiensten ?

Antwoord

1. Voor het verkeer van Terdonk is er de laatste 5 jaar een toename van $\pm 20\%$ (auto's, vrachtwagens, fietsers samen). Voor het verkeer van Langerbrugge is sinds ± 1990 de veerdienst praktisch volzet.

In 1994 werd het vrachtverkeer met een lengte groter dan 10 m geweigerd, teneinde de wachttijden voor auto's te verminderen.

Het aantal overvaarten (in beide richtingen) bedraagt 70/dag voor Terdonk en 80/dag voor Langerbrugge.

2. De bouw van de Rodenhuizetunnel is in het Vlaams Infrastructuurplan opgenomen voor na het jaar 2000. De raming bedraagt 2 miljard frank.
3. Er is een koker voor fietsers gepland in de tunnel.
4. Exploitatie van de veren kost nu 55 miljoen frank/jaar, zonder afschrijving van veerboten (zijn afgeschreven).
5. Een veerdienst kan worden afgeschaft na realisatie van de tunnel (Terdonk).

Vraag nr. 180**van 21 januari 1997****van de heer BART VANDENDRIESSCHE**

Baggerproblemen Bovenschelde Gentbrugge – Stand van zaken

De Schelde is dichtgeslibd aan de grens tussen Gent en haar deelgemeenten Gentbrugge en Sint-Amandsberg. Naast visuele vervuiling geeft dit in de zomer aanleiding tot reukhinder en in de winter tot overstromingsgevaar.

Herhaaldelijk werd dit probleem bij de Vlaamse regering aangekaart (cf. schriftelijke parlementaire vraag nr. 28 van 20 november 1995, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 27 november 1995, blz. 137).

1. In de begroting voor 1996 werd een bedrag van 40 miljoen frank ingeschreven voor baggerwerken in deze zone. Hoe werd dit bedrag besteed ?

2. Welke oplossing werd inmiddels gegeven aan het acute probleem van stortplaatsen in de regio ?

3. Welke vorderingen maakt de werkgroep van de administraties Waterwegen en Zeewezen (AWZ), Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en Ruimtelijke Ordening en Huisvesting (ROHM) onder leiding van de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur hieromtrent ?

Welke oplossing werd voorgesteld ?

Antwoord

1. Een beperkt gedeelte van dit bedrag werd aangewend voor een bemonstering en analyse van de baggerspecie. De rest van het bedrag kon niet worden gebruikt. De dijkwerken van het Sigmaplan waarin een beperkt gedeelte van de specie zou worden verwerkt, hebben vanwege de MER-procedure (milieueffectrapport) een grote achterstand opgelopen.
2. Er is nog geen terrein in de omgeving ter beschikking. De aanleg van een languneringsveld voor de behandeling van baggerspecie op een terrein tussen de Schelde en de tijkarm in Zwijnaarde is evenwel in studie. Het behandelen van de kwestieuze baggerspecie wordt hierin opgenomen. Na de lagunering zou de steekvaste specie worden aangewend om het terrein bouwrijp te maken.
3. In de loop van 1997 zullen per stroomgebied beleidsplannen nopens de berging van baggerspecie worden afgewerkt. Daarin zal de oplossing, zoals beschreven onder punt 2, worden opgenomen.

Vraag nr. 181**van 21 januari 1997****van de heer HERMAN SUYKERBUYK**

Regeringsbesluit verlaten bedrijfsruimten – Retro-activiteit

Het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 17 december 1996 tot wijziging van het BVR van 19 mei 1993 tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaams Gewest voor de uitvoering van vernieuwingsprojecten voor verlaten bedrijfsruimten (Belgisch Staatsblad 31 december 1996), stelt:

- a) dat de voorgeschreven termijn van vier maanden om een dossier in te dienen weinig realistisch is en daarom op twaalf maanden wordt gebracht;
- b) dat de inwerkingtreding van dit besluit op 1 januari 1995 wordt vastgesteld.

De motivering sub a) leidt blijkbaar tot een terugwerkende kracht sub b), wat allesbehalve logisch is.

1. Waarom werd tot die terugwerkende kracht beslist ?
2. Hoeveel dossiers werden, met hoeveel vertraging en op welke datum, ingediend ?

Antwoord

Bij besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1996 werd het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 1993 tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaams Gewest voor de uitvoering van vernieuwingsprojecten voor verlaten bedrijfsruimten op twee punten aangepast.

1. De termijn in de artikelen 3, 6 en 14 wordt vastgesteld op 12 maanden.

De termijn van 4 maanden was een maatregel die noodzakelijk was om een koppeling te hebben tussen enerzijds het verwervingsdossier en anderzijds het saneringsdossier.

De ervaring opgedaan via de subsidiering van stadskernvernieuwingsprojecten, wees immers uit dat dikwijls een verwerving plaatsvond zonder dat er achteraf een effectief saneringsproject volgde, of dat er een beroep werd gedaan op andere subsidiekanalen. Hierdoor werden de initiële doelstellingen niet gerealiseerd.

Het – nieuwe – besluit van 1 april 1993 voor stadskernvernieuwing voorziet dan ook in de goedkeuring van het verwervingsdossier en werkendossier samen. Administratief wordt hiertoe een ministerieel subsidiebesluit opgesteld dat wordt voorbereid door de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur.

De verwerving van de gronden voor verlaten bedrijfsruimten echter gebeurt door toedoen van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen.

Binnen de vier maanden na de betekening van de verwerving door de afdeling Stedenbouwkundige

Vergunningen moet de initiatiefnemer een saneringsdossier samen met een herbestemmingsdossier en bijbehorende bouwvergunningen indienen bij de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur. Zoniet moet de initiatiefnemer de subsidies die hij reeds ontvangen heeft voor de verwerving terugstorten (verhoogd met een boete van 15 %).

Deze periode van vier maanden – met zijn bijzonder nefaste gevolgen – is dikwijls praktisch niet haalbaar. Hoofdzakelijk is het niet realistisch om binnen een tijdspanne van vier maanden niet alleen het ontwerp dossier van de afbraakwerken klaar te hebben, maar ook het volledig herbestemmingsdossier. De opmetingen nodig voor de herbestemming kunnen soms niet plaatsvinden omdat eerst de saneringswerken moeten worden uitgevoerd.

In andere gevallen hebben de afbraakwerken een spoedeisend karakter, gelet op de stabiliteit, vandalisme, ...

Ook dient de initiatiefnemer de nodige financiële armslag te hebben. Door de goedkeuring van de verwerving en sanering dient hij, voor de realisatie van de herbestemming, voldoende financiële reserves te hebben in hetzelfde begrotingsjaar.

Gelet op het bovenstaande was een verlenging van de termijn van vier maanden met acht maanden opportuun om het gestelde doel te bereiken.

2. De retroactiviteit werd ingevoerd om één dossier te regulariseren.

De verwerving en sanering werden ondertussen volledig gerealiseerd. Bij de goedkeuring van het saneringsdossier werd de termijn van vier maanden tussen de betekening van de verwerving en het indienen van het saneringsdossier echter overschreden.

Gelet op de volledige uitvoering van het project was het niet billijk om de initiatiefnemer te straffen, rekening houdend met de hierboven geschetste moeilijkheden enerzijds en de verwarring ontstaan door de diverse andere huisvestingsprocedures met betrekking tot de verwerving anderzijds (stadskernvernieuwing, art. 94 van de huisvestingscode, sociaal grondbeleid, ...).

Om een betere coördinatie van de projecten te bewerkstelligen, wordt er sinds begin 1997 een maandelijks overlegvergadering georganiseerd tussen de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen

gen, de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM).

**Vraag nr. 182
van 23 januari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Gewestoverschrijdend openbaar vervoer – Taalgebruik (2)

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 94

van 23 januari 1997

van de heer Etienne Van Vaerenbergh

Blz. 838

Antwoord

Het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 125 van 26 november 1996 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 13 december 1996, blz. 517 – red.*) dient integraal te worden bevestigd. De aangehaalde feiten blijken zich te hebben voorgedaan op gewestgrensoverschrijdende diensten van de MIVB, aan wie het beheer ervan is toevertrouwd overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 17 juni 1991 tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijke Gewest. De feiten behoren dan ook tot de bevoegdheid van de minister van Ruimtelijke Ordening en Verkeer van de Brusselse Hoofdstedelijke regering.

In het geval de MIVB de taalwet zou schenden, kan steeds klacht worden neergelegd bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

**Vraag nr. 183
van 23 januari 1997
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL**

Tennisterrein Edegem – Bouwvergunning

Op 3 juni 1994 werd er voor de aanleg van een tennisterrein gestart met het opspuiten van beton achter de zogenoemde Romeinse villa in de Boerenlegerstraat 214 in Edegem. De politie maakte een proces-verbaal op en de werken werden stilgelegd. De eigenaar kon geen bouwvergunning voorleggen.

Op 8 november 1994 weigerde het Edegemse schepencollege de vergunning voor het aanleggen van een tennisterrein.

Op 19 december 1994 diende de CVA Imgor (commanditaire vennootschap op aandelen) een beroep in bij de bestendige deputatie. Op 19 oktober 1995 stelde de bestendige deputatie de eigenaar in het gelijk : er is geen bouwvergunning vereist.

Het gemeentebestuur legde zich niet neer bij deze uitspraak en ging op 27 december 1995 in beroep bij de bevoegde minister. Het tennisterrein is volgens het BPA Ter Elst (bijzonder plan van aanleg) in een groenzone gelegen met als voorschriften : "Geen werken mogen uitgevoerd die het uitzicht van de zone zouden kunnen wijzigen met uitzondering van aanplantingen, wandelwegen en infrastructuurwerken horende bij een groene zone, zoals schuil-, vissers- of jagershutten voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf al was het maar tijdelijk."

Besluit: er is wel een bouwvergunning vereist.

Op 19 juni organiseerde de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap een hoorzitting waar de twee betrokken partijen hun standpunt konden toelichten. Tot op heden is er nog steeds geen uitspraak.

Naar ik verneem is er begin december 1996 aan de administratie gevraagd om deze aangelegenheid te onderzoeken.

1. Wat zijn de resultaten van het onderzoek ?
2. Heeft de minister in deze zaak reeds een beslissing genomen zo ja, welke ?
3. Binnen welke termijn wordt dit dossier afgehandeld ?

Antwoord

In antwoord op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, kan ik melden dat ik bij ministerieel besluit van 9 december 1996 het in deze zaak door het college van burgemeester en schepenen ingestelde beroep heb ingewilligd. Aan de particulier werd derhalve de vergunning strekkende tot het regulariseren van een wederrechtelijk aangelegd tennisterrein, geweigerd.

Het ministerieel besluit van 9 december 1996 werd op 18 december 1996 aan alle betrokken partijen betekend.

Vraag nr. 184
van 24 januari 1997
van mevrouw SONJA BECQ

A12 Londerzeel en Meise – Veiligheid kruispunten

Er zijn plannen om de A12 Antwerpen-Boom-Brussel om te vormen tot een snelweg. Een en ander kadert in het verkeersveiliger maken van de A12. Daarbij gaat de aandacht onder meer uit naar het wegwerken van de onveilige kruispunten. Ter hoogte van Boom zijn momenteel aanpassingswerken aan de gang.

De omvorming van de A12 komt er pas na het jaar 2000, wat betekent dat de aanpassingen ter hoogte van de gemeenten Londerzeel en Meise (Westrode) nog lang niet aan de orde zijn. Nochtans is oversteken ook daar gevaarlijk, vooral omdat op deze pseudo-snelweg geregeld de rode verkeerslichten worden genegeerd. Deze oversteekplaatsen liggen op de weg van vele scholieren die zich per fiets naar de school in Londerzeel begeven. Zij voelen zich niet altijd even veilig bij het oversteken van de A12.

1. Werd reeds onderzocht wat de mogelijkheden voor heraanleg zijn, met inbegrip van het eraan gekoppelde prijskaartje ?
2. Op welke wijze worden de gemeentebesturen van Meise en Londerzeel hierbij betrokken ?
3. Welke timing – concrete data – wordt vooropgesteld voor de aanpassing van de kruispunten in Londerzeel (Kerkhofstraat) en Meise (Pataestraat) ?
4. Hoeveel ongevallen (licht, zwaar, dodelijk), met opgave van het aantal betrokkenen, gebeurden er in 1994, 1995 en 1996 aan voormelde kruispunten ?

Antwoord

1. De omvorming tot autosnelweg op het grondgebied van Vlaams-Brabant werd reeds bestudeerd en wordt geraamd op 495 miljoen frank.
2. De gemeentebesturen van Meise en Londerzeel werden nauw bij de studie betrokken.

3. De verdere omvorming waarbij de aanpassing van de kruispunten hoort, is momenteel gepland voor na 1999.

4. In 1994 gebeurden er acht ongevallen waarbij in totaal drie doden en twaalf lichtgewonden te betreuren vielen.

In 1995 gebeurden er zes ongevallen met in totaal negen lichtgewonden.

In 1996 gebeurden er dertien ongevallen. Bij drie ongevallen vielen gekwetsten te betreuren. Verder details zijn hier evenwel nog niet bekend.

Op de gevaarlijke kruispunten van de A12 werden roodlichtcamera's geïnstalleerd. Zodra het gebruik wettelijk wordt toegestaan, kan er worden verwacht dat het aantal roodrijders afneemt en de verkeersveiligheid toeneemt.

Vraag nr. 185
van 24 januari 1997
van de heer ANDRE DENYS

Jachthavens – Achterstallige liggelden – Retributie

De Vlaamse regering heeft beslist de jachthavens, die sinds 1981 onder het beheer van Bloso (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie) vielen, weer over te hevelen naar het ministerie van Openbare Werken, administratie Waterwegen en Zeewezen.

De jachthavens moeten in ruil voor een verregaande autonomie vanaf 1 januari 1997 een retributie van 50 tot 100 frank per vierkante meter betalen aan het ministerie van Openbare Werken.

Voordat de overdracht van jachthavens van Bloso naar Openbare Werken kon plaatsvinden, moest er nog 82 miljoen frank worden betaald aan achterstallige liggelden van boten.

1. Zijn de 82 miljoen frank achterstallige liggelden van boten betaald ?
2. Hoeveel zal de ingestelde retributie opleveren in 1997 ?
3. Wordt de opbrengst van deze retributie volledig aangewend voor het onderhoud van de jachthavens ?

4. Op basis van welke criteria wordt bepaald hoeveel retributie per vierkante meter moet worden betaald ?

Er is namelijk sprake van een variabel bedrag van 50 tot 100 frank.

5. Dreigt het instellen van de retributie niet te resulteren in nefaste gevolgen voor de watersport ?

De jachthavens worden immers reeds geconfronteerd met tal van maatregelen, zoals het watervignet, de meetbrief, de vlaggenbrief en de immatriculatieplaat.

De kans is groot dat de watersporters, om financiële redenen, geneigd zijn Vlaanderen te ontvluchten om hun hobby in Nederland uit te oefenen.

Antwoord

1. De achterstallige liggelden ten bedrage van 82 miljoen frank aan Bloso zijn nog niet betaald.
2. De inkomsten uit de retributies in de kustjachthavens worden geraamd op 45 miljoen frank.
3. De geïnde retributie zal integraal worden aangewend voor onderhoud en investering in de jachthavens.
4. De retributie bedraagt 100 frank per m² voor zowel de droge als de natte infrastructuur. Ingeval de infrastructuur voor minstens 50 % door de vergunninghouder is gefinancierd, wordt de retributie tot de helft herleid, namelijk 50 frank per m².

5. In ruil voor de retributie wordt aan de clubs een verregaande autonomie toegestaan inzake de exploitatie van de jachthavens.

Ook aan Bloso diende een retributie te worden betaald die 400 frank/m² bootoppervlakte bedroeg.

De tarieven voor ligplaatsen in Nederland zijn merkkelijk hoger dan in onze kustjachthavens. Bovendien liggen de Nederlandse jachthavens meestal boordevol. Er wordt dan ook niet gevreesd voor een vlucht van de watersporters naar het buitenland.

Tot slot kan ik nog meedelen dat de bovenvermelde tarieven pas in werking treden nadat het gewijzigd retributiebesluit, dat momenteel voor advies naar de Raad van State is gestuurd, verschenen is in het Belgisch Staatsblad.

Vraag nr. 186 van 24 januari 1997

van de heer **ETIENNE VAN VAERENBERGH**

E19 Mechelen – Geluidsschermen

Luidens welingelichte bron werd onlangs besloten geluidswerende schermen te plaatsen langs de E19, ter hoogte van de gemeente Zemst.

Ook buurgemeente Mechelen is vragende partij voor de plaatsing van soortgelijke schermen langs de E19 op haar grondgebied, meer in het bijzonder in Battel.

Naar verluidt zou een behoeftestudie evenwel hebben uitgewezen dat Mechelen geen behoefte heeft aan geluidsschermen. Wel zou de wegbedekking kunnen worden vervangen door fluisterasfalt.

1. Hoe kan de ontstentenis van een behoefte aan geluidswerende schermen in Mechelen objectief verklaard en gerechtvaardigd worden in het licht van de plaatsing ervan in Zemst ?
2. Hoe kan de ontstentenis van een behoefte aan geluidswerende schermen in Mechelen objectief verklaard en gerechtvaardigd worden in het licht van de overweging van het aanbrengen van fluisterasfalt ?
3. Werd in de geluidsschermzaak reeds een model van gemengde financiering, dit wil zeggen met geldelijke inbreng van de gemeente, overwogen ? Zo ja, wat waren de besluiten terzake ?

Antwoord

1. Ter hoogte van Zemst werden geluidsniveaus gemeten van meer dan 70 dBA (Waversebaan) en meer dan 75 dBA (Steendreef). Ter hoogte van de wijk Battel bedraagt het geluidsniveau minder dan 65 dBA volgens de laatste metingen. Bovendien is er op basis van de vele geluidsmetingen en van de evaluatie van de plaatselijke toestand gebleken dat de plaatsing van geluidswerende schermen in Battel slechts een beperkte geluidsreductie zou opleveren. Bovendien zouden op diverse plaatsen schermen moeten worden geplaatst wegens de grote spreiding der geluidsbronnen, wat uiteraard de kostprijs aanzienlijk zal beïnvloeden. Aangezien de geluidshinder op de talrijke plaatsen meer dan 65 dBA en zelfs meer dan 70 dBA bedraagt, kan ik op korte termijn op basis van bovenvermelde elementen geen prioriteit verlenen aan

de plaatsing van geluidsschermen ter hoogte van de wijk Battel.

2. Aangezien er enerzijds een reële behoefte bestaat aan structureel onderhoud van de rijwegverhardingen van de autosnelweg E19 en aangezien anderzijds door de aanwending van een nieuwe verhardingslaag een substantiële geluidsreductie kan worden verkregen, is het logisch dat eerst en vooral op deze wijze zal worden getracht de situatie te verbeteren. Eerder dan symptomen te bestrijden, dienen problemen aan de bron te worden aangepakt.
3. Een bijakte 5 kan niet worden afgesloten aangezien niet aan de voorwaarden is voldaan vermeld in het voorwerp (artikel 2) van deze bijakte.

Vraag nr. 188
van 27 januari 1997
van de heer DIDIER RAMOUDT

Luchthaven Oostende – Geluidsmetingen

Onlangs werden op en rond de luchthaven van Oostende testmetingen gedaan met een nieuw mobiel toestel voor het meten van geluidsoverlast.

1. Wat is de evaluatie van het gebruik van het mobiele toestel ? Voldeed het aan de gestelde verwachtingen ?
2. Wat was de frequentie en de geografische spreiding van de in de test uitgevoerde metingen ?
3. Wat zijn de resultaten van de in de testfase uitgevoerde metingen ?
4. Wat gebeurt er met de resultaten van deze metingen ?
5. Wat is de verdere planning voor de definitieve ingebruikname van het mobiele meettoestel ?

Antwoord

De geluidsmetingen uitgevoerd tussen 5 en 22 december 1996 met de nieuwe geluidsmetwaggen van de administratie Wegen en Verkeer van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waren bedoeld als eerste test op het terrein. Het is, in dit stadium, nog niet mogelijk om exacte meetresultaten, gerelateerd aan het vliegtuiglawaai en aan specifieke toestellen, op te geven.

Het meettoestel voldeed gedeeltelijk aan de gestelde eisen. De verwachting is dat na contact met de leverancier de resterende onvolkomenheden van het toestel en van het gebruik ervan zullen worden opgelost.

Zodra het geluidsmmeettoestel volledig is bijgesteld, zal een ambtelijke werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van de administratie Wegen en Verkeer, Aminoal (de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) de luchthavendirectie en de stad Oostende, een geluidsmmeetprogramma opzetten.

De geluidsmmeetwagen zal bovendien worden ingezet om de geluidscoutouren rond de luchthavens van Oostende en Antwerpen te verifiëren, in het kader van een opdracht van de Vlaamse Milieu-maatschappij, met medewerking van Aminoal, de administratie Wegen en Verkeer en de Katholieke Universiteit Leuven.

Vraag nr. 192
van 29 januari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Fenix – Raad van State – Gewestplanwijziging

Op 17 december heeft de Raad van State het besluit van de Vlaamse regering geschorst over de gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Hasselt-Genk. Een uitspraak ten gronde, over de vraag tot nietigverklaring, volgt binnen zes maanden.

De gewestplanwijziging was bedoeld om de ontsluiting van het Fenix-project mogelijk te maken. In de driehoek Genk-As-Zutendaal werden daartoe twee reservatiestroken ingekleurd voor de toegangswegen.

De Raad van State is nu van oordeel dat de Vlaamse regering het negatieve advies van de Limburgse streekcommissie over deze gewestplanwijziging had moeten volgen.

Volgens de advocaat die de belangen verdedigt van een Genks gezin, kan het Fenix-project niet meer doorgaan na de schorsing van de Raad van State.

1. Is de minister eveneens van oordeel dat het Fenix-project niet meer kan doorgaan ? Zo neen, welke (nieuwe) motivatie schuift de minister dan naar voren om het Fenix-project alsnog te laten doorgaan ?
2. Komt er binnenkort een debat ten gronde, zoals de minister heeft verklaard aan Het Belang van

Limburg (9 januari 1997) ? Waarover zal dit debat ten gronde handelen ?

Welk standpunt zal de minister verdedigen tijdens dit debat ten gronde ?

3. Welke initiatieven heeft de minister genomen met het oog op de uitspraak ten gronde ?

Antwoord

1. Het Fenix-project kan nog wel doorgaan, maar binnen de modaliteiten van de vastgestelde en niet vernietigde gewestplanwijzigingen en voorzover wordt tegemoet gekomen aan de invulling van de bestemmingen zoals omschreven in de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften bij het gewestplan van 27 april 1994. In dit kader is door de gemachtigde ambtenaar van Limburg ook een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht op 22 januari 1997.
2. Het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is thans in openbaar onderzoek. Tijdens deze adviesronde (tot 28/02/1997) wordt ook de problematiek rond het Fenix-project naar voor gebracht.

De Vlaamse regering zal hieromtrent uitspraak moeten doen bij de definitieve vaststelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

3. Ter voorbereiding van de uitspraak ten gronde door de Raad van State worden door de advocaat van het Vlaams Gewest de nodige stappen gezet en verweerschriften opgesteld.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 59
van 13 januari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Rijksstation voor Landbouwtechniek – Regionalisering

Het bericht over de voortzetting in 1997 van de beheersovereenkomst met het Rijksstation voor Landbouwtechniek vestigt de aandacht op het feit

dat deze instelling niet mee werd geregionaliseerd. Dit is vreemd.

Welke overwegingen lagen aan de basis van de niet-splitsing ?

Is de Vlaamse regering vragende partij voor de regionalisering van het Rijksstation voor Landbouwtechniek ?

Antwoord

De overeenkomst die de Vlaamse Gemeenschap heeft met het Rijksstation voor Landbouwtechniek heeft betrekking op de landinrichting en valt onder de bevoegdheid van mijn collega Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

De regionalisering van het landbouwkundig onderzoek en de eraan verbonden wetenschappelijke instellingen werd niet opgenomen in de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur.

De bijzondere wet van 8 augustus 1980 stelt dat de gemeenschappen en gewesten bevoegd zijn voor het wetenschappelijk onderzoek in het raam van hun respectieve bevoegdheden. In de gevallen waarin de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap sterk verweven zitten in het geheel van het onderzoekingswerk dat op de rijksstations gebeurt, kan dit regionaal onderzoek in de federale onderzoeksinstituten toch op zijn plaats zijn.

Ik wens niet vooruit te lopen op de volgende stap in de regionalisering, maar in principe zou de verdere regionalisering van het landbouwkundig onderzoek getuigen van een coherent beleid.

Vraag nr. 62
van 21 januari 1997
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Bedrijventerreinen Flanders Language Valley (Ieper) – Stand van zaken

Zie :
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 177
van 21 januari 1997
van de heer Pieter Huybrechts
Blz. 888

Gecoördineerd antwoord

- Op 6 januari 1997 werd bij de administratie Economie door de intercommunale WIER (West-Vlaamse Intercommunale voor Economische Expansie en Reconversie) een aanvraag ingediend tot erkenning van "Flanders Language Valley" als openbaar bedrijventerrein van regionaal belang ; de eigenlijke subsidieaanvraag is nog niet ingediend.

Het ligt in de bedoeling de uitrusting van dit terrein achteraf te subsidiëren in toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 1993 houdende de erkenning, het beheer en de subsidiëring van bedrijventerreinen van lokaal of regionaal belang en met een specifiek statuut en van de industriële centra en gebouwen, dat in een subsidiepercentage voorziet van 40 %.

De subsidieerbare werken worden momenteel nog vóór de ontwerpfasen geraamd op 48.017.200 frank, zodat de subsidie van het Vlaams Gewest rond de 19.000.000 frank zou kunnen liggen.

- De intercommunale WIER heeft de onteigening van de betrokken gronden reeds aangevat.
- Er wordt naar gestreefd het bedrijventerrein zo vlug mogelijk bouwrijp te maken. De private bouwprojecten zullen daarom gelijktijdig met de infrastructuurwerken kunnen worden aangevat. De nodige bouwvergunningen worden in dat geval verleend met de verplichting lastens de intercommunale WIER tot uitvoering van deze werken.

Vraag nr. 63
van 23 januari 1997
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

BRTN-televisienieuws – Doventolken

Meerdere omroepen zorgen voor doventolken die voornamelijk de nieuwsuitzendingen door middel van gebarentaal toegankelijk maken voor dove kijkers. Bij herhaling werd toegezegd dat ook tijdens BRTN-uitzendingen (minstens tijdens bepaalde informatieve uitzendingen) deze voor doven belangrijke faciliteit zou worden ingevoerd.

Waarom is dat tot op heden nog niet gebeurd ?

Is er terzake onderzoek gebeurd, voorzover dit nodig zou zijn ?

In welk beslissingsstadium is men beland ?

Om welke specifieke redenen werd wat deze problematiek betreft tot op heden niets gerealiseerd ?

Antwoord

De BRTN deelt mee dat zij de voorkeur geeft aan een verdere uitbreiding van de ondertiteling van de programma's.

Een rechtstreekse ondersteuning van het BRTN-televisiejournaal met gebarentaal wordt, ook door specialisten terzake, ondoenbaar en onbruikbaar geacht. Een dergelijk journaal verloopt veel te snel en is bijzonder complex en daardoor heel moeilijk om te zetten in gebaren (de doven zien dan wel gebaren, maar begrijpen vaak niet wat er wordt bedoeld). In vele landen wordt er stilaan van teruggekomen om bestaande programma's te voorzien van gebarentaal. Dat de RTBF dit nog doet voor het journaal op het tweede net, is een gevolg van de keuze die destijds werd gedaan voor het teletekststelsel Antiope.

Onderzoek heeft uitgewezen dat de groep van de doven en slechthorenden een zeer heterogene groep is, niet het minst wat de mate betreft waarin het Nederlands toegankelijk is.

Deze groep bestaat uit drie categorieën :

- vroegdoven : doof geboren of doof geworden vóór de leeftijd van 3 jaar (5.000 à 8.000 mensen of ± 2 % van de volledige groep) ;
- andere doven : doof geworden op latere leeftijd (4 % van de totaliteit) ;
- gehoorgestoorden : meestal ouderen (naar schatting 380.000 mensen of 95 % van de totale groep).

In feite maken alleen vroegdoven (doelgroep 1) gebruik van gebarentaal, omdat zij nooit voldoende Nederlands hebben kunnen leren. Zij die op latere leeftijd doof zijn geworden (doelgroep 2) en zeker de gehoorgestoorden (doelgroep 3) hebben geen of amper problemen met het Nederlands en zijn dus even leesvaardig als mensen zonder hoorstoornis. Doordat de overgrote meerderheid van de doven en slechthorenden geen gebarentaal kent, is voor hen televisie met gebarentaal even vreemd en hinderlijk als voor de modale kijker. Ook binnen de kleine doelgroep die wel gebarentaal kent, blijken steeds meer mensen te vinden dat ondertiteling de beste manier is om tv-programma's te kunnen volgen. Vroegdoven blijken, door beter onderwijs en door het groeiend aanbod van tv-program-

ma's met teletekstondertiteling, ook leesvaardiger te zijn geworden.

De BRTN is niet principieel gekant tegen bijvoorbeeld een afzonderlijk magazine met gebarentaal, maar verleent voorrang aan de verdere uitbreiding van de ondertiteling. Bovendien is ondertiteling niet storend voor de gewone kijker en is dit het goedkoopste procédé om televisieprogramma's meteen toegankelijk te maken voor niet- en slechthorenden.

Vraag nr. 64
van 24 januari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Kabeldistributie Luikse regionale zender

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 2 van 27 juni 1995 aangaande de distributie van twee regionale televisiezenders (met name TV-Limburg en de Luikse regionale zender) op de kabel in Voeren, deelde de minister mij mee dat hij de administratie opdracht had gegeven om met de betrokken kabelmaatschappij contact op te nemen voor een correcte toepassing van de regelgeving (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 7 augustus 1995, blz. 14 – red.*).

Anderhalf jaar later blijft deze onwettelijke toestand evenwel bestaan. Naast TV-Limburg kunnen in Voeren nog altijd de Luikse regionale zender ontvangen via de kabel.

1. Acht de minister het toelaatbaar dat een kabelmaatschappij de Vlaamse decreetgeving zomaar aan haar laarzen lapt ?
2. Heeft de minister al juridische of andere stappen gezet om de wettelijkheid terzake te herstellen ?
3. Wat zijn de eventuele bezwaren om Voeren door een Limburgse kabeldistributiemaatschappij te laten bedienen ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat het, door de ligging van Voeren en het feit dat er geen verbinding is tussen de kabelnetten van Limburg en Luik, technisch onmogelijk is om een andere kabeldistributiemaatschappij Voeren te laten bedienen.

Voor het doorgeven van Télé-Liège is er nog geen oplossing.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 65
van 16 januari 1997
van de heer GEORGES CARDOEN

Gemeentelijke schoolgebouwen – Toegankelijkheid

Blijkbaar bestaat er nogal wat onduidelijkheid met betrekking tot de toegankelijkheid van gemeentelijke schoolgebouwen. Sommige gemeentescholen lijken soms wel "voor het publiek toegankelijk".

1. In welke mate zijn gemeentelijke schoolgebouwen "toegankelijk voor het publiek" ?

Kunnen journalisten daar bijvoorbeeld vrij binnenlopen en foto's maken ?

2. In welke gevallen en aan wie (college van burgemeester en schepenen, gemeentesecretaris, ...) moet er eventueel toelating worden gevraagd ?

3. Op welke wijze is deze materie geregeld ?

Hoe liggen de concrete bevoegdheden terzake, zowel op het lokale vlak, als op het vlak van het toezicht ?

Antwoord

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat waar schoolgebouwen onder de noemen "openbare gebouwen" te vatten zijn, dit niet betekent dat ze voor iedereen en op elk ogenblik, zoals bijvoorbeeld openbare wegen, toegankelijk zijn.

Waar openbare wegen met name bestemd zijn voor het vrije verkeer en gebruik door iedereen, zijn schoolgebouwen daarentegen enkel bestemd voor het onderwijs, en dientengevolge principieel slechts toegankelijk voor de op het onderwijs betrokken categorieën personen (leraren, leerlingen, schoolinspectie enz.).

Wanneer de Vlaamse volksvertegenwoordiger de vergelijking maakt met de bestemming van andere "openbare gebouwen" zoals gevangenis, gespecialiseerde laboratoria (bv. atoomcentra), zal hij het toegankelijkheidsgegeven van openbare gebouwen in het kader van hun bestemming kunnen begrijpen.

Waar hij refereert aan de toegang door journalisten om bijvoorbeeld foto's te maken, geldt uiteraard wat hierboven gesteld is, en wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger tevens herinneren aan het antwoord dat hem op zijn desbetreffende vraag nr. 521 van 3 augustus 1993 reeds werd verstrekt door de minister van Justitie (Bulletin Vragen en Antwoorden, Senaat, 12 april 1994, nr. 103, blz. 5383).

Voor het overige is het zo dat de kwestie der toegankelijkheid van schoolgebouwen in geen enkele regelgeving expliciet en als zodanig geregeld is.

Terzake kan ik enkel verwijzen naar het algemene normeringsgegeven in de Nieuwe Gemeentewet (NGW) dat bepaalt dat gemeentelijke inrichtingen (waaronder gemeentescholen) worden beheerd door het college van burgemeester en schepenen (artikel 123, 3° en 9° NGW).

Het concrete toezicht op het goede en onverstoorde verloop van de schoolse activiteiten lijkt mij voor het overige in concreto te berusten bij de schooldirectie die, waar nodig, de nodige vrijwaringsmaatregelen zal kunnen treffen.

**Vraag nr. 66
van 21 januari 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Heffing leegstand – SIF+ -gemeenten

Het Sociaal Impulsfonds (SIF) wordt onder andere gefinancierd met een belasting op krotwoningen en verwaarloosde gebouwen.

Verschillende gemeenten hadden reeds vóór 1996 een dergelijke belasting, die ze al dan niet toepasten.

1. Welke SIF+ -gemeenten hadden een dergelijke belasting ?

Hoeveel bracht deze belasting in 1994 en 1995 op voor elk van die gemeenten ?

2. Welke SIF+ -gemeenten hebben, naar aanleiding van de heffing door het Vlaams Gewest van de belasting op leegstand, hun eigen belasting terzake teruggeschroefd ? Tot op welk niveau ?

Antwoord

1. In de tabel die de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierna vindt wordt een overzicht gegeven van de SIF+ -gemeenten die een belasting hadden. Van de 32 SIF+ -gemeenten hadden er 22 een reglement, met een totaalopbrengst voor het jaar 1994 van 99.605.677 frank.

Voor 1995 zijn er nog geen boekhoudkundige gegevens beschikbaar bij het Vlaams Gewest.

De gemeentelijke reglementeringen zijn niet identiek. Sommige hebben betrekking op verwaarlozing, andere op leegstand. Er wordt in het overzicht geen onderscheid gemaakt naar gelang het toepassingsgebied van de gemeentelijke reglementeringen.

2. Zoals uit de tabel blijkt, nemen van de 22 gemeenten die een eigen reglement hadden, er 10 het gewestelijke reglement over, terwijl 7 gemeenten (tijdelijk) hun eigen reglementen behouden en 5 gemeenten hun reglement (tijdelijk) afschaffen zonder initiatief te nemen naar een besluit voor opcentiemen.

23 gemeenten zijn bereid gevonden om de gewestelijke inventaris te beheren namens het Vlaams Gewest.

Belasting op krotwoningen, onbewoonde en onafgewerkte gebouwen (1994)**Heffing ter bestrijding van de leegstand en verkrotting van gebouwen en woningen
(programmadecreet van 22 december 1995)**

SIF+ -gemeenten	Belasting 1994	Eigen beheer	Opcen- tiemen	1996	1997	Reglement
Aalst	5.539.901	x				neemt Vlaams reglement
Antwerpen	19.321.102	x				behoudt eigen reglement
Blankenberge	775.200	x				behoudt eigen reglement
Bredene	646.155		x	100		neemt Vlaams reglement
Brugge	0	x	x	50	50	neemt Vlaams reglement
Dendermonde	0	x				geen initiatieven
De Panne	0	x				geen initiatieven
Diest	555.125					behoudt eigen reglement
Eeklo	212.100	x				afschaffing eigen reglement
Genk	205.000					afschaffing eigen reglement
Gent	36.229.450	x				afschaffing eigen reglement
Geraardsbergen	0	x	x		100	neemt Vlaams reglement
Ham	240.000					afschaffing eigen reglement
Hasselt	2.346.666	x				behoudt eigen reglement
Kortrijk	0	x	x	50	50	neemt Vlaams reglement
Leuven	5.807.000	x	x	50	50	neemt Vlaams reglement
Lier	1.093.479	x	x		100	neemt Vlaams reglement
Maasmechelen	937.350	x				behoudt eigen reglement
Mechelen	2.594.999	x	x	50	50	neemt Vlaams reglement
Menen	4.615.726	x				behoudt eigen reglement
Nieuwpoort	0		x	25	25	neemt Vlaams reglement
Oostende	6.507.789	x	x	50		neemt Vlaams reglement
Ronse	1.112.320	x				behoudt eigen reglement
Sint-Niklaas	0	x				geen initiatieven
Spiere-Helkijn	0		x	50		neemt Vlaams reglement
Tienen	0		x	60	60	neemt Vlaams reglement
Tongeren	1.442.550		x	20		neemt Vlaams reglement
Turnhout	0					geen initiatieven
Vilvoorde	4.464.667	x				afschaffing eigen reglement
Wetteren	443.998	x				neemt Vlaams reglement vanaf 1998
Willebroek	3.870.100	x				neemt Vlaams reglement vanaf 1997
Zelzate	645.000	x	x	75	75	neemt Vlaams reglement

0 = geen

- Er kan geen onderscheid gemaakt worden tussen belasting op krotwoningen en verwaarloosde gebouwen enerzijds en belasting op leegstand anderzijds.
- De boekhoudkundige gegevens van 1995 zijn momenteel nog niet beschikbaar. Slechts de helft van de rekeningen is ingediend bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 67
van 27 januari 1997
van de heer JAN CAUBERGS

Leegstaande sociale woningen – Opeising door burgemeester

In Beringen is reeds geruime tijd een discussie gaande tussen de burgemeester enerzijds en het bestuur van de sociale woningmaatschappij Kantonnale Bouwmaatschappij van Beringen anderzijds over bevoegdheden inzake het toewijzen van woningen aan personen of gezinnen die door omstandigheden dakloos werden.

Zeer recentelijk heeft de burgemeester van Beringen een woning gekraakt die eigendom is van de Kantonnale Bouwmaatschappij. Er werd een slotenmaker gevorderd om de woning te openen en nieuwe sloten te plaatsen. De woning werd dan door de burgemeester toegewezen aan een gezin dat door een faling dakloos was.

1. Bestaat er voor de woningen van maatschappijen aangesloten bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij een regelgeving die zulke ingrepen al dan niet toelaat ?
2. Naar verluidt beschikte de stad Beringen, op het moment van de inbeslagname van deze woning, over minstens twee leegstaande woningen.

Kan een burgemeester in dat geval andere woningen opeisen ?
3. Indien de burgemeester van Beringen terzake een niet toegelaten beslissing heeft genomen, welke maatregelen heeft de minister dan genomen om de burgemeester terecht te wijzen ?
4. Welke maatregelen zijn er genomen om de Kantonnale Bouwmaatschappij eventueel te vergoeden voor de aangerichte schade en het verlies aan huur ?

Antwoord

1. Er bestaat geen specifieke regelgeving voor woningen van sociale huisvestingsmaatschappijen die de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde handelingen van de burgemeester toelaat. De toewijzing van sociale woningen wordt beheerst door het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel.

Deze reglementering bevat geen bepalingen terzake.

Artikel 134bis van de Nieuwe Gemeentewet en het koninklijk besluit van 6 december 1993 betreffende het opeisingsrecht van verlaten gebouwen, bedoeld in artikel 134bis van de Nieuwe Gemeentewet, zijn ook van toepassing op sociale woningen, zodat sociale woningen kunnen worden opgeëist, mits de gestelde voorwaarden en procedures voor de uitoefening van het opeisingsrecht worden nageleefd.

2. Artikel 4 § 1, tweede lid, van voornoemd koninklijk besluit stelt dat het opeisingsrecht niet mag worden uitgeoefend indien de gemeente of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zelf over voldoende verlaten gebouwen beschikt die dienstig kunnen zijn als woning zonder voorafgaande belangrijke werken.
3. Na de officiële klacht van de betreffende huisvestingsmaatschappij heb ik, in mijn hoedanigheid van minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden, de provinciegouverneur opgedragen bij de gemeente een afschrift van de aangevochten beslissing van de burgemeester, evenals van alle stukken die tot deze beslissing hebben bijgedragen, op te vragen en alle noodzakelijke maatregelen terzake te treffen.
4. Volgens telefonisch verstrekte inlichtingen door de Kantonnale Bouwmaatschappij van Beringen werden de nodige stappen ondernomen om deze kwestie aanhangig te maken bij de bevoegde rechtbank.

Vraag nr. 68
van 27 januari 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Begeleiding SIF+ -gemeenten – Provincies

De SIF+ -gemeenten die het vastgestelde extra bedrag voor 1996 in dit jaar reeds wilden investeren, moesten hiervoor een beleidsplan opmaken.

De vroegere VFIK-gemeenten (Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen) hadden ervaring met het opstellen van beleidsplannen ; voor de andere was dit nieuw.

De provincies organiseerden, op vraag van de minister, ter ondersteuning van de SIF+ -gemeenten specifieke informatieavonden en/of informatie-

kanalen, allicht vooral bedoeld voor niet-VFIK-gemeenten.

1. Hoeveel informatieavonden organiseerde elke provincie specifiek voor SIF+ -gemeenten ?
2. Welke SIF+ -gemeenten gingen in op dit aanbod en stuurden :
 - iemand van de gemeenteadministratie ;
 - iemand van de OCMW-administratie ;
 - anderen (leden stuurgroep - lokale partners) ?
3. Welke andere informatiebronnen stelden de provincies nog ter beschikking ?

Antwoord

Per provincie werden in samenwerking tussen de kabinetten van de bevoegde ministers, Luc Martens en ik, de Vereniging van Vlaamse Provincies en de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten vormingsbijeenkomsten over het Sociaal Impulsfonds georganiseerd.

Deze bijeenkomsten werden georganiseerd voor alle SIF-gemeenten, zonder onderscheid te maken voor de SIF+ -gemeenten. De SIF+ -gemeenten hadden in elke provincie de mogelijkheid om aan deze informatievergaderingen deel te nemen.

1. Per provincie werden volgende informatievergaderingen georganiseerd :

Vlaams-Brabant

- een informatieavond op 20 juni 1996 in Leuven ;
- een informatiedag met 4 workshops op 7 oktober 1996 in Wemmel ;

West-Vlaanderen

- een informatiedag op 22 juni 1996 in Oostkamp ;
- een informatiedag op 4 oktober 1996 in Knokke ;

Antwerpen

- een informatienamiddag op 21 juni 1996 in Antwerpen ;
- een informatiedag op 2 oktober 1996 in Antwerpen ;

Limburg

- een informatievoormiddag op 25 juni 1996 in Hasselt ;
- een informatienamiddag op 17 september 1996 in Hasselt ;
- een informatiedag op 11 oktober 1996 in Hasselt ;

Oost-Vlaanderen

- een informatieavond op 17 juni 1996 in Gent ;
- een informatiedag op 14 oktober 1996 in Gent.

2. Per provincie namen volgende vertegenwoordigers van de SIF+ -gemeenten deel aan deze informatievergaderingen :

Vlaams-Brabant

Op beide bijeenkomsten waren aanwezig :

- Tienen : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW ;
- Diest : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW ;
- Vilvoorde : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW ;
- Leuven : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW.

West-Vlaanderen

Op 22 juni 1996 in Oostkamp waren aanwezig :

- Menen : vertegenwoordigers van de gemeente ;
- Spiere-Helkijn : vertegenwoordigers van het OCMW ;
- Oostende : vertegenwoordigers van het OCMW ;
- De Panne : vertegenwoordigers van het OCMW ;
- Brugge : vertegenwoordigers van de gemeente ;
- Kortrijk : vertegenwoordigers van de gemeente, het OCMW en lokale partners ;
- Blankenberge : vertegenwoordiger van de gemeente ;
- Nieuwpoort : vertegenwoordiger van het OCMW.

Op 4 oktober 1996 in Knokke waren aanwezig :

- Spiere-Helkijn : vertegenwoordiger van het OCMW ;
- Oostende : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW ;

- De Panne : vertegenwoordiger van het OCMW ;
- Brugge : vertegenwoordiger van de gemeente (mandataris) ;
- Blankenberge : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW ;
- Nieuwpoort : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW ;
- Bredene : vertegenwoordiger van de gemeente (mandataris).

Antwerpen

Op 21 juni 1996 in Antwerpen waren aanwezig :

- Antwerpen : vertegenwoordiger van de gemeente ;
- Lier : vertegenwoordiger van het OCMW ;
- Mechelen : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Turnhout : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Willebroek : vertegenwoordiger van de gemeente.

Op 2 oktober 1996 in Antwerpen waren aanwezig :

- Antwerpen : vertegenwoordiger van het OCMW (mandataris) ;
- Lier : vertegenwoordiger van het OCMW ;
- Mechelen : vertegenwoordiger van het OCMW.

Limburg

Op 25 juni 1996 in Hasselt waren aanwezig :

- Genk : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Ham : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Maasmechelen : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Tongeren : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en het OCMW (waaronder mandataris).

Op 17 september 1996 in Hasselt waren aanwezig :

- Genk : vertegenwoordigers van de gemeente, het OCMW en lokale partners ;

- Ham : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW en lokale partners ;
- Maasmechelen : vertegenwoordigers van het OCMW en lokale partners ;
- Tongeren : vertegenwoordigers van de gemeente (mandataris) en lokale partners.

Op 11 oktober 1996 in Hasselt waren aanwezig :

- Genk : vertegenwoordigers van de gemeente (mandataris) en het OCMW (mandataris) ;
- Ham : vertegenwoordiger van de gemeente ;
- Maasmechelen : vertegenwoordigers van de gemeente (mandataris) en lokale partners ;
- Tongeren : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW (mandataris).

Oost-Vlaanderen

Op 17 juni 1996 in Gent waren aanwezig :

- Aalst : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en het OCMW ;
- Dendermonde : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Eeklo : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Gent : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Geraardsbergen : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Ronse : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Sint-Niklaas : vertegenwoordigers van de gemeente en van het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Wetteren : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en van het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Zelzate : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en van het OCMW (waaronder mandataris).

Op 14 oktober 1996 in Gent waren aanwezig :

- Aalst : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Dendermonde : vertegenwoordigers van de gemeente ;
- Eeklo : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en het OCMW ;

- Gent : vertegenwoordiger van het OCMW (mandataris) ;
- Geraardsbergen : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Ronse : vertegenwoordigers van de gemeente (waaronder mandataris) ;
- Sint-Niklaas : vertegenwoordigers van de gemeente en van het OCMW ;
- Wetteren : vertegenwoordigers van de gemeente en het OCMW (waaronder mandataris) ;
- Zelzate : vertegenwoordigers van het OCMW (waaronder mandataris).

3. Per provincie werden volgende bijkomende informatiebronnen ter beschikking gesteld :

Vlaams-Brabant

- De provincie Vlaams-Brabant heeft naar aanleiding van de studiedag van 7 oktober 1996 de verslagen van de werkgroepen aan alle gemeenten en OCMW's toegestuurd.
- Voor de SIF+ -gemeenten Tienen, Diest en Vilvoorde werd als ondersteuning vanuit de provincie een sociale kaart opgesteld in samenwerking met de Regionale Instelling voor Samenlevingsopbouw Vlaams-Brabant. Voor de stad Leuven was een dergelijke sociale kaart reeds ter beschikking.

West-Vlaanderen

- Onder impuls van de provincie West-Vlaanderen werden een aantal partners samengebracht in een "samenwerkingsverband Sociaal Impulsfonds". Deze partners zijn, behalve het provinciebestuur zelf en bestaande regionale welzijnsraden met provinciale coördinatie-gebiedswerkers, het Regionaal Instituut voor de Samenlevingsopbouw, Samenlevingsopbouw Westhoek en Roeselare-Tielt. Een eerste initiatief was het regionaal samenbrengen van de betrokken OCMW- en gemeentemandatarissen en ambtenaren. In de loop van 1996 hadden vijf regionale bijeenkomsten plaats.
- Het verslagboek van de informatiedagen wordt samen met een folder (verschijningsdatum 20 februari 1997) verspreid door dezelfde partners van het samenwerkingsverband. In deze folder staat het aanbod tot verdere mogelijke individuele en gezamenlijke begeleiding vermeld. De gemeenten en OCMW's dienen hiervoor in contact te tre-

den met regionale antennes die in overleg met de vragende partij en met de partners in het samenwerkingsverband een passend antwoord uitwerken.

Antwerpen

- De Stichting Welzijnszorg Provincie Antwerpen VZW, een paraprovinciale organisatie actief in de ondersteuning van de welzijnssector in de provincie Antwerpen, stelde volgende publicaties ter beschikking voor alle gemeenten :

"Verrijk je gemeente" : een ideeënboek voor een lokaal kansenbeleid ;

"De notie Armoede in de beleidsnota" : een beknopte handleiding voor het opstellen van een beleidsplan ;

"In vogelvlucht over de sector van de armoedebestrijding" : een beknopte inventaris van alle armoedebestrijdingsinitiatieven in de provincie Antwerpen.

- In opdracht van het provinciebestuur van Antwerpen stelde het Steunpunt Wonen en Woonbeleid van de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen (Ufsia) gemeentelijke woonfiches op. Hierin werden allerlei demografische en andere statistische kengetallen per gemeente opgenomen. Gemeenten uit de provincie Antwerpen ontvingen op eenvoudig verzoek de gegevensbestanden voor hun gemeente, hun arrondissement en de provincie.

Limburg

- Ten behoeve van de gemeenten en OCMW's wordt door de provincie Limburg een SIF-Infolijn georganiseerd. Op dit nummer kunnen alle lokale actoren terecht met hun vragen in verband met het Sociaal Impulsfonds. Een aantal mensen binnen de directie Welzijn en Gezondheid kreeg daarnaast de opdracht om de vragen omtrent het Sociaal Impulsfonds te beantwoorden of door te verwijzen naar bevoegde personen of instanties.
- Aan de gemeenten en OCMW's werden volgende documenten bezorgd :
 - a. een overzicht van de gemeentelijke kansarmoede-indicatoren die werden gehanteerd door de Vlaamse Gemeenschap bij de verdeling van de extra middelen in het

kader van het Sociaal Impulsfonds (september 1996) ;

- b. gemeentelijke kansarmoede-indicatoren : een bundeling van cijfers uit diverse bronnen die de gemeenten in staat stellen een omgevingsanalyse te maken met het oog op het opstellen van het lokaal beleidsplan (november 1996).

- De provincie hielp het OCMW van Maasmehelen een antwoord te zoeken op de vraag welke wijken prioritaire aandacht verdienen in het kader van het Sociaal Impulsfonds.
- Op dit moment werkt de provincie mee aan een omgevingsanalyse ten behoeve van een intergemeentelijk beleidsplan voor Ginge-lom, Nieuwerkerken en Sint-Truiden.
- De provincie werkt aan een buurtatlas voor Limburg.
- Door de provincie werd de ondersteuning bepleit door het subregionaal tewerkstel-tingscomité van de SIF-gemeenten die willen werken aan tewerkstelling.
- De gemeenten worden geholpen door de provincie bij het ontwikkelen van evaluatie-indicatoren.

Oost-Vlaanderen

- Eerstdaags en op vraag van de lokale bestu- ren zal de provincie Oost-Vlaanderen star- ten met het organiseren van een overleg en uitwisseling met gemeenten met een gelijk- aardig profiel (in eerste instantie met een gelijke grootte). Ook zal de piste van een permanent OCMW-overleg op regionaal niveau worden afgetast.

**Vraag nr. 69
van 27 januari 1997
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL**

"Jeunes talents"-namiddag Linkebeek – Toepas- sing taalwetgeving

In het gemeentelijk tijdschrift van Ukkel, Le Wol- vendael, kan men in het januarinum- mer op blz. 27 lezen dat de schepenen van Cultuur van Ukkel en Linkebeek samen de jongeren van beide gemeen- ten die muziek, dans, declamatie of dramatische kunst studeren, op 23 maart uitnodigen tot deelna-

me aan een namiddag voor "jeunes talents" in de Hoeve het Holleken van Linkebeek. Deze mede- deling in het tijdschrift Le Wolvendael gebeurde alleen in het Frans.

1. Staat deze gemeentelijke activiteit open voor de Nederlandstalige bevolking uit Linkebeek (en Ukkel) ?
2. Is de organisatie en de gemeentelijke publiciteit rond deze activiteit vanwege de gemeente Lin- kebeek conform de taalwet gebeurd ?
3. Voldoet deze samenwerking tussen de gemeen- ten Ukkel en Linkebeek aan alle wettelijke ver- eisten ?
4. Welke maatregelen om de wettelijkheid te her- stellen heeft de minister genomen indien er onwettelijke stappen werden gezet door de gemeente Linkebeek in het kader van dit evene- ment ?

Antwoord

Vooreerst wil ik stellen dat het gemeentelijk tijd- schrift waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordi- ger verwijst, uitgaat van een gemeente waarover ik geen toezichtsbevoegdheid heb.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft voor het overige een concreet geval op het oog dat mij als toezichthoudende overheid voorsnog niet bekend is.

Ik vraag de gouverneur van de provincie Vlaams- Brabant hieromtrent een onderzoek in te stellen en mij de resultaten ervan mee te delen.

Tot slot verwijs ik naar mijn antwoord op de actu- ele vraag van de heer Joris Van Hauthem over het nakend samenwerkingsakkoord tussen de gemeen- ten Sint-Pieters-Woluwe en Wezembeek-Oppem, waarbij ik stelde dat ik terzake zal doen wat binnen mijn bevoegdheid ligt (Handelingen nr. 6 van 9 oktober 1996, blz. 17).

**Vraag nr. 70
van 31 januari 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN**

Armoedeconferentie 1996 – Huisvesting

De Interministeriële Conferentie voor Sociale Integratie van 9 oktober 1996 stond in het teken van het thema "huisvesting".

De problematiek van de prijs- en kwaliteitsnormering op de woningmarkt heeft een bijzondere dimensie naar "armen" toe.

1. Welke voorstellen m.b.t. de huisvesting in het algemeen en m.b.t. de prijs- en kwaliteitsnormering in het bijzonder werden er besproken ?
2. In welke begeleiding wordt er voorzien om een maximaal effect op het terrein te bereiken ?
3. Binnen welke termijn worden de genomen maatregelen ten uitvoer gebracht ?

Antwoord

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volledige rapport van de Interministeriële Conferentie voor Sociale Integratie van 9 oktober 1996, waarin het thema "huisvesting" een dominante rol vervult.

Het rapport geeft een duidelijk overzicht van de voorstellen, de begeleiding en, waar mogelijk, de termijnen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 71 van 31 januari 1997 van mevrouw VEERLE HEEREN

Sociale huisvesting – Kandidaat-huurders met huurschuld

In de praktijk ondervinden sociale bouwmaatschappijen vaak problemen met ex-huurders die bij hen een openstaande schuld hebben. Op basis van de huidige reglementering is de bouwmaatschappij verplicht ex-huurders met huurschulden opnieuw in te schrijven als kandidaat-huurder, indien ze daartoe een aanvraag krijgt.

Indien de bouwmaatschappij de woning slechts wenst toe te wijzen nadat de kandidaat-huurder zijn openstaande schuld heeft afgelost, zal zij een gemotiveerde vraag tot afwijking van de toelatings- en/of toewijzingsvoorwaarden moeten richten aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Deze aanvraag kan slechts worden gesteld op het ogenblik

van toewijzing van een bepaalde woning aan de ex-huurder.

1. In welke mate kan een afwijking van de toelatingsvoorwaarden worden toegestaan waardoor een ex-huurder met openstaande schuld bij de sociale bouwmaatschappij zich pas opnieuw kan inschrijven na aflossing van de openstaande schuld ?
2. Is de bouwmaatschappij verplicht om in een situatie van openstaande schuld van de kandidaat-huurder een afwijking bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij aan te vragen ?
3. Heeft de minister reeds maatregelen genomen of uitgewerkt om deze problematiek wettelijk te regelen en zo ja, welke ?

Antwoord

1. In tegenstelling tot wat de vraag laat uitschijnen, voorziet het sociale huurbesluit van 29 september 1994 niet in de mogelijkheid om via zogenaamde negatieve afwijkingen de inschrijving of de toelating van wanbetalers tot een sociale woning te weigeren, zelfs niet wanneer deze weigering slechts geldt tot betaling van uitstaande schulden.

Artikel 4 § 1 van het sociale huurbesluit laat er geen twijfel over bestaan dat er, naast de voorwaarden inzake leeftijd, inkomen en onroerend bezit, geen bijkomende eisen kunnen worden gesteld bij de inschrijving als kandidaat-huurder.

De mogelijkheid om afwijkingen aan te vragen, kan evenmin worden gebruikt om bijkomende eisen te stellen, maar heeft enkel tot doel om in individuele gevallen, waarvoor bijzondere omstandigheden van sociale aard kunnen worden ingeroepen, af te zien van de toepassing van een of meerdere in het sociale huurbesluit gestelde voorwaarden inzake leeftijd en onroerend bezit en/of de normale toewijzingsregels. De mogelijkheid om negatieve afwijkingen toe te laten werd tijdens de voorbereiding van het sociale huurbesluit bewust geweerd.

2. Deze vraag is zonder voorwerp, aangezien geen negatieve afwijkingen mogelijk zijn.
3. Niet de verplichting om een wanbetaler die zich na opzeg weer inschrijft als kandidaat-huurder, maar veeleer de huuropzeg aan een wanbetaler

is een probleem, waarvoor vanuit beleidsperspectief oplossingen dienen te worden aange-reikt om het grondwettelijk recht op wonen maximaal te garanderen.

De opzeg is een sanctionerende maatregel die de wanbetaler verplicht gedurende de wachttermijn tussen herinschrijving en nieuwe toewijzing een onderkomen te zoeken in een duurdere en/of kwalitatief mindere woning van de privé-woningmarkt. In een sociaal huisvestingsbeleid moeten sanctionerende maatregelen die gericht zijn op het (tijdelijk) ontnemen van het recht op een sociale woning, tot een minimum worden beperkt, en dient meer plaats te worden ingeruimd voor maatregelen die het probleem van de wanbetaling vroegtijdig aanpakken, bijvoorbeeld via tussenkomst van het OCMW en andere vormen van woonbegeleiding.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 97
van 20 januari 1997
van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Medisch-pedagogische instituten – Rechtstreekse inning kinderbijslag

De erkenning door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap geeft de vrije gesubsidieerde medisch-pedagogische instituten (MPI's) de mogelijkheid om twee derde van de verhoogde kinderbijslag rechtstreeks te innen bij de uitkeringsinstellingen. Dit bedrag volstaat nagenoeg om de opnamekosten (momenteel 418 frank per dag) te dekken.

Een MPI van het gemeenschapsonderwijs (MPIGO) dat niet erkend is door de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, kan daarentegen geen aanspraak maken op een rechtstreekse afhouding van de verhoogde kinderbijslag. Dit is een behoorlijke discriminatie. De verhoogde kinderbijslag komt bij de ouders terecht, maar wordt niet altijd voor de kinderen gebruikt. De MPIGO's die proberen de achterstallige kostengelden te innen, komen veelal van een kale reis thuis. Onder-tussen moeten de MPIGO's wel hun eigen – beperkte – middelen gebruiken om deze kinderen te onderhouden (maaltijden, uitstappen, soms kle-dij...).

Welke stappen heeft de minister reeds gezet om deze discriminatie te verhelpen ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 98
van 20 januari 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Algemeen Verslag over de Armoede – Verspreiding

Tijdens de hoorzittingen naar aanleiding van de oprichting van een kinderdienst werd een vertegenwoordiger van de Vierde-Wereldbeweging gehoord. Hij verwoordde de verwachtingen van arme gezinnen. Hierbij greep hij herhaaldelijk terug naar het Algemeen Verslag over de Armoede (AVA), dat volgens hem te weinig verspreid was.

Beschikt de minister over een budget om dit Algemeen Verslag over de Armoede te verspreiden in bredere kring, zodat iedereen kennis kan nemen van de moeilijkheden en de mogelijkheden die in dit verslag zijn verwoord ?

Antwoord

In opdracht van de minister van Sociale Integratie kwam in 1994 het Algemeen Verslag over de Armoede tot stand, als resultaat van twee jaar werk dat werd verricht door de Koning Boudewijnstichting, in samenwerking met de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten en ATD-Vierde Wereld (Aide à Toute Détresse).

Bij het verschijnen van het AVA werd er ruim bekendheid aan gegeven, onder meer door een persconferentie en door aankondiging en bespreking in de pers. Ook nadien kwam het AVA nog geregeld in de media, naar aanleiding van bepaalde acties of beleidsmaatregelen.

De Koning Boudewijnstichting verzorgt zelf de verspreiding van het Algemeen Verslag. Uit inlichtingen bij hen ingewonnen blijkt dat het Algemeen Verslag over de Armoede op een zeer ruime wijze werd verspreid.

Van de totale oplage van 2.975 exemplaren waren er eind januari 1997 2.470 exemplaren verspreid.

Ook de synthese van het Algemeen Verslag kende een ruime verspreiding. Van de totale oplage van 2.770 exemplaren zijn er reeds 1.922 exemplaren in omloop.

Ik kan dan ook stellen dat praktisch gezien iedereen in Vlaanderen die interesse heeft voor het armoedevraagstuk in de gelegenheid was en is om een exemplaar te verkrijgen.

Voor het ogenblik lijkt het dan ook niet aangewezen een bijkomende uitgave te overwegen. Indien dit in de toekomst toch nodig zou blijken, dan zullen daartoe zeker de nodige initiatieven worden genomen.

Vraag nr. 99
van 20 januari 1997
van mevrouw SONJA BECQ

Nieuwe spelling – Cursussen sociaal-cultureel werk

In het raam van de invoering van de nieuwe spelling werden vanuit het departement Cultuur ook initiatieven genomen om – naast brochures, tv- en radiospots – via het sociaal-cultureel werk de nieuwe spelling op een systematische manier bij de bevolking te brengen. Het is immers niet eenvoudig om zich deze regels eigen te maken zonder enige begeleiding.

Zo werd een lessenreeks uitgewerkt en worden lesgevers opgeleid. Kostprijs hiervan : 50.000 frank (aanmaak cursus) en twee miljoen subsidiëringmogelijkheid.

1. Hoeveel lesgevers meldden zich tot op heden ? Hoeveel worden er reeds opgeleid ?
2. Hoeveel en welke organisaties hebben van deze mogelijkheid gebruik gemaakt in de loop van 1996 ?
3. Hoeveel cursussen vonden plaats in de loop van 1996 en hoeveel mensen namen deel aan deze sessies ? Hoeveel zijn er nog gepland voor 1997 ?
4. Kan ook het onderwijs (de leerkrachten of plaatselijke oudercomités die niet noodzakelijk aangesloten zijn bij een officiële oudervereniging) van deze subsidiemogelijkheid gebruikmaken ?

Antwoord

1. Tot op heden werden, door bemiddeling van het Vlaams Centrum voor Volksontwikkeling (VCVO), 145 lesgevers gemeld die allen de opleiding volgden.

Een nieuwe aangevulde lijst is thans in voorbereiding.

2. In 1996, met aanvang vanaf de maand november, hebben 36 organisaties gebruik gemaakt van een lesmogelijkheid. De spreiding naar de organisaties toe is als volgt : 22 in de verenigingssector, 10 instellingen en 1 dienst.
3. Er vonden 33 cursussen plaats in 1996, met 40 sessies en een geregistreerde deelname van 598 verschillende personen. Voor 1997 is de planning lopende en kan onmogelijk worden voorspeld hoever dit zal leiden. Tot op heden zijn er voor 1997 reeds 74 aanvragen bevestigd en 34 in voorbereiding.
4. De subsidiemogelijkheid is voorbehouden voor de organisaties die het voorwerp uitmaken van een erkenning krachtens de respectievelijke decreten van de verenigingen en de instellingen voor volksontwikkelingswerk en de diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

Vraag nr. 101
van 23 januari 1997
van de heer GEORGES CARDOEN

Klimkoersen voor wielersporters – Beslissing KBWB

Door de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond wordt aan bepaalde Vlaamse organisatoren van wielervedstrijden meegedeeld dat klimkoersen voor junioren nationaal worden vastgelegd en plaatsvinden in het Waalse landsdeel.

Deze nogal eigenaardige beslissing verrast wielersporters in Vlaanderen bijzonder. Ook in Vlaanderen bestaan namelijk heel wat hellingen die geregeld door wielersporters worden aangedaan ; denk maar aan de Muur van Geraardsbergen, de Bosberg in Galmaarden en zovele andere.

Kan de minister, die bevoegd is voor de sport in Vlaanderen, mededelen op welke basis en volgens welke criteria klimkoersen voor junioren binnen Vlaanderen worden geweigerd ?

Antwoord

Uit de informatie ingewonnen bij de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond blijkt dat bij het opstellen van de nationale wielerkalender 1997 voor junioren de klimkoersen werden toegewezen aan Waalse organisatoren.

De organisatie van klimkoersen is gekoppeld aan specifieke voorwaarden, zoals de minimale lengte van het klimparcours en de gemiddelde stijgingsgraad. De hellingen in Vlaanderen, die weliswaar geregeld door wielerkampen worden aangedaan, voldoen blijkbaar niet aan de gestelde voorwaarden.

Anderzijds is het zo dat in de nationale wielerkalender 1997 voor junioren de tijdritten werden toegewezen aan Vlaamse organisatoren.

**Vraag nr. 102
van 24 januari 1997
van mevrouw NELLY MAES**

Kinderopvang – Subsidies FCUD

In de sociale programmawet van 29 april 1996 (artikel 62) kondigt het federale parlement de opheffing van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten aan (FCUD). Dit Fonds is ingesteld bij de RKW (Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers) en subsidieert onder meer buitenschoolse opvang, kinderopvang van 0-3-jarigen en een deel van "familiehulp".

De federale overheid wil deze bevoegdheid overdragen aan de gemeenschappen omdat ze nauw aansluit bij hun bevoegdheden inzake gezinsbeleid. De financiering van dit Fonds gebeurt echter op basis van werkgevers- en werknemersbijdragen op het brutoloon. De gemeenschappen beschikken niet over de bevoegdheid om deze bijdragen te innen. Een nieuw op te richten Vlaams Fonds moet dus op zoek gaan naar een alternatieve financiering.

Ondanks het feit dat er blijkbaar nog geen oplossing in zicht is voor dit probleem, is er een koninklijk besluit in de maak dat tegen einde juni 1997 een einde maakt aan de subsidiëring van de kinderdagverblijven door het Fonds. Dit zorgt voor heel wat onrust, onder andere bij de gesubsidieerde kinderdagverblijven en de buitenschoolse kinderopvang, die zo een deel van hun inkomsten zien verdwijnen.

Heeft de minister hierover reeds overleg gepleegd met zijn federale collega ? Is er een oplossing in de maak om de continuïteit van de werking van het Fonds of van een gelijkaardige Vlaamse instelling naar de kinderdagverblijven toe te verzekeren ? Wat zijn de voorstellen van de minister terzake ?

Antwoord

Vanuit de vraagstelling wil ik vooreerst een aantal preciseringen aanbrenge, op basis van het jaarverslag 1995 van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers, wat het FCUD betreft.

Het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten werd in de schoot van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers opgericht door de wet van 20 juli 1971, met de bedoeling de toegang van de op kinderdagverblijven gerechtigde werknemersgezinnen tot bepaalde voordelen van collectieve aard te vergemakkelijken.

Traditionele opdrachten

De Rijksdienst verleent via het Fonds :

- aan *kinderdagverblijven* werkingssubsidies voor de dagopvang, de opvang buiten de normale werktijden en de opvang van zieke kinderen, evenals leningen tegen verminderde rentevoet om kribben te bouwen, te verbouwen of in te richten ;
- aan *diensten voor gezins- en bejaardenhulp* werkingssubsidies voor gezins- en bejaardenhulp en voor de opvang van zieke kinderen, en ook subsidies als tussenkomst in de verplaatsingskosten van de gezins- en bejaardenhulpsters ;
- aan *diensten voor onthaalgezinnen* werkingssubsidies voor de opvang van zieke kinderen.

De toekenning van deze voordelen is onderworpen aan voorwaarden, waaronder voornamelijk de te verlenen garantie inzake toegang tot deze voordelen van rechthebbenden in het kinderdagverblijfsstelsel voor werknemers.

Door de koninklijke besluiten van 2 juli 1991 zijn sedert 1 januari 1991 de regels inzake het verlenen van toelagen aan de betrokken instellingen en diensten gewijzigd.

Het FCUD verleent aan kinderbewaarplaatsen een forfaitaire toelage per aanwezigheidsdag van een kind uit een werknemersgezin, ongeacht het

bedrag van de exploitatiekosten die moeten worden gedekt, en aan diensten voor gezins- en bejaardenhulp een forfaitaire toelage per uur gepresteerd door een gezins- of bejaardenhelp(st)er in een gezin dat kinderbijslag voor werknemers geniet of genoten heeft, ongeacht het bedrag van de loonlast.

In de loop van 1991 heeft de wetgever de werksfeer van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen uitgebreid.

Op grond van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 kan de Rijksdienst namelijk toelagen verlenen voor de opvang van zieke kinderen en voor de opvang van kinderen van 0 tot 3 jaar buiten de normale werktijden.

Het Fonds verleent, wat de opvang van zieke kinderen betreft, aan kinderdagverblijven, aan diensten voor gezins- en bejaardenhulp en aan diensten voor opvanggezinnen een forfaitair bedrag per aanwezigheidsdag voor maximaal acht dagen per kind en per maand.

Het Fonds verleent eveneens aan kinderdagverblijven een subsidie in de vorm van een forfaitair bedrag per aanwezigheidsdag van minder of meer dan vijf uur, voor de opvang van kinderen buiten de normale openingsuren van de instelling, de normale openingsuren niet meegerekend.

Buitenschoolse kinderopvang

Reeds tijdens het dienstjaar 1993 nam het Beheerscomité kennis van het interprofessioneel akkoord 1993-1994 en meer bepaald van de initiatieven inzake kinderopvang.

Voor het dienstjaar 1994 waren de werkgevers verplicht een bijdrage van 0,05 % te storten, berekend op basis van de bezoldiging van de werknemer. Deze bijdrage was toegewezen aan het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten en was bestemd voor de promotie van kinderopvanginitiatieven.

De projecten betroffen bij voorrang de buitenschoolse opvang, dus de opvang tijdens de schoolvakanties, evenals voor en na de school en op woensdagnamiddag, zonder uitsluiting van de opvang van kinderen van 0 tot 3 jaar.

Ook voor de jaren 1995-1996 werd een interprofessioneel akkoord gesloten.

Huidige toestand

Bij gebrek aan een nieuw interprofessioneel akkoord van 1997-1998 werd op 27 januari 1997 een koninklijk besluit genomen (Belgisch Staatsblad 13 februari 1997), waarbij in artikel 8 van de werkgevers voor de jaren 1997 en 1998 een bijdrage van 0,05 % gevraagd wordt, berekend op grond van het loon van de werknemer. Deze bijdrage wordt toegewezen aan het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten en is bestemd voor de tussenkomst in de loonkosten en in de werkskosten voor de opvang van kinderen van 0 tot 3 jaar, alsmede voor buitenschoolse opvang.

Theoretisch is er dus opnieuw een zekerheid voor dit en volgend jaar voor de genoemde opdrachten.

Ook voor de zogenaamde traditionele opdrachten is er een oplossing. Voor het eerste semester voorziet het genoemde koninklijk besluit in artikel 11 in een voorafname uit de reserves van de werkgeversbijdragen van 325 miljoen. In de tweede jaarhelft wordt eenzelfde bedrag uit dezelfde reserves voorbehouden, in de mate dat de gemeenschappen in hun begroting van 1998 de nodige bepalingen hebben getroffen voor de overname van deze initiatieven. Voor de Vlaamse Gemeenschap stelt deze overname geen probleem voor de werksubsidie van de dagopvang, de opvang buiten de normale werktijden en de opvang voor zieke kinderen, en evenmin voor de leningen tegen verminderde rentevoet, aangezien de nodige middelen zelfs voor dit jaar reeds waren begroot in de dotatie van Kind en Gezin.

Zoals het er nu naar uitziet, zal slechts de helft van het jaar 1997 dienen te worden gefinancierd.

Wat de diensten voor gezins- en bejaardenhulp betreft, rijst wel een probleem.

Ik zal dit bij de begrotingsbesprekingen van 1998 kunnen inbrengen.

Of er in hoofde van het FCUD een financieringsprobleem zal rijzen voor de buitenschoolse opvang, kan ik heden onvoldoende inschatten. Op mijn initiatief werd langs diverse wegen informatie opgevraagd en ik heb verschillende contacten gelegd met de federale overheid.

Zodra de juiste gegevens bekend zijn, zal ik ook het Vlaams Parlement hierover inlichten.

Vraag nr. 109
van 31 januari 1997
van de heer JACQUES TIMMERMANS

Jeugdverenigingen – Infrastructuursubsidies

Binnen het kader van echt jeugdwerkbeleidsplan komen jeugdverenigingen in aanmerking voor verschillende subsidieregelingen (onder andere werkings-, infrastructuur- en vormingssubsidies).

Indien een jeugdvereniging een huurcontract afsluit voor het gebruik van een gebouw uit de privé-sector kan zij een tegemoetkoming krijgen voor infrastructuurwerken aan dat gebouw. Het gaat hier voornamelijk om werken ten laste van de verhuurder.

Sommige jeugdverenigingen zijn echter gehuisvest in openbare gebouwen of stadsgebouwen, waarvoor ze met de bevoegde overheid een huurovereenkomst hebben afgesloten. Aldus kan dit worden beschouwd als particuliere jeugdinfrastructuur.

Komen deze jeugdverenigingen eveneens in aanmerking voor infrastructuursubsidies ?

Zo neen, vanwaar het onderscheid ?

Antwoord

Artikel 7 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid stelt enerzijds dat de subsidies die de gemeentebesturen (en de Vlaamse Gemeenschapscommissie) ontvangen krachtens dit decreet onder andere kunnen worden gebruikt voor de subsidiëring van de kosten voor de bouw, de verbouwing en het onderhoud van particuliere jeugdinfrastructuur. Anderzijds geldt dat zij niet kunnen worden aangewend voor overheidsinfrastructuur. In de toelichting (Vlaamse Raad – Stuk 226 (BZ 1992), nr 1, blz. 22) wordt als motivering hiervoor gegeven dat voor de bouw en de verbouwing van overheidsinfrastructuur reeds in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap middelen werden uitgetrokken op basis van het decreet van 20 maart 1991 betreffende het investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan.

Ik ben het niet eens met de interpretatie dat overheidsinfrastructuur gehoord door een particuliere vereniging kan worden beschouwd als particuliere infrastructuur.

Ik wil er evenwel op wijzen dat de middelen die krachtens het decreet van 9 juni 1993 worden toegekend aan de gemeentebesturen wel kunnen worden gebruikt voor de subsidiëring van huurderskosten (daar deze als werkingskosten kunnen worden beschouwd), ook wanneer de betrokken vereniging gehuisvest is in overheidsinfrastructuur.

Vraag nr. 111
van 3 februari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Bibliotheekdecreet – In gebreke blijvende gemeenten

Reeds meer dan tien jaar verplicht het bibliotheekdecreet de Vlaamse gemeenten een plaatselijke openbare bibliotheek (POB) te openen. Een aantal Vlaamse gemeenten bleef echter in gebreke. Ze lieten na een plaatselijke openbare bibliotheek op te richten die voldoet aan de criteria van het bibliotheekdecreet.

1. Welke Vlaamse gemeenten hebben nog niet voldaan aan de decretale verplichting om een POB op te richten ?
2. Welke argumenten halen de betrokken gemeenten aan om zich te onttrekken aan de decretale verplichting ?
3. Welke stappen heeft de minister ondernomen om deze gemeenten te wijzen op hun verplichtingen terzake ?
4. Heeft hij reeds sancties genomen tegen de betrokken gemeenten ? Zo ja, welke ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Volgende Vlaamse gemeenten hebben zich tot nu toe nog niet in regel gesteld met de wetgeving inzake het openbaar bibliotheekwerk :

- provincie Limburg : Halen en Voeren ;
- provincie Oost-Vlaanderen : Horebeke, Kluisbergen, Sint-Martens-Latem, Wortegem-Petegem en Wichelen ;

- provincie Vlaams-Brabant : Bekkevoort, Bever, Boortmeerbeek, Drogenbos, Herne, Kraainem, Linkebeek en Steenokkerzeel ;
- provincie West-Vlaanderen : Bredene, Heuveland, Lo-Reninge, Meulebeke en Vleteren.

Momenteel is bepaald dat uiterlijk op 1 januari 1998 elke gemeente van het Vlaams Gewest moet beschikken over een krachtens het bibliotheekdecreet erkende openbare bibliotheek.

In elk geval is het zo dat alle betrokken gemeenten individueel door de bevoegde administratie worden begeleid naar een erkenning toe. Hierbij mag worden aangenomen dat voor het merendeel van de voormelde twintig gemeenten een erkenning per 1 augustus 1998 mogelijk zal zijn.

Een eventuele sanctionering kan dan ook slechts worden bekeken na het verstrijken van de gestelde limietdatum.

Formeel gezien heeft in elk geval nog geen enkele gemeente te kennen gegeven niet aan de opgelegde verplichting te willen voldoen.

**Vraag nr. 112
van 3 februari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS**

Privaatrechtelijke gemeentelijke bibliotheken – Subsidiëringsbeleid

Reeds meer dan tien jaar verplicht het bibliotheekdecreet de Vlaamse gemeenten een plaatselijke openbare bibliotheek (POB) te openen. Hiertoe kunnen de gemeenten eventueel privaatrechtelijke bibliotheken overnemen.

In een aantal Vlaamse gemeenten bleef – naast de decretaal verplichte openbare bibliotheek – een privaatrechtelijke bibliotheek actief. Deze gemeenten worden gesubsidieerd voor hun POB, terwijl ook de privaatrechtelijke bibliotheken binnen hun gemeentegrenzen nog steeds subsidies krijgen (zie bijlage).

1. Is de minister op de hoogte van deze dubbele subsidiëring van openbare én privaatrechtelijke bibliotheken die actief zijn in eenzelfde gemeente ?

Zo ja, vindt hij deze dubbele subsidiëring verantwoord ? Welke argumenten haalt hij hiervoor aan ?

Zo neen, kan de minister – aan de hand van de bijgevoegde lijst – controleren of in eenzelfde gemeente zowel openbare als privaatrechtelijke bibliotheken worden gesubsidieerd ?

2. Kunnen volgens de minister geen vraagtekens worden geplaatst bij de subsidiëring van een privaatrechtelijke bibliotheek in een gemeente waar reeds een POB actief is die wordt gesubsidieerd met gemeenschapsgeld ?

3. Heeft de minister reeds stappen ondernomen om het systeem van dubbele subsidiëring voor privaatrechtelijke en openbare bibliotheken in eenzelfde gemeente te herzien ?

Zo ja, welke termijn stelt hij hiervoor voorop ?

Zo neen, welke motivatie geeft de minister voor het handhaven van de huidige regeling ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat momenteel nog in dertien Vlaamse gemeenten één of meer erkende privaatrechtelijke decreetbibliotheken bestaan, naast een erkende gemeentelijke openbare decreetbibliotheek.

Deze bibliotheken waren reeds actief in gemeenten waar nog geen gemeentelijk initiatief bestond, of hadden een specifieke werking gericht op afgelegen kernen of wijken. Doordat zij veel sterker uitgebouwd waren dan de vroeger traditionele wet'21-bibliotheken, hebben zij ook een erkenning kunnen krijgen. Hierdoor kunnen zij ook aanspraak maken op de subsidies zoals die vanuit de Vlaamse Gemeenschap worden toegekend.

Daarnaast moet de gemeente waar zij zijn gevestigd ook instaan voor de financiering van de collectie volgens de normen bepaald in het bibliotheekdecreet.

Het is uiteraard niet aangewezen dat binnen de gemeente beide types van bibliotheek langs elkaar heen zouden functioneren. In de praktijk is het wel zo dat tussen een aantal bibliotheken op vrijwillige basis reeds afspraken worden gemaakt over een aantal zaken, zij het dat dit tot nu toe niet overal is gebeurd.

Het is echter mijn bedoeling om in het nieuwe bibliotheekdecreet dat binnenkort zal worden voorgelegd, een verplichte samenwerkingsovereenkomst op te leggen, waarbij in elk geval werking en collectiebeheer worden geregeld. Uiteraard blijft

de mogelijkheid bestaan dat een privaatrechtelijke bibliotheek volledig wordt geïntegreerd in de gemeentelijke structuur.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 14
van 20 januari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Werken in Brussel – Pendelverkeer

Pendelarbeid vanuit Vlaanderen naar Brussel gebeurt hoofdzakelijk per trein.

Alleen in Vlaams-Brabant geniet de auto de voorkeur. Nochtans is dit niet te wijten aan het aanbod. Halle en Asse bijvoorbeeld hebben een zeer goede verbinding met Brussel, zowel per spoor als per bus, en toch scoort het openbaar vervoer er slecht.

1. Werden er studies gemaakt om de oorzaak daarvan te vinden ?
2. Zo neen, acht de minister een onderzoek naar de oorzaken hiervan niet aangewezen ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 15
van 24 januari 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwen in beleidsorganen en adviesraden – Maatregelen

In het kader van Agenda 21 van de UNO-conferentie van Rio over milieu en ontwikkeling werd een rapport opgemaakt met de inventaris van cijfergegevens en problemen in verband met kansen voor vrouwen.

Opvallend knelpunt is onder andere de lage vertegenwoordiging van vrouwen in beleidsorganen en adviesraden.

Welke beleidsorganen en adviesraden werden sinds het aantreden van deze regering samengesteld en welke maatregelen werden tot nu toe genomen om dit knelpunt bij deze organen weg te werken ?

Antwoord

Ik geef hierna een overzicht van de nieuw samengestelde beleidsorganen en adviesraden sinds het aantreden van deze regering, evenals het percentage vrouwen dat hierin zetelt.

- De Adviesraad voor de Laureaatvorming in de sector van de Beeldende Kunsten : 10 leden, waarvan 1 vrouw = 10 % ;
- Adviescommissie Ontwikkelingssamenwerking : 5 leden, waarvan 2 vrouwen = 40 % ;
- Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid : 9 leden, waarvan 1 vrouw = 11 % ;
- Vlaamse Gezondheidsraad : 36 leden, waarvan 19 vrouwen = 52,7 % ;
- Vlaamse Adviesraad Erkenning Verzorgingsvoorzieningen : 16 leden, waarvan 6 vrouwen = 37,5 % ;
- raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap : 21 leden, waarvan 6 vrouwen = 28,5 %.

Bij deze samenstellingen blijkt dat voor twee belangrijke beleids- en adviesorganen, namelijk de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en de Vlaamse Gezondheidsraad, een vrouwelijke voorzitter werd aangesteld, waaruit we kunnen besluiten dat er op dit terrein reeds vooruitgang wordt geboekt. Uit deze cijfers blijkt dat vrouwen langzaam maar zeker een vaste plaats verwerven op het besluitvormingsniveau.

Uiteraard wil ik ook verwijzen naar het ontwerp decreet over de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen, dat momenteel voor advies bij de Raad van State berust en dat we eerlang aan het Vlaams Parlement wensen voor te leggen. Dit decreet bepaalt dat naast de nieuw opgerichte adviesorganen ook

de bestaande een evenwichtige vertegenwoordiging dienen te respecteren. Dit houdt met name in dat nog maximaal twee derde van de leden van een adviesorgaan van hetzelfde geslacht mag zijn. Verder bereid ik momenteel een soortgelijk decreet voor in het kader van de beleidsorganen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 18
van 2 oktober 1996
van de heer MARC OLIVIER

Toerisme Vlaanderen – Marketingbeleid

Toerisme Vlaanderen wil het toerisme in Vlaanderen en Brussel ontwikkelen als bron van welvaart en welzijn voor de bevolking. De werking van Toerisme Vlaanderen is sterk gericht op marketing, informatie en productontwikkeling.

Het marketingbeleid voor het buitenland steunt op het Internationaal Toeristisch Marketingplan (TMP) van 1994. Dat bakent drie macroproducten af (Groen Vlaanderen, Kust en Kunststeden) en stelt onze vier buurlanden, Italië en Spanje prioritair als actiegebied.

Voor de komende jaren zou ook de binnenlandse markt worden aangeboord, waarvoor een apart marketingplan in voorbereiding zou zijn.

1. Welke acties werden in het kader van het Internationaal Toeristisch Marketingplan ondernomen in het buitenland, opgesplitst per land? Wat was de inhoud van deze acties en wat was hun kostprijs?
2. Hebben deze acties geleid tot een grotere toeristen-instroom uit het actiegebied?
3. Werde het apart marketingplan voor de binnenlandse markt reeds opgesteld en zo ja, – wat zijn de krachtlijnen van dit plan?

4. Toerisme Vlaanderen zou werken aan formules voor korte vakanties in Vlaanderen, waarvoor nog een groot potentieel bestaat. Hoeveel dergelijke formules werden reeds uitgewerkt en waarop hebben zij betrekking?

Antwoord

1. Het Internationaal Toeristisch Marketingplan stippelt een strategie uit voor de betrokken markten evenals een methode om de marketingactiviteiten van Toerisme Vlaanderen te optimaliseren. Alle activiteiten in het buitenland worden door het TMP beheerst. Het is dus niet zo dat er bepaalde activiteiten specifiek in het kader van dit plan worden ondernomen.

Om een concrete indruk te geven van de marketingactiviteiten van Toerisme Vlaanderen vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage** een overzicht van de geplande marketingacties 1997, onderverdeeld per buitenlandse markt en per macroproduct.

Wat de kostprijs van de marketingactiviteiten betreft, verwijs ik naar de begroting van Toerisme Vlaanderen. De meest relevante cijfers hierin zijn de volgende :

Artikel 511.02.01

Personeel in contractueel rechtsverband buitenland	64.000.000 frank
--	------------------

Artikel 523.01

Allerhande kosten voor publicaties, propaganda en publiciteit	232.615.000 frank
---	-------------------

Artikel 523.10

Uitgaven ter uitvoering van het Toeristisch Marketingplan en voor de promotie van toerisme (extra dotatie)	60.200.000 frank
--	------------------

2. De toeristen-instroom wordt gemeten aan het aantal overnachtingen dat wordt geregistreerd door het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS). Uit de overnachtingcijfers 1995 blijkt dat, vergeleken met 1994, er een duidelijke vooruitgang is van het aantal buitenlandse overnachtingen. Die is meer uitgesproken in Vlaanderen en in Brussel dan in Wallonië, alhoewel het TMP door de beide gemeenschappen wordt toegepast.

Totaal aantal buitenlandse overnachtingen (NIS)

	1994	1995	Evolutie
België	13.179.971	13.877.662	+ 5,3 %
Vlaanderen	7.412.425	7.827.519	+ 5,6 %
Brussel	3.114.158	3.298.306	+ 5,9 %
Wallonië	2.653.388	2.751.837	+ 3,7 %

In 1995 werd in Vlaanderen en Brussel samen een stijging van het aantal overnachtingen met 599.242 vastgesteld, dit is 5,7 %.

3. Het marketingplan voor de binnenlandse markt is nog in voorbereiding. Over de krachtlijnen ervan moet nog verder overleg plaatsvinden met de toeristische sector.
4. Sinds vele jaren worden formules voor korte vakanties in Vlaanderen aangeboden via de brochure "Vlaanderen Vakantieland". Deze brochure kent een ruime verspreiding in België zelf en in het buitenland. In de editie 1997, die begin januari verschijnt, worden meer dan 300 arrangementen aangeboden in alle delen van Vlaanderen en met de meest gevarieerde inhoud : stedentrips, korte vakanties aan de Kust en in Groen Vlaanderen, allerlei soorten themavakanties.

Deze vakantieformules worden uitgewerkt door de dienst Productontwikkeling van Toerisme Vlaanderen, in samenwerking met de provincie en gemeentelijke toeristische diensten en met de toeristische bedrijven.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 19
van 2 oktober 1996
van de heer MARC OLIVIER

Belgian Convention and Incentive Bureau – Werking

In 1989 werd door het toenmalige Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT), het Office de Promotion du Tourisme (OPT) – tegenhanger van Toerisme Vlaanderen binnen de Franse Gemeenschap – en de nationale luchtvaartmaatschappij Sabena het Belgian Convention and Incentive Bureau (Becib) opgericht. Deze organisatie heeft als doel de promotie van congressen, meetings en incentives.

1. Hoeveel mensen stelt deze organisatie tewerk ? Hoeveel personeelsleden zijn Nederlandstalig ?
2. Welk bedrag wordt jaarlijks op de begroting uitgetrokken voor de werking van deze organisatie ?
3. Hoeveel congressen en meetings werden de laatste drie jaar door tussenkomst van deze organisatie in het Vlaams Gewest georganiseerd ?

Antwoord

1. In totaal stelt de VZW Becib drie personeelsleden tewerk.
Twee van de drie personeelsleden zijn Nederlandstalig. Het derde personeelslid is Franstalig maar spreekt Nederlands.
2. De bijdrage van Toerisme Vlaanderen in de begroting van de VZW Becib bedraagt vier miljoen frank in 1996.
In de drie voorgaande jaren bedroeg de financiële tussenkomst van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme :

1995 : 4 miljoen fr.
1994 : 3,6 miljoen fr.
1993 : 3,6 miljoen fr.
3. In de jaren 1993-1994-1995 werden, door tussenkomst van Becib, 46 congressen/meetings/incentives naar het Vlaams gewest gehaald, goed voor 7.423 pax in totaal. Het merendeel van die evenementen vond plaats in het jaar zelf of in het volgende jaar ; een beperkt aantal moet nog plaatsvinden, maar werd wel reeds bevestigd.

Uitgaande van een gemiddelde duur per evenement van drie dagen en een dagelijkse besteding per deelnemer van 10.000 frank, kan de macro-economische omzet van deze 46 evenementen voor het Vlaams gewest op 222,690 miljoen frank worden geraamd.

Dit betekent dat de geïnvesteerde subsidie (11,2 miljoen frank voor de periode 1993-1995) goed is voor een multiplicator-effect van x 20.

Vraag nr. 30
van 7 oktober 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Nederlandse studie grensoverschrijdende vaarroute – Betrokkenheid

Is de minister bekend met de plannen om de West-Brabantse vaarroute (Nederland) grensoverschrijdend te maken, onder meer ter bevordering van het watertoerisme ?

Een studie daarover zou worden opgemaakt en in Nederland worden het streekgewest Westelijk Noord-Brabant, het stadsgewest Breda, de provincie Noord-Brabant, zowel Belgische als Nederlandse gemeenten, en de Vlaamse administratie als initiatiefnemers genoemd.

Letterlijk wordt gezegd "Vlamingen naar Brabant trekken", en "Vlaamse wateren aantrekkelijker te maken voor bevaring". Ik neem dus aan dat het om een toeristisch project gaat.

Kan de minister-president meedelen wie precies de studieopdracht heeft gegeven en, zonder op resultaten vooruit te lopen, wat de inhoud is van de gegeven opdracht ? Nog preciezer wil ik vernemen waarom bij dergelijke initiatieven erkende publiekrechtelijke instellingen, zoals Benego (Belgisch-Nederlands Grensoverleg) terzake niet gekend of erkend zijn.

Antwoord

De plannen om de West-Brabantse vaarroute (Nederland) grensoverschrijdend te maken, onder meer ter bevordering van het watertoerisme, zijn bekend bij Toerisme Vlaanderen.

Het betreft hier één van de deelprojecten die begin 1996 uit contacten tussen de Toeristische Federatie Antwerpen en de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Westelijk Noord-Brabant werden opgestart.

Tijdens het eerste bestuurlijk overleg "toerisme" van 21 maart 1996, waarop een lid van het dagelijks bestuur van Benego eveneens aanwezig was, is bepaald dat er in enkele toeristisch-recreatieve deelgebieden zou worden bekeken in welke mate een grensoverschrijdende samenwerking mogelijk is. De werkgroepen die hieruit resulteerden zijn : watersport/rivierstoerisme, verblijfsrecreatie, ruteroutes, fietsroutes/fietstoerisme, voorlichting/informatie en natuurproject Taxandria.

Het deelproject "rivierstoerisme" samengesteld op dit bestuurlijk overleg kreeg de opdracht alle kennis over dit onderwerp te verzamelen om te kunnen komen tot een concreet voorstel. Na toetsing van dit voorstel op het bestuurlijk overleg zou een Interreg II-project worden voorbereid.

In eerste instantie werd in de werkgroep afgesproken dat de studie langs Nederlandse zijde 42.000 gulden zou kosten, de inbreng langs Vlaamse zijde (provinciale federatie Antwerpen) bestond uit 300 werkuren. Pas nadien werd deze regeling aangepast om ook vanuit Vlaanderen een financiële inbreng te doen, namelijk 10.000 gulden, verdeeld onder Promotie Binnenvaart Vlaanderen (5.000 gulden) en provincies Limburg en Antwerpen (elk 2.500 gulden).

De werkgroep heeft momenteel de inventaris zo goed als afgerond en zal een nieuwsbrief met toelichting van het project en de vraag om advies toezenden aan alle betrokken partijen, waaronder Benego. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan vaststellen, zal Benego dus bij het overleg worden betrokken.

Vraag nr. 47 van 28 oktober 1996 van de heer JACKY MAES

Sanering kampeerreinen – Openbaarheid saneringsplannen

Overeenkomstig het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de openluchtrecreatieve verblijven en de hierop toepasselijke uitvoeringsbesluiten, moeten de exploitanten van een kampeerrein dat niet voldoet aan de normen van dit decreet, vanaf 1997 een aanvang nemen met de sanering van hun terreinen. Hiertoe hebben alle betrokken campingexploitanten reeds een saneringsplan moeten indienen bij Toerisme Vlaanderen.

Ik stel evenwel vast dat de eigenaars of huurders van een weekendhuisje (of stacaravan) dat moet verdwijnen ingevolge de geplande sanering, volledig in het ongewisse worden gelaten door de campingexploitanten. Die willen vermoedelijk vermijden dat de kampeerders nog vóór de sanering de camping zouden verlaten, waardoor zij inkomsten zouden moeten derven. Concreet betekent dit dat de mensen die per 1 januari 1997 hun caravan of chalet moeten laten verdwijnen, veelal slechts medio september van dit jaar hun opzeggingsbrief kregen. De eigenaars/huurders die in 1998 en 1999 zullen moet verdwijnen, krijgen voorsnog geen informatie en zullen vermoedelijk slechts drie maanden vooraf worden verwittigd.

De "kleine" kampeerder is hiervan de dupe. Ten eerste krijgt de kampeerder onvoldoende tijd om

een andere standplaats te vinden. Ten tweede werden er door de eigenaars nog onlangs voor tienduizenden franken verbeteringswerken uitgevoerd aan chalets die straks moeten verdwijnen, omdat de campingexploitant hen had verzekerd dat er geen sanering zou komen. Deze misbruiken zijn niet langer toelaatbaar.

Met het oog op de bescherming van de kampeers was het toch aangewezen de betrokken exploitanten te verplichten het saneringsplan uit te hangen op de kampeerterrinen, met aanwijzing van de verblijven die moeten verdwijnen.

Waarom is dit niet gebeurd ?

Moeten de uitvoeringsbesluiten van het campingdecreet niet alsnog worden aangepast, zodat de exploitanten verplicht worden het saneringsplan openbaar te maken vanaf het moment dat het werd goedgekeurd door Toerisme Vlaanderen ?

Antwoord

In tegenstelling met wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger veronderstelt, moeten niet alle terreinen een saneringsplan indienen. De verplichting geldt enkel voor de terreinen die niet over een vergunning beschikken afgeleverd conform de bepalingen van de wet van 30 april 1970. Zij moeten uiterlijk op 31 december 1997 een principiële vergunningsaanvraag hebben ingediend. De aanvraag moet een plan bevatten met een fasering in de tijd, waaruit kan worden opgemaakt dat het terrein binnen twee jaar na het indienen van deze vergunningsaanvraag over een vergunning kan beschikken overeenkomstig het exploitatiebesluit.

Er is geen verplichting voor de exploitanten om dit plan met fasering bekend te maken aan de huurders van de percelen. Toerisme Vlaanderen zal, in het kader van de verdere informatieverstrekking ten behoeve van de sector en de kampeers, de exploitanten in het algemeen verzoeken hun huurders over hun saneringsplannen te informeren en ze er eventueel bij te betrekken. Vanaf het ogenblik dat een vergunning wordt verleend, zijn de exploitanten verplicht bepaalde informatie, onder meer een informatiebord met de terreinindeling, de plaats en nummering van de verschillende percelen, het aantal percelen, ..., duidelijk zichtbaar aan de hoofdingang aan te brengen.

Vraag nr. 48 van 28 oktober 1996 van de heer PETER DESMET

Vlaanderen Fietsroute – Bewegwijzering

Er rijzen blijkbaar heel wat problemen in verband met de bewegwijzering van de Vlaanderen Fietsroute, die onder de bevoegdheid van Toerisme Vlaanderen valt. Sommigen noemen de route een regelrechte ramp. Niet alleen zouden er van bij het begin plaatjes verkeerd zijn opgesteld, bovendien zou de bewegwijzering niet onderhouden worden en er verkommerd bij liggen.

1. Hoeveel heeft de aanleg van de Vlaanderen Fietsroute gekost ?
2. Wie staat er in voor het onderhoud van deze fietsroute ?
3. Wat is er, sinds de aanleg ervan en per jaar, voor het onderhoud van deze fietsroute uitgetrokken op de begroting ? Wat is daarvan effectief besteed ?
4. Is de minister-president op de hoogte van de problemen inzake de bewegwijzering ? Zo ja, wat wordt eraan gedaan ?

Antwoord

1. De aanleg van de Vlaanderen Fietsroute kostte 2.677.410 frank.
2. Het onderhoud van de Vlaanderen Fietsroute wordt door Toerisme Vlaanderen uitbesteed. Via een openbare aanbesteding werd een firma gespecialiseerd in bewegwijzering aangewezen voor grote herstellingen. Per provincie werden afspraken gemaakt voor kleine reparaties (terughangen van een bordje, proper maken). Een voorraad bordjes werd aan elke federatie voor toerisme geleverd.
3. 1992 : realisatie dubbele bewegwijzering van de fietsroute met een minimum aan bordjes ;
1993 : eerste nazicht en bijplaatsen van palen bewegwijzering op advies van de toeristische federaties (kostprijs 1.336.869 frank) ;
1994 : nazicht inclusief trajectwijzigingen ingevolge de merkbaar verbeterende fietspadeninfrastructuur (624.321 frank) ;
1995 : nazicht (kostprijs 28.685 frank) ;
1996 : nazicht (kostprijs 32.425 frank).

De betaling van het nazicht '95 en '96 werd tot op heden niet uitgevoerd door problemen met de correcte uitvoering van de werken.

4. Ik liet door het bedrijf Ernst & Young een audit, doorlichting van de werking van Toerisme Vlaanderen uitvoeren. Het bureau kwam tot de conclusie dat de Vlaanderen Fietsroute door de sector van toeristische diensten als zeer positief wordt ervaren. De verdere uitbouw en optimalisatie van het netwerk van toeristische bewegwijzering zal dan ook de volgende jaren worden voortgezet.

Momenteel wordt gewerkt aan de dwarsverbindingen van de Vlaanderen Fietsroute. Een vrijwilliger onderzocht de Vlaanderenroute op gebreken in de maand augustus. Een grondig nazicht van het oorspronkelijke traject van de Vlaanderen Fietsroute wordt gepland voor 1997.

Vraag nr. 53
van 31 oktober 1996
van de heer MARC OLIVIER

Instellingen jeugd- en sociaal toerisme – Toegankelijkheid gehandicapten

Uit een enquête die vorig jaar werd uitgevoerd door Toerisme Vlaanderen (het vroegere Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme) bleek dat 65 % van de instellingen voor jeugd- en sociaal toerisme niet aangepast was aan gehandicapten.

1. Welke maatregelen werden inmiddels genomen om de toegankelijkheid van vermelde instellingen te verbeteren ?
2. Hoeveel procent van de instellingen voor jeugd- en sociaal toerisme zijn nog steeds niet aangepast aan gehandicapten ?
3. Binnen welke termijn wordt dit probleem verholpen ?

Antwoord

Toerisme Vlaanderen heeft vorig jaar een enquête uitgevoerd inzake de toegankelijkheid voor gehandicapten van de instellingen voor jeugd- en sociaal toerisme. Daaruit bleek inderdaad dat 65 % van de instellingen niet aangepast was aan gehandicapten.

Wat de concrete vragen betreft moet ik het volgende antwoorden.

1. In de infrastructuur gebouwd door Toerisme Vlaanderen wordt sindsdien optimaal rekening gehouden met de toegankelijkheid voor gehandicapten. Geleidelijk aan moeten de nodige aanpassingswerken worden doorgevoerd.

Toerisme Vlaanderen kan zelf niet optreden in de privé-instellingen. Die moeten daartoe zelf het initiatief nemen. Wel zullen geen premiedossiers meer worden goedgekeurd indien geen rekening wordt gehouden met toegankelijkheid voor gehandicapten.

2. Toerisme Vlaanderen heeft sindsdien geen nieuwe bevraging georganiseerd.
3. In opdracht van Toerisme Vlaanderen heeft de firma Ernst & Young een onderzoek gedaan betreffende de toekomstige heroriëntering van het sociaal toerisme. Op basis van dit onderzoek zal ik de nodige maatregelen uitwerken aangaande de verplichting (en tegen welke voorwaarden) om de instellingen die met steun van Toerisme Vlaanderen zijn gebouwd toegankelijk te maken voor gehandicapten.

Vraag nr. 64
van 21 november 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Vlaanderen Fietsroute – Bewegwijzering

In de wegbeschrijving van de Vlaanderen Fietsroute lezen we "dat het hier wel degelijk gaat om een bewegwijzerde lus voor fietstoeristen..." en "het enige wat de fietstoerist moet doen is trappen, sturen en van het landschap genieten...".

In de praktijk klopt dit niet.

De gebruikers ervaren de wegwijzers als te zuinig opgesteld, soms zelfs verkeerd. Bordjes voor verschillende rijrichtingen bevinden zich geregeld op één paaltje. Bordjes ontbreken of staan voorbij de afslag.

De raad van bestuur van het toenmalige Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme, nu Toerisme Vlaanderen, keurde met ingang van 1 januari 1995 nieuwe criteria goed voor toeristische auto- en fietsroutes.

1. Voldoet de Vlaanderen Fietsroute aan deze nieuwe criteria ?

2. Wie moet de fouten in de bewegwijzering opsporen en doorgeven ?
3. Wie moet ze herstellen ? Hoe dikwijls gebeurt dit ?
4. Welk budget staat daarvoor ter beschikking ?

Antwoord

Ik verwijs naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 48 van 28 oktober 1996 van Vlaams volksvertegenwoordiger Peter Desmet.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 93
van 8 november 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Adviesbevoegdheid MINA-raad – Respectering

Uit een brief van 23 juli 1996 blijkt de bezorgdheid van de voorzitter van de MINA-raad (Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen) over het functioneren van de raad bij het uitvoeren van zijn opdrachten.

Het goed functioneren van de MINA-raad zou worden belet door het feit dat, en ik citeer, "sommige partners moeten vernemen dat andere partners op een bevoorrechte wijze in de voorbereidende besprekingen van een dossier betrokken zijn".

Graag vernam ik van de minister welke dossiers hier worden bedoeld, om welke partners het zou gaan en of deze handelwijze wel in overeenstemming is met de geest van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.

Antwoord

Er wordt het grootste belang gehecht aan de adviezen en werking van de MINA-raad. Deze werking wordt ten zeerste gewaardeerd.

De interpretatie als zou het overleg met de doelgroepen "landbouw" en "natuur" bij de voorbereiding van het voorontwerp van decreet op het

natuurbehoud en het natuurlijk milieu het goed functioneren van de MINA-raad beletten, wordt niet gedeeld.

De positie van de landbouw en van de natuur bij de invulling van het gebiedsgericht beleid bij het Mestactieplan en in het natuurbeleid is zodanig dat overleg met deze doelgroepen alleszins op zijn plaats is.

Dit geldt onder meer ten aanzien van de gesubsidieerde verwerving van natuurreservaten door de erkende terreinbeherende verenigingen en de impact hiervan op landbouw.

Dit overleg doet ten genen dele afbreuk aan de volle adviesbevoegdheid van de MINA-raad, die bij het voorontwerp van decreet op het natuurbehoud volledig werd gerespecteerd.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 44
van 6 januari 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Boekentassen – Gewicht

Uit recent onderzoek is gebleken dat 80 tot 90 procent van de Vlaamse leerlingen elke dag gebukt gaat onder het gewicht van een veel te zware boekentas. Het gewicht overschrijdt meer dan 10 procent van het lichaamsgewicht, dit is de internationaal aanvaarde norm.

Uit het onderzoek is eveneens gebleken dat de leerlingen hoofdzakelijk alleen meenamen wat absoluut noodzakelijk is voor de lessen.

Dit kan bijzonder negatieve gevolgen hebben voor de gezondheid van de leerlingen, ook op langere termijn.

Overbelasting van de rug veroorzaakt niet alleen de ontwikkeling van een slechte houding op jongere leeftijd, maar kan ook aanleiding geven tot ernstige rugklachten op latere leeftijd. Uit studies blijkt trouwens dat een groot deel van de volwassenen lijdt aan rugklachten, die goed zijn voor een-

derde van het totale ziekteverzuim en waarvan de oorzaak vaak ligt in de kindertijd.

1. Heeft de minister kennis van deze studie, waaruit blijkt dat te veel leerlingen moeten zeulen met een te zware boekentas ?

Onderschrijft de minister het probleem, en vooral de gevolgen op latere leeftijd, die uiteraard bijzonder nefast zijn voor de persoon in kwestie, maar ook zwaar kunnen doorwegen op de kosten van de gezondheidszorg ?

2. In België wordt er tot op heden geen aandacht geschonken aan dit probleem.

Andere landen hebben wel maatregelen genomen.

Heeft de minister reeds enig initiatief genomen om een oplossing te vinden voor dit probleem ?
Zo ja, welk ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

1. Ik ben op de hoogte van het artikel terzake dat in Klasse nr. 70 van december 1996 verschenen is.

Lage rugpijn bij volwassenen is in onze maatschappij inderdaad een belangrijk probleem ; voor het individu is het een vervelende zaak, die bijzonder veel ongemakken met zich meebrengt. Voor de maatschappij is het een dure aangelegenheid. Naast de directe kosten van diagnosestelling en behandeling zijn er belangrijke indirecte kosten van werkverzuim.

Door de administratie Gezondheidszorg werd reeds in oktober 1994 contact opgenomen met de inspectiedienst van het Medisch Schooltoezicht (MST) ter voorbereiding van de rondetafel "Ruglijden en school" die op 19 april 1995 plaatsvond en waaraan vertegenwoordigers van de verschillende schoolnetten en hun inspecties en professoren deelnamen.

Het doel van deze studiedag was al de verantwoordelijken te sensibiliseren voor het probleem van de rugklachten op jeugdige en oudere leeftijd. Die zouden mede een gevolg zijn van

te weinig beweging op school en een onaangepast schoolmeubilair, wat een slechte zit-ergonomie tot gevolg heeft. Ook het zeulen met te zware boekentassen, wat een verkeerde lichaamshouding veroorzaakt, kan rugproblemen tot gevolg hebben.

2. Als gevolg van bovenvermelde studiedag werd een project opgezet waarbij aan de hand van een vragenlijst, opgesteld door wetenschappers van de Katholieke Universiteit Leuven en de Vrije Universiteit Brussel, door medewerkers van het MST en het gemeenschaps-PMS (psycho-medisch-sociaal centrum) in alle scholen van de provincie Brabant een risico-analyse werd uitgevoerd. Deze vragenlijsten zijn inmiddels ingevuld en worden momenteel verwerkt, zodat achteraf een risico-evaluatie en preventie van ruglijden kan worden opgezet.

Ondertussen vinden in het kader van het Gezonde Scholennetwerk onder begeleiding van de VZW Proges (Vereniging voor Promotie van Gezondheid op School) talrijke acties in de "gezonde scholen" plaats. Enkele voorbeelden hiervan zijn :

- boekentassen worden door de leerkrachten gewogen aan de ingang van de scholen, er wordt in overleg met de leerlingen uitgehaald wat er niet in thuishoort en achteraf worden in de klasdiscussies alternatieven gezocht ;
- leerlingen van de afdeling Houtbewerking hebben kastjes gemaakt voor alle leerlingen. In deze kastjes kunnen alle schriften en boeken worden opgeborgen die thuis niet noodzakelijk zijn ;
- in veel scholen buigt de leerlingenraad zich over dit probleem en zoekt naar oplossingen.

(Antwoord Luc Van den Bossche : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 7 februari 1997, blz. 797 – red.)

Vraag nr. 45 van 9 januari 1997 van de heer FILIP DEWINTER

*Organisatie en werking openbare instellingen –
Kritiek Rekenhof*

In het 8ste boek van het Rekenhof werd een aantal concrete aanbevelingen geformuleerd in verband met de Vlaamse openbare instellingen (VOI's).

Meer bepaald zou de Vlaamse regering maatregelen moeten treffen opdat alle VOI's een efficiënte organisatiestructuur opbouwen, met een eenvoudig en eenduidig boekhoudplan werken en een concreet beleidsplan op middellange en lange termijn opstellen (*Boek van het Rekenhof 1996, blz. 71, 5.2.3 ; blz. 73, 5.3.3 en blz. 76, 5.5.3 – red.*).

1. Heeft de minister al stappen gezet om deze aanbevelingen van het Rekenhof te volgen ? Zijn er al concrete plannen uitgewerkt ?
2. Al geruime tijd maakt de minister melding van een op til zijnd kaderdecreet betreffende de controle op de Vlaamse openbare instellingen.

Hoever staat het met dit initiatief ?

Antwoord

1. De Vlaamse volksvertegenwoordiger gelieve mij toe te staan eerst te antwoorden op punt 2 van de vraag.

De Vlaamse regering heeft op 31 januari 1996 in het kader van de "kerntakenanalyse" (scheiding tussen beleidsvorming en beleidsuitvoering) beslist de inhoudelijke afhandeling van het voorontwerp van decreet betreffende het administratief en budgettair toezicht op de Vlaamse openbare instellingen hierin te integreren.

De werkgroep ad hoc heeft zijn conclusies dienaangaande nog niet voorgelegd.

2. Teneinde evenwel te kunnen beschikken over consolideerbare en vergelijkbare boekhoudkundige gegevens heb ik het initiatief genomen de artikels 5 en 6 van het decreet van 8 juli 1996 houdende de bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1996 uit te werken.

Artikel 5 voorziet in een uniforme geïntegreerde bedrijfseconomische en budgettaire boekhouding voor alle VOI's, zoals eveneens opgenomen in het voorontwerp van "kaderdecreet".

Dit initiatief omvat volgende doelstellingen :

- de ontwikkeling van een integratieconcept van een bedrijfseconomische boekhouding gebaseerd op de wet van 17 juli 1975 en een begrotingsrapportering gebaseerd op het Europese Stelsel van Economische Rekeningen (ESER) voor de Vlaamse openbare instellingen ;

- de aldus ontworpen boekhouding zal tevens een belangrijke analytische component dienen te bevatten die het houden van een gedetailleerde kostprijsboekhouding mogelijk maakt. In het kader van de veralgemening van de doelmatigheidsanalyse in de Vlaamse Gemeenschap zal immers de opmaak van prestatiebegrotingen worden opgelegd.

Een dergelijke prestatiebegroting is opgebouwd in functie van doelstellingen (strategisch, tactisch en operationeel) en activiteiten, instrumenten en middelen waarover de VOI beschikt. Het werken naar outputsturing, kerngetallen en prestatie meting vereist daarbij dat het boekhoudsysteem deze gegevens kan leveren ;

- het voorzien van de consolidatie van alle VOI's met het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

In eerste instantie werd het concept uitgewerkt en werd voor alle betrokken VOI's (42 VOI's) een impactanalyse naar personeelsbehoeften, opleidingsbehoeften, software en hardware opgesteld.

Het nieuwe concept beoogt :

een bedrijfseconomisch instrument te zijn : aan de VOI's wordt een volwaardig beheers- en beleidsinstrument geboden ;

een bron van vlot consolideerbare informatie te zijn : in het kader van de Europese Monetaire Unie (EMU) is de Vlaamse overheid gehouden sneller over vlot consolideerbare gegevens te beschikken.

Artikel 6 van het decreet van 8 juli 1996 (programmadedcreet begrotingscontrole 1996) bepaalt immers dat de Vlaamse regering tegen 15 maart van het jaar na het begrotingsjaar dient te beschikken over de jaarrekeningen van de publiekrechtelijke instellingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest waarop artikel 5 van toepassing is ;

de onderlinge vergelijkbaarheid te maximaliseren : een uniformiteit van rekeningstelsel, aanrekeningsmomenten en budgettaire rapportering werkt analyses, billijke en gelijkwaardige behandeling en een zuinig beleid ten opzichte van de VOI's in de hand ;

de transparantie verhogen : operationeel meetbare gegevens moeten de verdere introductie en toezicht op de naleving van beheerscontracten tussen de VOI's en de Vlaamse overheid optimaal mogelijk maken.

Het ontwerpbesluit zal eerstdaags aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Bij goedkeuring kan de implementatie nog in 1997 bij alle VOI's worden doorgevoerd.

Ik meen bijgevolg te mogen stellen dat mijn bezorgdheden parallel lopen met de bemerkingen van het Rekenhof en dat ik reeds de nodige initiatieven heb genomen, lang voor de publicatie van het Boek van het Rekenhof.

Vraag nr. 46
van 9 januari 1997
van de heer HERMAN DE REUSE

Regeringscommissarissen openbare instellingen – Kritiek Rekenhof

In de Vlaamse openbare instellingen (VOI's) met eigen bestuursorganen voeren regeringscommissarissen de controlebevoegdheid van de ministers uit. Uit de notulen van de vergaderingen van de bestuursorganen blijkt dat bepaalde regeringscommissarissen veelvuldig afwezig zijn of zelden of nooit tussenkomen (*Boek van het Rekenhof 1996, blz. 80 – 6.4.2 – red.*).

1. Worden de activiteiten van deze regeringscommissarissen op een of andere manier opgevolgd ?

Indien een regeringscommissaris geregeld afwezig is, wordt hiertegen dan opgetreden ?

Is er in een sanctie voorzien ?

2. Is er reeds werk gemaakt van het voorstel van het Rekenhof om in een duidelijke functiebeschrijving van de regeringscommissarissen te voorzien en een profiel van de geschikte kandidaten op te stellen ?

Antwoord

Er zijn twee soorten commissarissen. Ze worden allen aangesteld door de Vlaamse regering, de ene op voordracht van de functioneel bevoegde minister, de andere – de gemachtigde van financiën – op voordracht van de minister bevoegd voor Financiën en Begroting.

Ik wil mij hier dan ook slechts over deze laatste categorie uitspreken.

Ik wens de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger te vestigen op de nuance dat de regeringscommissarissen niet de controlebevoegdheid van de minister uitoefenen in de bestuursorganen van de VOI's, maar dat zij er de minister vertegenwoordigen.

Dit wil zeggen : ze ontvangen instructies vanwege de minister aan wie zij eveneens een rapporteringsplicht hebben. Van een evocatierecht kan slechts gebruik worden gemaakt wanneer de minister dit oplegt, en een veto heeft op termijn slechts uitwerking indien dit door de minister wordt bekrachtigd.

1. Op de "gemachtigden van financiën" wordt door mijzelf vrij frequent een beroep gedaan, zo bijvoorbeeld voor :

- advies bij begrotingsopmaak ;
- advies bij ontwerpbesluiten van de Vlaamse regering ;
- advies bij aflegging van de jaarrekening ;
- ad hoc als aanspreekpunt voor de minister van Begroting.

Alle gemachtigden van financiën zullen getuigen dat zij veel opdrachten te verwerken krijgen.

Ik hecht tevens veel belang aan een regelmatige rapportering, wat uiteraard veronderstelt dat de vergaderingen regelmatig worden bijgewoond.

Commissarissen kunnen te allen tijde worden vervangen. Dit gebeurt evenwel om heel uiteenlopende redenen : pensionering, gebrek aan interesse, geen banden meer met de Vlaamse Gemeenschap, ...

2. Bij de voordracht tot aanstelling dient de kandidaat aan volgend profiel te beantwoorden :

- goed inzicht in de overheidscomptabiliteit ;
- goed inzicht in de regels van financiële en administratieve controle ;
- voldoende kennis inzake financieel management en financiële rapporteringstechnieken ;
- analytisch vermogen om de werking van de instelling te monitoren ;
- kennis van de Vlaamse Gemeenschap en haar methodieken.

Het ligt in mijn lijn om uiteraard ook een groter evenwicht tussen de beide geslachten na te streven.

Recentelijk ben ik er bijkomend toe overgegaan om alle gemachtigden van financiën samen te brengen teneinde een grotere ervaringsuitwisseling te bewerkstelligen. Ik zal dit regelmatig blijven doen.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD
(Reglement artikel 77, 6)**

Nihil

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
(Reglement artikel 77, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
18	02.10.1996	M. Olivier	<i>Toerisme Vlaanderen – Marketingbeleid</i>	914
19	02.10.1996	M. Olivier	<i>Belgian Convention and Incentive Bureau – Werking</i>	915
30	07.10.1996	H. Suykerbuyk	<i>Nederlandse studie grensoverschrijdende vaarroute – Betrokkenheid</i>	915
47	28.10.1996	J. Maes	<i>Sanering kampeerterreinen – Openbaarheid saneringsplannen</i>	916
48	28.10.1996	P. Desmet	<i>Vlaanderen Fietsroute – Bewegwijzering</i>	917
53	31.10.1996	M. Olivier	<i>Instellingen jeugd- en sociaal toerisme – Toegankelijkheid gehandicapten</i>	918
64	21.11.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Vlaanderen Fietsroute – Bewegwijzering</i>	918
91	20.01.1997	R. Voorhamme	<i>Subsidies onderzoek en ontwikkeling – Werkgelegenheidseffect</i>	837
94	23.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Gewestoverschrijdend openbaar vervoer – Taalgebruik (2)</i>	838
95	23.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Samenwerkingsakkoorden – Overzicht – Beleidsprincipes</i>	839
96	23.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Interministeriële conferenties – Overzicht – Beleidsprincipes</i>	851
97	27.01.1997	A. Van Nieuwkerke	<i>Unesco-conventie cultureel erfgoed – Ratificatie – Brugge</i>	858
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
106	20.01.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Toelagen</i>	859
107	20.01.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige scholen faciliteitengemeenten – PMS</i>	860
109	20.01.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse lectoren in het buitenland – Situatie</i>	861
110	21.01.1997	M. Van der Poorten	<i>Vlaamse administratie – HOKT-diploma en niveau B</i>	863
111	21.01.1997	B. Vandendriessche	<i>Leerlingenvervoer buitengewoon onderwijs – Reistijd – Organisatie</i>	864
112	24.01.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Koepels ouderverenigingen VCOV en EVO – Subsidies</i>	865
115	04.02.1997	M. Olivier	<i>Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven</i>	866
125	13.02.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Terugbetaling kabinetsmedewerkers – Kritiek Rekenhof</i>	867
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
93	08.11.1996	M. Verlinden	<i>Adviesbevoegdheid MINA-raad – Respectering</i>	919
137	20.01.1997	G. Cardoen	<i>Afzet mestoverschotten – Pajottenland</i>	868
138	20.01.1997	J. De Roo	<i>Werkgelegenheidsbeleid – Ouderen, jongeren en laaggeschoolden</i>	868
145	23.01.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Containerpark</i>	873
146	24.01.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Jeugdwerkgarantieplan – Evaluatie</i>	873

154	31.01.1997	G. Beerden	<i>Bouw- en milieuvergunning hondenpensions – Gewestplanzones</i>	874
163	04.02.1997	M. Olivier	<i>Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven</i> . . .	874
183	13.02.1997	J. Stassen	<i>Bescherming dorpsgezichten Roborst (Zwalm) – Stand van zaken</i>	875

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

44	06.01.1997	M. Dillen	<i>Boekentassen – Gewicht</i>	919
45	09.01.1997	F. Dewinter	<i>Organisatie en werking openbare instellingen – Kritiek Rekenhof</i>	920
46	09.01.1997	H. De Reuse	<i>Regeringscommissarissen openbare instellingen – Kritiek Rekenhof</i>	922
57	12.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Voormalig Asphaltco-terrein Asse – Maatregelen</i>	875
60	13.02.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Terugbetaling kabinetsmedewerkers – Kritiek Rekenhof</i>	876

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

46	04.10.1996	P. Huybrechts	<i>Carpooling – Initiatieven</i>	876
75	16.10.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Ring Willebroek – Tijdelijk traject</i>	877
161	13.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>N16 Mechelen – Steunpalen verkeerslichten – Definitief tracé</i>	878
162	13.01.1997	J. Geysels	<i>Geplande verbindingsweg Turnhout-Geel – MER (2)</i>	879
163	13.01.1997	J. Stassen	<i>Haaltermoties voor bedrijventerrein – Ruimtelijk Structuurplan</i> . . .	879
164	16.01.1997	G. Cardoen	<i>Indicatief driejarenprogramma wegen – Vlaams-Brabant</i>	880
165	20.01.1997	C. Decaluwé	<i>N357 Ingelmunster – Fietspad</i>	881
166	20.01.1997	M. Doomst	<i>Informatieakkoord De Lijn-rijkswacht – Evaluatie</i>	881
167	20.01.1997	M. Verlinden	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Stationsbuurt Leuven</i>	882
168	20.01.1997	F. Vermeiren	<i>Zeekanaal Brussel-Rupel – Vervuiling en slibophoping</i>	884
169	20.01.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Binnenvaart – Federale belangstelling</i>	884
170	20.01.1997	L. Cannaearts	<i>Sanering industriële sites – Maatregelen</i>	885
171	20.01.1997	V. Dua	<i>Drongengoedhoeve Knesselare – Bestemmingswijziging</i>	885
172	21.01.1997	H. Suykerbuyk	<i>Europese ministerconferentie Verkeer – Werking</i>	886
173	21.01.1997	H. Suykerbuyk	<i>Europese ministerconferentie Ruimtelijke Ordening – Werking</i>	886
174	21.01.1997	H. Suykerbuyk	<i>Snelbus Brussel-Amsterdam – Stand van zaken</i>	887
175	21.01.1997	H. Suykerbuyk	<i>Grenswegen – Borden</i>	887
176	21.01.1997	P. Huybrechts	<i>Haven Zeebrugge – Uitbreiding transportzone</i>	888
177	21.01.1997	P. Huybrechts	<i>Bedrijventerrein Flanders Language Valley (Ieper) – Stand van zaken</i> . .	888
178	21.01.1997	B. Vandendriessche	<i>R4 Mariakerke (Gent) – Oversteekplaatsen – Fietspaden</i>	889
179	21.01.1997	B. Vandendriessche	<i>Kanaal Gent-Terneuzen – Dwarsverkeer</i>	889
180	21.01.1997	B. Vandendriessche	<i>Baggerproblemen Bovenschelde Gentbrugge – Stand van zaken</i>	890
181	21.01.1997	H. Suykerbuyk	<i>Regeringsbesluit verlaten bedrijfsruimten – Retroactiviteit</i>	890
182	23.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Gewestoverschrijdend openbaar vervoer – Taalgebruik (2)</i>	892

183	23.01.1997	R. Van den Heuvel	<i>Tennisterrein Edegem – Bouwvergunning</i>	892
184	24.01.1997	S. Becq	<i>A12 Londerzeel en Meise – Veiligheid kruispunten</i>	893
185	24.01.1997	A. Denys	<i>Jachthavens – Achterstallige liggelden – Retributie</i>	893
186	24.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>E19 Mechelen – Geluidsschermen</i>	894
188	27.01.1997	D. Ramoudt	<i>Luchthaven Oostende – Geluidsmetingen</i>	895
192	29.01.1997	J. Sauwens	<i>Fenix – Raad van State – Gewestplanwijziging</i>	895

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

	59	13.01.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Rijksstation voor Landbouwtechniek – Regionalisering</i>	896
△	62	21.01.1997	P. Huybrechts	<i>Bedrijventerreinen Flanders Language Valley (Ieper) – Stand van zaken</i>	896
	63	23.01.1997	H. Suykerbuyk	<i>BRTN-televisienieuws – Doventolken</i>	897
	64	24.01.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Kabel distributie Luikse regionale zender</i>	898

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

	65	16.01.1997	G. Cardoen	<i>Gemeentelijke schoolgebouwen – Toegankelijkheid</i>	898
	66	21.01.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Heffing leegstand – SIF+ -gemeenten</i>	899
	67	27.01.1997	J. Caubergs	<i>Leegstaande sociale woningen – Opeising door burgemeester</i>	901
	68	27.01.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Begeleiding SIF+ -gemeenten – Provincies</i>	901
	69	27.01.1997	D. Lootens-Stael	<i>"Jeunes talents"-namiddag Linkebeek – Toepassing taalwetgeving</i>	905
	70	31.01.1997	V. Heeren	<i>Armoedeconferentie 1996 – Huisvesting</i>	905
	71	31.01.1997	V. Heeren	<i>Sociale huisvesting – Kandidaat-huurders met huurschuld</i>	906

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

	97	20.01.1997	A. Van Nieuwkerke	<i>Medisch-pedagogische instituten – Rechtstreekse inning kinderbijslag</i>	907
	98	20.01.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Algemeen Verslag over de Armoede – Verspreiding</i>	907
	99	20.01.1997	S. Becq	<i>Nieuwe spelling – Cursussen sociaal-cultureel werk</i>	908
	101	23.01.1997	G. Cardoen	<i>Klimkoersen voor wielervedrijvers – Beslissing KBWB</i>	908
	102	24.01.1997	N. Maes	<i>Kinderopvang – Subsidies FCUD</i>	909
	109	31.01.1997	J. Timmermans	<i>Jeugdverenigingen – Infrastructuursubsidies</i>	911
	111	03.02.1997	J. Sauwens	<i>Bibliotheekdecreet – In gebreke blijvende gemeenten</i>	911
	112	03.02.1997	J. Sauwens	<i>Privaatrechtelijke gemeentelijke bibliotheken – Subsidiëringsbeleid</i>	912

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

	14	20.01.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Werken in Brussel – Pendelverkeer</i>	913
	15	24.01.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen in beleidsorganen en adviesraden – Maatregelen</i>	913